Chulalongkorn University
Chula Digital Collections

Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)

2022

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

น่าชัย แสนศิลย์
คณะครุศาสตร์

Follow this and additional works at: https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd

Part of the Educational Technology Commons

Recommended Citation

แสนศิลย์, น่าชัย, "การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา" (2022). *Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)*. 6115.
https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/6115

This Thesis is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD) by an authorized administrator of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

นายนำชัย แสนศิลป์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DEVELOPMENT OF A MOBILE LEARNING MODEL INTEGRATING VLOG REFLECTIVE LEARNING METHOD TO ENHANCE CONFIDENCE AND ENGLISH SPEAKING SKILLS OF SECONDARY STUDENTS

Mr. Namchai Saensin

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Educational Technology and Communications
Department of Educational Technology and Communications
FACULTY OF EDUCATION
Chulalongkorn University
Academic Year 2022
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา
โดย	นายนำชัย แสนศิลป์
สาขาวิชา	เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ศาสตราจารย์ ดร.จินตวีร์ คล้ายสังข์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปราวีณยา สุวรรณณัฐโชติ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ศาสตราจารย์ ดร.จินตวีร์ คล้ายสังข์)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัตสาตรี ดิถียนต์)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

นำชัย แสนศิลป์ : การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา. (DEVELOPMENT OF A MOBILE LEARNING MODEL INTEGRATING VLOG REFLECTIVE LEARNING METHOD TO ENHANCE CONFIDENCE AND ENGLISH SPEAKING SKILLS OF SECONDARY STUDENTS) อ.ที่ปรึกษาหลัก : ศ. ดร.จินตวีร์ คล้ายสังข์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 2) ศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3) นำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งกลุ่มเป้าหมายได้แก่ 1) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 150 คน 2) ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจประเมินรูปแบบการเรียนรู้และเครื่องมือวิจัย จำนวน 15 ท่าน

ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกฯ ประกอบไปด้วย 7 องค์ประกอบ คือ 1) การแนะนำ 2) การศึกษาเนื้อหาร่วมกันและสะท้อนความคิด 3) การเขียนแบบร่างวีล็อก 4) การแก้ไขแบบร่างวีล็อก 5) การถ่ายวีล็อก 6) การอัปโหลดวีล็อกและรับฟังคำแนะนำ 7) การสะท้อนความคิดเห็น 2) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกฯ เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการของการนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกฯ พบว่า ผลการประเมินรูปแบบอยู่ในระดับดีมาก

สาขาวิชา	เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา	ลายมือชื่อนิสิต .....
ปีการศึกษา	2565	ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....

6380084027 : MAJOR EDUCATIONAL TECHNOLOGY AND COMMUNICATIONS
KEYWORD: Mobile learning, Reflective Learning Method, Vlog, Speaking skill, Confidence

Namchai Saensin : DEVELOPMENT OF A MOBILE LEARNING MODEL INTEGRATING VLOG REFLECTIVE LEARNING METHOD TO ENHANCE CONFIDENCE AND ENGLISH SPEAKING SKILLS OF SECONDARY STUDENTS. Advisor: Prof. Jintavee Khlaisang, Ph.D.

The purposes of this research were to 1. develop a mobile learning model integrating vlog reflective learning method to enhance confidence and English speaking skills. 2. study confidence and English speaking skills score after studying with mobile learning model integrating vlog reflective learning method to enhance confidence and English speaking skills. and 3. propose the mobile learning model integrating vlog reflective learning method to enhance confidence and English speaking skills. The target group consisted of 150 of eleventh grade, during the 2022 academic year and 15 experts in the field.

The findings revealed as following: 1) The model consisted of 7 components: 1. project introduction, 2. study and reflection, 3. vlog drafting, 4. vlog draft editing, 5. vlog filming using smartphones, 6. upload vlogs and peer feedback, and 7. final reflection 2) There were significant differences between pretest and posttest of confidence and English speaking skills scores of secondary students at the.05 level, and 3) The result of mobile learning model integrating vlog reflective learning method to enhance confidence and English speaking skills of secondary students was at a very good level.

Field of Study:	Educational Technology and Communications	Student's Signature .....
Academic Year:	2022	Advisor's Signature .....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ดีด้วยความเอาใจใส่ของ ศาสตราจารย์ ดร.จินตวีร์ คล้ายสังข์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่คอยให้คำปรึกษา ตลอดจนคำแนะนำต่าง ๆ ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ทุกขั้นตอน ผู้วิจัยต้องขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน รองศาสตราจารย์ ดร.ประกอบ กรณีกิจ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรสุข ตันตระรุ่งโรจน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิชัย ลายเสมา ดร.วรวุฒิ มั่นสุขผล อาจารย์วรรนิสา หนูช่วย อาจารย์ณัฐมน ศรีสุข ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กมลวรรณ จรูญศรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สายสุนีย์ อุลิศ ดร.พิณทิพา สืบแสง ดร.พิชญ์สินี ไสยสิทธิ์ นางสาวชนัตตา ชื่นจิตต์ นายปฏิญญา มุขสาร นางสาวปิยภัทร เรืองโรจน์และนางสาวพิมภัทรา โค้วถาวร ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าในการตรวจแก้ไข ให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่องานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น

ขอบคุณเพื่อนๆพี่ๆสาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่คอยช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา เป็นกำลังใจให้กันเสมอมา

สุดท้ายนี้ขอราบขอบพระคุณบิดา มารดา และครอบครัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณยายของข้าพเจ้าเป็นอย่างสูง ที่คอยห่วงใยและเป็นกำลังใจ ตลอดจนให้การสนับสนุนทุกด้านสำหรับการทำวิจัยครั้งนี้ จนทำให้ผู้วิจัยประสบผลสำเร็จไปได้ด้วยดี คุณค่าและคุณประโยชน์อันเกิดจากการวิจัยครั้งนี้ขอมอบเป็นเครื่องบูชาคุณบิดามารดา คุณยาย ตลอดจนครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และอบรมสั่งสอนผู้วิจัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

นำชัย แสนศิลป์

สารบัญ

หน้า

..... ค

บทคัดย่อภาษาไทย..... ค

..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ..... ง

กิตติกรรมประกาศ..... จ

สารบัญ..... ฉ

สารบัญตาราง..... ฌ

สารบัญภาพ ..... ญ

บทที่ 1 บทนำ..... 12

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 12

คำถามวิจัย 16

วัตถุประสงค์การวิจัย 17

สมมติฐานในการวิจัย 17

ขอบเขตของการวิจัย..... 17

กรอบแนวคิดการวิจัย 19

คำอธิบายกรอบแนวคิด..... 20

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย 21

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ..... 23

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 24

ตอนที่ 1 โมไบล์เลิร์นนิง (Mobile learning)..... 25

1.1 ความหมายของโมไบล์เลิร์นนิง 25

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

1.2 องค์ประกอบของโมไบล์เลิร์นนิง 26

1.3 ประโยชน์ของโมไบล์เลิร์นนิง 31

1.4 เครื่องมือในการจัดการเรียนรู้โมบายเลิร์นนิง 32

ตอนที่ 2 กระบวนการสะท้อนคิด (Reflective Learning Method) 34

2.1 ความหมายของการสะท้อนคิด 34

2.2 กระบวนการสะท้อนคิด 35

2.3 แนวคิดของการเรียนรู้เกี่ยวข้องกับการสะท้อนคิด 40

2.4 รูปแบบการสะท้อนคิด 41

ตอนที่ 3 วีล็อก (Vlog) 43

3.1 ความหมายและที่มาของวีล็อก 43

3.2 ประโยชน์ของวีล็อก 44

3.3 ขั้นตอนของกลยุทธ์การสอนแบบวีล็อก 45

ตอนที่ 4 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking skill) 53

4.1 ความหมายของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 53

4.2 องค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 54

4.3 ขั้นตอนแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 55

4.4 การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 56

ตอนที่ 5 ความมั่นใจ (Confidence) 65

5.1 ความหมายของความมั่นใจ 65

5.2 ปัจจัยที่ทำให้เกิดมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ 66

5.3 ความมั่นใจกับการเรียนภาษา 67

5.4 องค์ประกอบของความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ 67

5.5 วิธีการวัดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ 68

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย 70

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา 71

ระยะที่ 2 การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา 76

ระยะที่ 3 การนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา 93

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 97

บทที่ 5 ผลการวิจัย 115

บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 122

บรรณานุกรม 131

ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ 139

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 142

ภาคผนวก ค แบบประเมินเครื่องมือ 166

ภาคผนวก ง แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง 175

ภาคผนวก จ ต้นแบบโมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก 197

ภาคผนวก ฉ ผลการประเมินเครื่องมือวิจัยจากผู้เชี่ยวชาญ 202

ภาคผนวก ฉ ภาพระหว่างดำเนินกิจกรรมและตัวอย่างผลงานนักเรียน 225

ประวัติผู้เขียน 228

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ตารางการสังเคราะห์องค์ประกอบของโมบายเลิร์นนิง 30

ตารางที่ 2 ตารางการสังเคราะห์แนวคิดกระบวนการสะท้อนคิด 38

ตารางที่ 3 ตารางการสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนแบบวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.. 51

ตารางที่ 4 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด 62

ตารางที่ 5 แสดงขั้นตอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก เพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา 91

ตารางที่ 6 รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง 104

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนทดลองและหลังทดลอง 104

ตารางที่ 8 ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน 105

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ..... 106

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์อย่างง่าย (r) ระหว่างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (X) และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ (Y) ของนักเรียน 109

ตารางที่ 11 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา 110

ตารางที่ 12 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา 111

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา 113

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย เรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา 19

ภาพที่ 2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบโมไบล์เลิร์นนิง 27

ภาพที่ 3 โครงสร้างและส่วนประกอบที่สำคัญของ M-learning 28

ภาพที่ 4 ตัวอย่างกระบวนการทำงานของ Google Classroom 33

ภาพที่ 5 รูปแบบกระบวนการในการพัฒนา การคิดสะท้อนเพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง Reflective Cycle 37

ภาพที่ 6 โอกาสในการเกิดการสะท้อนคิด 42

ภาพที่ 7 แสดงคำสั่งการมอบหมายงาน Vlog 47

ภาพที่ 8 แสดงตัวอย่าง Vlog โดยใช้ YouTube 48

ภาพที่ 9 ขั้นตอนของกลยุทธ์การสอนแบบวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ 49

ภาพที่ 10 ขั้นตอนในการสอนแบบวีล็อกเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียน 50

ภาพที่ 11 แสดงขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ 72

ภาพที่ 12 แสดงขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก 78

ภาพที่ 13 โครงร่างโมไบล์เลิร์นนิงหน้ากิจกรรมการเรียนรู้แบบวีล็อกและการสะท้อนคิด 81

ภาพที่ 14 โครงร่างโมไบล์เลิร์นนิงหน้ากิจกรรมการเรียนรู้แบบวีล็อกและการสะท้อนคิด 82

ภาพที่ 15 โครงร่างโมไบล์เลิร์นนิงหน้าโฮมและหน้าระบบสมาชิก 83

ภาพที่ 16 โครงร่างโมไบล์เลิร์นนิงหน้างานของชั้นเรียน 84

ภาพที่ 17 แสดงขั้นตอนการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก 85

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ภาพที่ 18 แสดงขั้นตอนการพัฒนาแบบวัดความมั่นใจ 87

ภาพที่ 19 แสดงขั้นตอนการพัฒนาแบบประเมินความพึงพอใจของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก 88

ภาพที่ 20 แผนภาพแสดงขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือในระยะที่ 3 93

ภาพที่ 21 รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา 102

ภาพที่ 22 รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง 104

ภาพที่ 23 รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา 118

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 1
บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้จัดทำ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 เพื่อใช้เป็นแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของประเทศ ได้นำไปใช้เป็นกรอบและแนวทางการพัฒนาการศึกษา และเรียนรู้สำหรับพลเมืองทุกช่วงวัยตั้งแต่แรกเกิดจนตลอดชีวิต โดยจุดมุ่งหมายที่สำคัญของแผน คือ การมุ่งเน้นการประกันโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา และการศึกษาเพื่อการมีงานทำและสร้างงานได้ ภายใต้บริบทเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และของโลกที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งความเป็นพลวัตร ซึ่งภายใต้กรอบแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 ได้กำหนดสาระสำคัญสำหรับบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาการศึกษาใน 5 ประการ ได้แก่ การเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา (Access) ความเท่าเทียมทางการศึกษา (Equity) คุณภาพการศึกษา (Quality) ประสิทธิภาพ (Efficiency) และตอบโจทย์บริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) ในระยะ 15 ปีข้างหน้า โดยมี วิสัยทัศน์ “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิต อย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21” แผนการศึกษาแห่งชาติได้วางเป้าหมายไว้ 2 ด้าน คือ เป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มี คุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs8Cs) ประกอบด้วย ทักษะและคุณลักษณะต่อไปนี้ 3Rs ได้แก่ การอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) และการคิดเลขเป็น (Arithmetics) 8Cs ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross – cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะอาชีพ และทักษะ การเรียนรู้ (Career and Learning Skills) และความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion) จากที่กล่าวมาข้างต้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาในด้านทักษะการสื่อสาร ซึ่งเป็นทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs8Cs) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดแนวปฏิบัติในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามนโยบายในแต่ละด้าน เพื่อให้หน่วยงานทุกสังกัดที่จัดการศึกษาระดับการศึกษา

ขั้นพื้นฐานทั้งในสวนกลาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษานำไปดำเนินการ โดยมีการสงเสริมใหมีการใชสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของครูและผู้เรียน สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information and Communication Technology : ICT) เป็นเครื่องมือสำคัญในโลกปัจจุบันที่เข้ามามีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาความสามารถทางภาษาของครูและผู้เรียน การนำสื่อ ICT มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้และฝึกฝนทักษะทางภาษาจึงเป็นแนวทางสำคัญในการ กระตุ้นและสร้างการเรียนรู้ผ่านโลกดิจิทัล สื่อที่ดีสามารถนำมาใช้ทดแทนครูได้ โดยเฉพาะในส่วนของการฝึกฝนเกี่ยวกับการออกเสียง การฟัง และการพูด ซึ่งครูบางส่วนยังขาดความพร้อมและขาดความมั่นใจอีกทั้งสื่อยังสามารถใช้ได้ในทุกสถานที่ ทุกเวลา ใช้ฝึกฝนซ้ำๆ ได้อย่างไม่มีข้อจำกัด (สถานบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558)

ปัจจุบันเทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทสำคัญผู้เรียนสามารถเข้าถึงและสร้างความรู้ได้ด้วยตนเองการออกแบบการเรียนรู้จึงต้องสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยการสร้างสิ่งแวดล้อมเพื่อการสร้างความรู้ด้วยการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับสาระความรู้ระหว่างผู้สอนผู้เรียนและผู้เรียนด้วยกัน (ใจทิพย์ ณ สงขลา, 2550) เช่นการนำเทคโนโลยีเว็บไซต์มาใช้ในการสร้างห้องเรียนแบบออนไลน์ห้องเรียนเสมือนการใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้สอนหรือผู้เรียนด้วยกันเองการจัดการเรียนรู้บนคลาวด์เพื่อใช้ความสามารถของเทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูลและเชื่อมโยงข้อมูลมาสู่ผู้เรียนอย่างเป็นระบบรวมทั้งการมีระบบช่วยในการจัดการเรียนรู้มาผสมผสานกับการเรียนรู้ในห้องเรียนเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนต่อไปทั้งนี้การใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนนี้ยังสอดคล้องตามแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ที่ได้มีการกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ไว้ในด้านที่ 5 คือยุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาโดยมีรายละเอียดคือผู้สอนควรจัดให้มีระบบการเรียนรู้ออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต (Virtual Classroom) มีระบบฐานข้อมูลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายและสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาทั้งนี้ (Andreas Kaplan & Michael Haenlein, 2010) ได้กล่าวว่าสื่อสังคมออนไลน์คือกลุ่มของแอปลิเคชันบนอินเทอร์เน็ตที่สร้างขึ้นบนพื้นฐานเทคโนโลยีเว็บ 2.0 โดยอนุญาตให้มีการสร้างและแลกเปลี่ยนเนื้อหาระหว่างผู้ใช้และผู้สร้างซึ่งจากการศึกษาประเภทของสื่อสังคมออนไลน์ที่นิยมใช้ในปัจจุบันตามที่ (Cliff Mayfield, Grady Perdue, & Kevin Wooten, 2008) ได้สรุปไว้มี 7 รูปแบบคือ Social Network, Blogs, Vikis, Podcasts, Forums, Content Community และ Microblogging โดยจากการศึกษาลักษณะของสื่อประเภทต่าง ๆ พบว่ามีรูปแบบและวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันในแต่ละประเภท

จากการศึกษารายงาน Digital 2022 Global Overview มีรายงานเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์และการเข้าอินเตอร์ดังนี้ มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต 4.95 พันล้านคน คิดเป็นร้อยละ 62.5 ของ

ประชากร มีการใช้งานอุปกรณ์เป็นโทรศัพท์มือถือจำนวน 5.31 พันล้านคนคิดเป็นร้อย 67.1 ของประชากร มีการเติบโตมากขึ้นต่อปีร้อยละ 1.8 หรือเพิ่มขึ้นประมาณ 95 พันล้านคน อีกทั้งข้อมูลจาก GSMA Intelligence แสดงให้เห็นถึงการเชื่อมต่อมือถือในประเทศไทยในปี 2565 มีการเชื่อมต่อผ่านมือถือ 95.60 ล้านเครื่องเมื่อต้นปี 2565 ซึ่งการเชื่อมต่อมือถือในประเทศไทยคิดเป็นร้อยละ 136.5 ของประชากรทั้งหมดซึ่งในเดือนมกราคม พ.ศ. 2565 ตัวเลขดังกล่าวที่มีมากกว่าจำนวนประชากรซึ่งหมายถึงมีการเชื่อมต่อมากว่าหนึ่งอุปกรณ์ต่อบุคคล จำนวนการเชื่อมต่อมือถือในประเทศไทยเพิ่มขึ้น 3.8 ล้าน หรือร้อยละ 4.1 ระหว่างปี 2564 ถึง 2565 (Simon Kemp, 2022)

การเรียนรู้ผ่านมือถือแพร่หลายมากในสถานการณ์ปัจจุบัน การเรียนรู้ผ่านมือถือเรียกอีกอย่างว่า m-Learning และเป็นวิธีใหม่ในการเข้าถึงเนื้อหาที่หลากหลายทางออนไลน์ผ่านการใช้มือถือ การเรียนรู้ผ่านมือถือเป็นวิธีที่ง่ายที่สุดสำหรับนักเรียนในการขอความช่วยเหลือติดต่อสื่อสารจากครู อีกทั้งโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัยหลายแห่งสนับสนุนแนวคิดของ e-Learning และการเรียนรู้ผ่านมือถือ โรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัยสนับสนุน โทรศัพท์มือถือและแล็ปท็อปให้กับนักเรียนและสนับสนุนให้พวกเขาใช้เพื่อการศึกษา แม้ว่าการเรียนรู้ผ่านมือถืออาจจะสนุกสำหรับเด็ก ๆ หากใช้อย่างถูกวิธี แต่ก็มีประโยชน์อย่างมากสำหรับนักเรียนและผู้ใหญ่และยังมีแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาออนไลน์มากมาย และแอปพลิเคชันเหล่านี้กำลังได้รับความนิยมอย่างมากในหมู่นักเรียนโรงเรียนและนักศึกษา มีประโยชน์สำหรับครู อาจารย์ ผู้สอน สามารถเรียนรู้หัวข้อหรือให้บันทึกย่อ ตัวอย่าง และยังแนะนำแอปพลิเคชันเหล่านี้ให้กับนักเรียนเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้ ซึ่งในส่วนที่ดีที่สุดของการเรียนรู้ผ่านมือถือ คือ มีแหล่งข้อมูลออนไลน์มากมายและหลากหลาย ดังนั้นนักเรียนสามารถค้นหาจากเว็บไซต์แหล่งอื่นได้ และเมื่อผู้ใช้งานไม่เข้าใจยังคุณสามารถส่งคำติชมสอบถาม ข้อเสนอแนะของผู้ใช้งานไปยังผู้พัฒนาแอปพลิเคชันหรือบริษัทพัฒนาแอปพลิเคชัน (James Thomes, 2019) สถานการณ์การเรียนรู้ในปัจจุบันมีการใช้อุปกรณ์เคลื่อนที่ เช่น สมาร์ตโฟน แท็บเล็ต เข้ามาใช้ในการสอนภาษามากขึ้นโดยใช้เป็นการสอนผ่านข้อความสั้นๆ คำศัพท์ และแบบฝึกหัด เป็นต้น อินเทอร์เน็ตและคอมพิวเตอร์กลายเป็นเครื่องมือทางการศึกษาที่สำคัญมาก เทคโนโลยีสมัยใหม่จึงมีประสิทธิภาพมากขึ้นเช่นเดียวกัน อีกทั้งอุปกรณ์ต่างๆ พกพาสะดวก และใช้งานอินเทอร์เน็ตบนมือถือมีฟังก์ชันการทำงานที่เท่าเทียมกันหรือมากกว่า คอมพิวเตอร์ เดสก์ท็อป ในปัจจุบัน คำว่า โมไบล์เลิร์นนิง หรือเรียกสั้นๆ ว่า M-Learning หมายถึงการใช้อุปกรณ์ไอทีแบบเคลื่อนที่และอุปกรณ์พกพา เช่น โทรศัพท์มือถือ แล็ปท็อป พีดีเอ และเทคโนโลยีแท็บเล็ต พีซี ใช้งานในการฝึกอบรม การเรียนการสอนทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน ซึ่งการเรียนรู้ของผู้เรียนจะมีความน่าสนใจ สามารถตอบโต้ได้มากขึ้น ใช้งานได้หลากหลาย และมีความยืดหยุ่นM-learning ทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียนมีความก้าวหน้าและประสิทธิภาพ (Andi Andriani, Ana Sultan, S. Rufaida, & Nurfadilah Nurfadilah, 2021)

ภาษาอังกฤษ เป็นที่ยอมรับและใช้เป็นภาษากลางของโลกสำหรับการติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศเพื่อดำเนินกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ทั้งในด้านการศึกษาการทำธุรกิจการลงทุนการท่องเที่ยวและการใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งยังเป็นภาษาที่ใช้ในระบบเทคโนโลยสีารสนเทศอีกด้วยแต่จากผลการทดสอบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษระดับชาติพบว่าทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยยังอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆการหาวิธีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของคนไทยให้มีคุณภาพทัดเทียมชาติอื่น ๆ จึงเป็นสิ่งจำเป็นเร่งด่วน เพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต (ณภัทร วุฒิวงศา, 2557) การพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมางานวิจัยของ (Selami Aydin, 2014) แสดงให้เห็นว่า Blog มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียน มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Hsueh-Hua Chuang & Marcia Rosenbusch, 2005) กล่าวว่าเทคโนโลยีวิดีโอเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สอบถามข้อมูลการเรียนการสอน สนับสนุนสภาพแวดล้อมแห่งการเรียนรู้แบบร่วมมือได้ ผลของงานวิจัยหลายฉบับได้แสดงให้เห็นถึงประสิทธิผลการนำ Vlog ไปใช้การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน (Dukhayel Aldukhayel, 2019) นอกจากนี้ประโยชน์ของการนำ Vlog ไปใช้พัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนนั้นยังส่งเสริมให้เกิด แรงจูงใจ ทักษะการนำเสนอ และการโต้ตอบ เนื่องจากการแทรกแซงค่อนข้างสั้นนักเรียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพผ่านแก้ไขงานเขียนของนักเรียน การศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่า วิธีสอนการโดยใช้เทคโนโลยีนี้ ส่งผลดีต่อการพัฒนาทักษะการ พูดและเขียนของนักเรียน มีประสิทธิภาพในการดึงดูดความสนใจในการเขียนและลดความวิตกกังวลในการเขียนของนักเรียนเรียน (Nanyan Zhang, Qianqian Zhang, Xiaobin Liu, & Xijuan Jiang, 2020)

ปัจจุบันมีการศึกษาและงานวิจัย การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง จากการศึกษาของ (Diane De Saint Léger, 2009) ชี้ให้เห็นว่าการขาดความมั่นใจในตนเองเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ดังนั้นความมั่นใจในตนเองจึงเป็นหนึ่งองค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและทำให้เอาชนะอุปสรรคที่สำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ และสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ในฐานะภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ งานวิจัยของ (Kamran Akhtar Siddiqui, Rifat Khan, & Iqra Siddiqui, 2022) ได้กล่าวถึง อุปสรรคที่ส่งผลต่อการเรียนภาษา เช่น อุปสรรคด้านจิตใจ อุปสรรคด้านสรีรวิทยา และอุปสรรคด้านทัศนคติมีความสอดคล้องกับ งานวิจัยของ (ณัฏฐ์นรี ฤทธิรัตน์, 2557) กล่าวว่าผู้เรียนมีปัญหาด้าน คำศัพท์ มีความกังวลเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ มีความกลัวที่จะไม่สามารถ

สื่อสารได้ คิดคำศัพท์ไม่ออก ทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจ ซึ่งอุปสรรคด้านทัศนคติเป็นอุปสรรคที่อยู่ภายใน ภายใต้การทำงานของสมอง ดังนั้นจึงส่งผลให้ผู้เรียนภาษาขาดความมั่นใจในตนเองและทำให้ขาดความมั่นใจต่อการเรียนภาษาไม่เพียงแต่ภาษาต่างประเทศยังรวมถึงภาษาแม่ที่ใช้สื่อสารเป็นหลักอีกด้วยอีกทั้งงานวิจัยของ (S. Andiappan, G. H. Seng, & S. R. Shing, 2022) ได้ชี้ให้เห็นถึงการนำ Vlog มาเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนในการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมสามารถใช้เป็นเครื่องมือ ในการส่งเสริมและสนับสนุนการพูดของผู้เรียนอีกทั้งยังเพิ่มแรงจูงใจให้ผู้เรียนอีกด้วย

จากศึกษาบริบทโรงเรียน และนักเรียนกลุ่มตัวอย่างพบว่า นักเรียนมีความพร้อมในด้านอุปกรณ์ในการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิง การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตอีกทั้งนักเรียนมีประสบการณ์ในการใช้งานโมไบล์เลิร์นนิงในช่วงการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ช่วงสถานการณ์ COVID-19 ที่ผ่านมา และจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนและงานเกี่ยวกับการถ่ายวิดีโอเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของตนเองพบว่านักเรียนมีความสุข สนุกสนานเมื่อได้ใช้การถ่ายวิดีโอผ่านสมาร์ตโฟนของตนเอง

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความต้องการที่จะพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาขั้น เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

คำถามวิจัย

1. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีองค์ประกอบและขั้นตอนอย่างไรบ้าง

2. การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษหรือไม่ อย่างไร

3. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กันหรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2. เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3. เพื่อนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงขึ้นโดยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 150 คน โดยการคัดเลือกแบบสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling)

2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดประเด็นเนื้อหาการเขียนตามสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 3 หัวข้อ คือ

1) What do you usually do every morning?
2) How often do you go exercise?
3) What are you doing tonight?

โดยเนื้อหาที่บรรจุในแหล่งข้อมูลที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้นักเรียน นำมาจากหนังสือแบบเรียนรายวิชารายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1) ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก

2) ตัวแปรตาม คือ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

กรอบแนวคิดการวิจัย

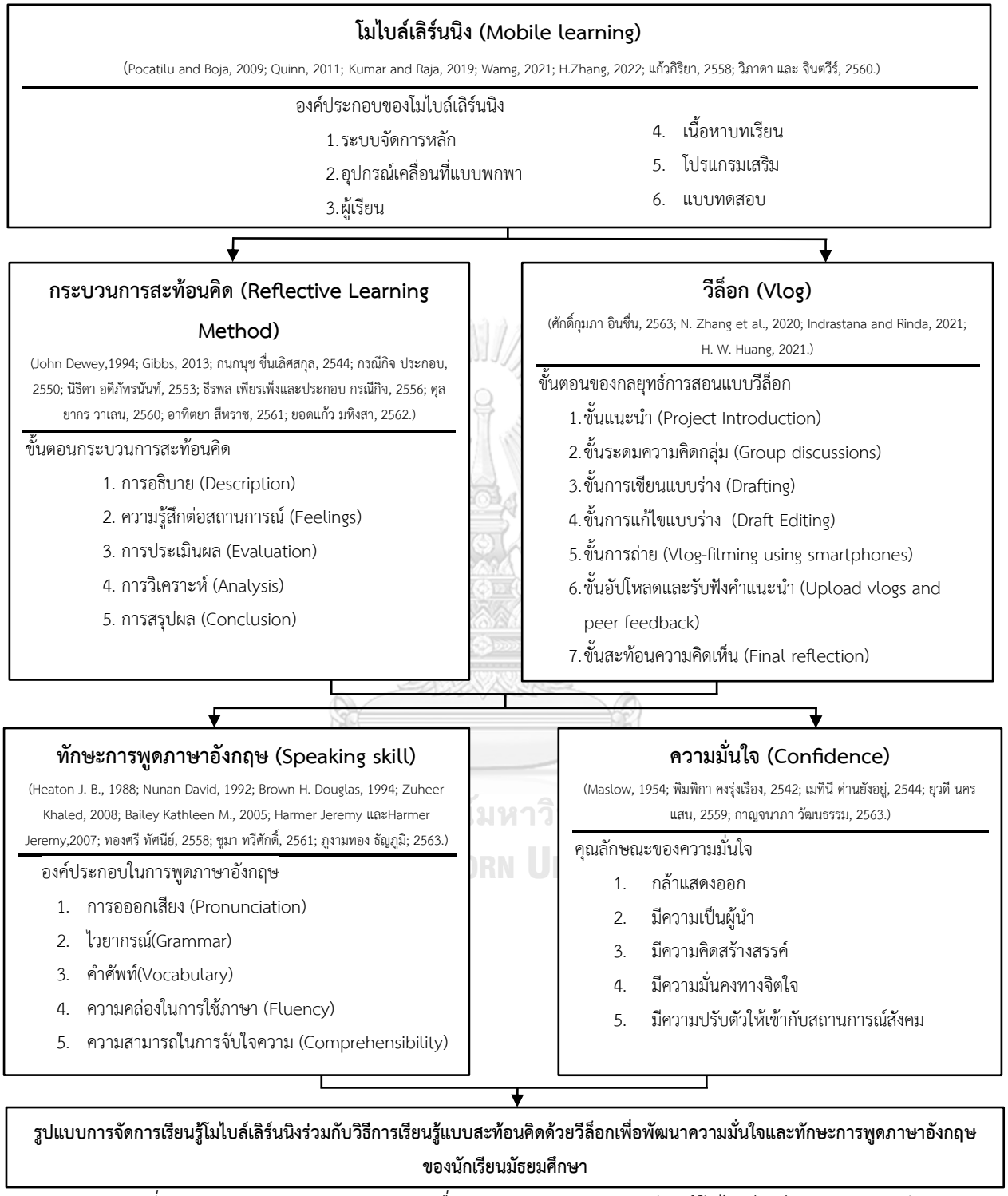

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย เรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

คำอธิบายกรอบแนวคิด

โมไบล์เลิร์นนิง (Mobile learning) หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา อำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน โดยผ่านการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ในโทรศัพท์มือถือ (smartphone) คอมพิวเตอร์แบบพกพา (notebook) และแท็บเล็ต (tablet) ผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้ได้ทั้งรูปแบบผสานเวลา และไม่สผานเวลา อีกทั้งยังสามารถเรียนรู้ผู้สื่อ เสียง วิดีโอ รูปภาพ และข้อความต่างๆได้ โดยมี องค์ประกอบของโมไบล์เลิร์นนิง 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1. ระบบจัดการหลัก 2. อุปกรณ์เคลื่อนที่แบบพกพา 3. ผู้เรียน 4. เนื้อหาบทเรียน 5. โปรแกรมเสริม 6. แบบทดสอบ

กระบวนการสะท้อนคิด (Reflective Learning Method) หมายถึง กระบวนการคิดที่ มีการคิดวิเคราะห์ เชื่อมโยงข้อมูลต่างๆในการวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา ได้แสดงความคิดเห็น ความรู้สึกต่อเหตุการณ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแนวทางแก้ไขปัญหาตามสถานการณ์ต่างๆในชีวิต อีกทั้งยังสะท้อนให้ผู้เรียนได้เกิดการคิดอย่างมีลำดับและเหตุผล โดยมีขั้นตอนกระบวนการสะท้อนคิด 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1. การอธิบาย (Description) 2. ความรู้สึกต่อสถานการณ์ (Feelings) 3. การประเมินผล (Evaluation) 4. การวิเคราะห์ (Analysis) 5. การสรุปผล (Conclusion)

วีล็อก (Vlog) หมายถึง รูปแบบวิดีโอที่มีการเตรียมการวางแผนในการถ่าย โดยมีเรื่องราวเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน การเขียนบท ตรวจแก้การเขียนบท เนื้อเรื่องเป็นวิดีโอสั้นหรือยาวก็ได้ มีจุดประสงค์ในการสื่อสารกับผู้รับชมอย่างชัดเจน ซึ่งอาจมีดนตรีบรรเลงประกอบ ซาวเอฟเฟคเสียง หรือเสียงพากย์ประกอบเพื่อเพิ่มอรรถรสให้ผู้รับชม โดยมีขั้นตอนของกลยุทธ์การสอนแบบวีล็อก 7 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นแนะนำ (Project Introduction) 2. ขั้นระดมความคิดกลุ่ม (Group discussions) 3. ขั้นการเขียนแบบร่าง (Drafting) 4. ขั้นการแก้ไขแบบร่าง (Draft Editing) 5. ขั้นการถ่าย (Vlog-filming using smartphones) 6. ขั้นอัปโหลดและรับฟังคำแนะนำ (Upload vlogs and peer feedback) 7. ขั้นสะท้อนความคิดเห็น (Final reflection)

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking skill) หมายถึง การแสดงออกทางวาจา ความคิด ความรู้สึก โดยส่งผ่านไปอย่างผู้รับสื่ออย่างมีประสิทธิภาพ และเชี่ยวชาญ พร้อมทั้งมีความถูกต้องทางไวยากรณ์ การออกเสียง การเลือกใช้คำศัพท์ และความคล่องแคล่ว โดยมี 5 องค์ประกอบในการพูดภาษาอังกฤษ ดังนี้ 1. การอออกเสียง (Pronunciation) 2. ไวยากรณ์(Grammar) 3. คำศัพท์ (Vocabulary) 4. ความคล่องในการใช้ภาษา (Fluency) 5. ความสามารถในการจับใจความ (Comprehensibility)

ความมั่นใจ (Confidence) หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่ซึ่งสามารถเผชิญหน้ากับความท้าทาย การตัดสินใจ ต่อสถานการณ์นั้นๆ อีกทั้งยังเป็นลักษณะของบุคคลที่ทำให้มีความโดนเด่นและแตกต่างจากผู้อื่น ซึ่งสามารถวัดได้จากการประเมินตนเอง โดยใช้แบบวัดความมั่นใจในตนเอง โดยมี

คุณลักษณะ 5 คุณลักษณะของความมั่นใจ ดังนี้ 1. กล้าแสดงออก 2. มีความเป็นผู้นำ 3. มีความคิดสร้างสรรค์ 4. มีความมั่นคงทางจิตใจ ผ5. มีความปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์สังคม

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

โมไบล์เลิร์นนิง (Mobile learning) หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา อำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน โดยผ่านการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ในโทรศัพท์มือถือ (smartphone) คอมพิวเตอร์แบบพกพา(notebook) และแท็บเล็ต (tablet) ผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้ได้ทั้งรูปแบบผสานเวลา และไม่สผานเวลา อีกทั้งยังสามารถเรียนรู้ผู้สื่อ เสียง วิดีโอ รูปภาพและข้อความต่างๆได้ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยสำรวจความพร้อมของผู้เรียนแล้วจึง เลือกใช้การเรียนรู้ผ่านโมไบล์เลิร์นนิงด้วย Google classroom แอปพลิเคชันซึ่งนักเรียนมีความคุ้นเคยกับการใช้งานและมีประสบการณ์การใช้งาน

กระบวนการสะท้อนคิด (Reflective Learning Method) หมายถึง กระบวนการคิดที่ มีการคิดวิเคราะห์ เชื่อมโยงข้อมูลต่างๆในการวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาตามสถานการณ์ต่างๆในชีวิต อีกทั้งยังสะท้อนให้ผู้เรียนได้เกิดการคิดอย่างมีลำดับและเหตุผล โดยมีกระบวนการ ดังนี้

1. **การอธิบาย (Description)**
   นักเรียนรับรู้ ระบุ อธิบายปัญหาจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายเพื่อเปรียบเทียบ กับความเป็นจริงและมีความจำเป็นต้องวิเคราะห์แยกแยะ
2. **ความรู้สึกต่อสถานการณ์ (Feelings)**
   นักเรียนอธิบายความรู้สึกที่เกิดขึ้นต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น
3. **การประเมินผล (Evaluation)**
   นักเรียนประเมินสถานการณ์ที่เกิดขึ้นว่ามีผลดีหรือผลเสีย ด้านผลบวกหรือด้านลบ
4. **การวิเคราะห์ (Analysis)**
   นักเรียนวิเคราะห์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในภาพรวมว่าเป็นอย่างไรเพื่อเชื่อมโยงความกับประสบการณ์ของตนเอง
5. **การสรุปผล (Conclusion)**
   นักเรียนจะได้สรุปผลจากการคิดวิเคราะห์และร่วมอภิปรายกับผู้อื่น ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางความรู้และทางทัศนคติ ซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน

ซึ่งในงานวิจัยนี้กระบวนการสะท้อนคิด (Reflective Learning Method) อยู่ในขั้นที่ 2 **ขั้นศึกษาเนื้อหาร่วมกันและสะท้อนความคิด (Study and reflection)** นักเรียนได้สะท้อนความคิดเห็น ความรู้สึก แลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนในกลุ่ม นำเสนอปัญหาที่พบ แนวทางแก้ไขปัญหา จากประเด็นที่ครูกำหนดให้ในโมไบล์เลิร์นนิง นักเรียนศึกษาเนื้อหา และข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ **ขั้นที่ 4 ขั้นการแก้ไขแบบร่างวีล็อกตามคำแนะนำ (Vlog draft editing)** เป็นขั้นที่นักเรียนได้รับการสะท้อนคิดจากครูเกี่ยวกับคำแนะนำ การแก้ไขด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจากการเขียนแบบร่างในครั้งแรกตามคำแนะนำ และนักเรียนได้กลับไปแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษให้มีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น และ**ขั้นที่ 7 ขั้นสะท้อนความคิดเห็น (Final reflection)** ครูและนักเรียน ร่วมกัน สะท้อนความคิดเห็น ประเมินผลชิ้นงาน สรุปผลการดำเนินการ และข้อเสนอแนะ

วีล็อก (Vlog) หมายถึง รูปแบบวิดีโอที่มีการเตรียมการวางแผนในการถ่าย โดยมีเรื่องราว การเขียนบท เนื้อเรื่องเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันหรือเรื่องราวเกี่ยวกับการทำกิจกรรมต่างๆในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นวิดีโอสั้นหรือยาวก็ได้ มีจุดประสงค์ในการสื่อสารกับผู้รับชมอย่างชัดเจน ซึ่งอาจมีดนตรีบรรเลงประกอบ ซาวเอฟเฟคเสียง หรือเสียงพากย์ประกอบเพื่อเพิ่มอรรถรสให้ผู้รับชม

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking skill) คือ การแสดงออกทางวาจา ความคิด ความรู้สึก โดยส่งผ่านไปอย่างผู้รับสื่ออย่างมีประสิทธิภาพ และเชี่ยวชาญ พร้อมทั้งมีความถูกต้องทางไวยากรณ์ การออกเสียง การเลือกใช้คำศัพท์ และความคล่องแคล่ว ซึ่งมีการประเมินที่มีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน และระดับที่แตกต่าง โดยแต่ละระดับของนักการศึกษาข้างต้องมีความคล้ายกันและใกล้เคียงกันหลายด้านในการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ คือ ด้านการออกเสียง (Pronunciation) ด้านไวยากรณ์ (Grammar) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ด้านความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency) ด้านความเข้าใจ(Comprehension) ผู้วิจัยจึงประประยุกต์เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของ Harris (1964) และ Oller (1979) ในกิจกรรมการเรียนการสอนแบบวีล็อก ใช้แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบภาษาอังกฤษก่อนทดลองและหลังทดลอง โดยใช้อัตราส่วน 70 : 30 คือ คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษนักเรียนประเมินตนเองร้อยละ 70 และแบบทดสอบภาษาอังกฤษก่อนทดลองและหลังทดลองประกอบไปด้วยเนื้อหาด้านไวยากรณ์ (Grammar) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ร้อยละ 30

ความมั่นใจ (Confidence) หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่ซึ่งสามารถเผชิญหน้ากับความท้าทาย การตัดสินใจ ต่อสถานการณ์นั้นๆ อีกทั้งยังเป็นลักษณะของบุคคลที่ทำให้มีความโดนเด่นและแตกต่างจากผู้อื่น โดยผู้วิจัยได้กำหนด คุณลักษณะของความมั่นใจ ได้ดังนี้ 1) กล้าแสดงออก 2) มีความเป็นผู้นำ 3) มีความคิดสร้างสรรค์ 4) มีความมั่นคงทางจิตใจ 5) มีความปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์สังคม ซึ่งสามารถวัดได้จากการประเมินตนเอง โดยใช้แบบวัดความมั่นใจในตนเองในการใช้ทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยอ้างอิงจากพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนของนักเรียนเป็นหลัก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้

2. เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3. เพื่อเป็นแนวทางการในประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการเรียนรู้สำหรับวิชาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 โมไบล์เลิร์นนิง (Mobile learning)

1.1 ความหมายของโมไบล์เลิร์นนิง

1.2 องค์ประกอบของโมไบล์เลิร์นนิง

1.3 ประโยชน์ของโมไบล์เลิร์นนิง

ตอนที่ 2 กระบวนการสะท้อนคิด (Reflective Learning Method)

2.1 ความหมายของการสะท้อนคิด

2.2 กระบวนการสะท้อนคิด

2.3 แนวคิดของการเรียนรู้เกี่ยวข้องกับการสะท้อนคิด

2.4 รูปแบบการสะท้อนคิด

ตอนที่ 3 วีล็อก (Vlog)

3.1 ความหมายและที่มาของวีล็อก

3.2 ประโยชน์ของวีล็อก

3.3 ขั้นตอนของกลยุทธ์การสอนแบบวีล็อก

ตอนที่ 4 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking skill)

4.1 ความหมายของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

4.2 องค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

4.3 กระบวนการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

4.4 การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 5 ความมั่นใจ (Confidence)

5.1 ความหมายของความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

5.2 ปัจจัยที่ทำให้เกิดมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

5.3 ความมั่นใจในการเรียนภาษา

5.4 องค์ประกอบของความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

5.5 วิธีการวัดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1 โมไบล์เลิร์นนิง (Mobile learning)

1.1 ความหมายของโมไบล์เลิร์นนิง

P. Zhang, X. Gou และT. Xu (2021) โมไบล์เลิร์นนิง หมายถึง กระบวนการที่ผู้เรียนข้อมูลทางการศึกษา ทรัพยากรทางการศึกษา และบริการด้านการศึกษาทุกที่ทุกเวลาโดยอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่ และเทคโนโลยีสื่อสารไร้สาย

S. McQuiggan, L. Kosturko, J. McQuiggan และJennifer Sabourin (2015) โมไบล์เลิร์นนิง สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา เป็นประสบการณ์และเปิดโอกาสในการเรียนรู้ผ่านอุปกรณ์พกพาที่ ซึ่งผู้เรียนสามารถเปิดการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อเข้าถึงเนื้อหาที่ต้องการเรียนได้อย่างทันทีตามความต้องการของผู้เรียน อีกทั้งยังส่งเสริมให้เกิด ความรับผิดชอบ ความคิดสร้างสรรค์ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ธนกร ชัยสิทธิ์ และประกอบ กรณีกิจ (2562) เป็นการเรียนรู้โดยใช้อุปกรณ์การสื่อสารแบบเคลื่อนที่เป็นสื่อหลัก หรือบทเรียนสำเร็จรูป (Instructional Package) ที่นำเสนอผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือคอมพิวเตอร์แบบพกพา โดยใช้เทคโนโลยีโครงข่ายโทรศัพท์ไร้สาย(Wireless Telecommunication) ที่สามารถเชื่อมต่อจากโครงข่ายแม่ข่าย (Network Server) ผ่านจุดต่อแบบไร้สาย (Wireless Access Point) แบบเวลาจริง (Real Time) ผู้เรียนสามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลาสามารถปฏิสัมพันธ์กับโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือคอมพิวเตอร์แบบพกพาเครื่องอื่น ผู้เรียนจะมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ โดยมีเทคโนโลยีมาช่วยสนับสนุน อำนวยความสะดวก ส่งเสริมการเรียนการสอนรวมถึงขยายขอบเขตของกิจกรรมทางการศึกษา เพื่อเพิ่มประสบการณ์ทางการเรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รองรับผู้เรียนในยุคของศตวรรษที่ 21

แคทลียา ศรีแปลก (2561) โมไบล์เลิร์นนิง เป็นรูปแบบการเรียนการสอนบนอุปกรณ์พกพาโดยเนื้อหาหรือสื่อการสอนถูกออกแบบให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และทบทวนบทเรียนได้ทุกที่ ทุกเวลาผ่านเครือข่ายไร้สาย

ปิ่นสุดา มังคะรัตน์ (2561) โมไบล์เลิร์นนิง หมายถึง การเรียนการสอน หรือ บทเรียนสำเร็จรูป หรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ที่นำเสนอผ่านโทรศัพท์ มือถือ เครื่องคอมพิวเตอร์แบบพกพา คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ค โดยใช้เทคโนโลยีเครือข่ายไร้สาย (Wireless Network)

วิภาดา แก้วคงคา และจินตวีร์ คล้ายสังข์ (2560) โมไบล์เลิร์นนิง เป็นแนวคิดในการนำอุปกรณ์เทคโนโลยีแบบไร้สาย เช่น โทรศัพท์มือถือ(smartphone) คอมพิวเตอร์แบบพกพา (notebook) และแท็บเล็ต (tablet) ที่มีจุดเด่นคือผู้เรียนสามารถพกพาติดตัวได้ ใช้จัดการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต รูปแบบการเรียนการสอนสามารถจัดการเรียนรู้ได้ทั้งแบบที่สนับสนุนให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้แบบที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกันของผู้เรียนจุดเด่นของโมไบล์เลิร์นนิงนั้นทำให้การเรียนการสอนเกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลาโดยไม่จำกัดแค่เฉพาะใน

ห้องเรียน ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลต่างๆได้ ทั้งข้อมูลที่เป็นภาพนิ่ง เสียง และภาพเคลื่อนไหว ทั้งยังง่ายต่อการค้นหาข้อมูล มีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนแบบประสานเวลา

สรุปได้ว่า โมไบล์เลิร์นนิง (Mobile learning) กระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา อำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน โดยผ่านการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ในโทรศัพท์มือถือ (smartphone) คอมพิวเตอร์แบบพกพา (notebook) และแท็บเล็ต (tablet) ผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้ได้ทั้งรูปแบบผสานเวลา และไม่สผานเวลา อีกทั้งยังสามารถเรียนรู้ผู้สื่อ เสียง วิดีโอ รูปภาพ และข้อความต่างๆได้

1.2 องค์ประกอบของโมไบล์เลิร์นนิง

Paul Pocatilu และCatalin Boja (2009) ได้เสนอองค์ประกอบของโมไบล์เลิร์นนิงว่า ประกอบไปด้วย 3 ส่วน ได้แก่

1. เนื้อหา (The mobile learning content) ประกอบด้วยข้อความ ภาพกราฟิกมัลติมีเดีย (เสียง วิดีโอภาพนิ่ง และแอนิเมชัน) เป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้เข้าใจ จดจำข้อมูล เนื้อหาต่างๆได้ง่ายขึ้น

2. โปรแกรมประยุกต์ (The multimedia educational software) เป็นส่วนเชื่อมโยงระหว่างอุปกรณ์เคลื่อนที่แบบพกพากับเนื้อหาเพื่อถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียน

3. อุปกรณ์เคลื่อนที่แบบพกพา (The mobile learning device) อุปกรณ์การเรียนรู้ที่รองรับโปรแกรมประยุกต์ต่างๆเพื่อใช้เป็นสื่อกลางระหว่างผู้เรียนกับอุปกรณ์ ได้แก่ PDAs และสมาร์ตโฟน โดยจะเป็นแบบหน้าจอสัมผัสหรือไม่ก็ได้

Clark Quinn (2011) อ้างใน วิภาดา แก้วคงคา และจินตวีร์ คล้ายสังข์ (2560) ได้นำเสนอกรอบแนวคิดที่แสดงถึงความสามารถของโมบายเลิร์นนิงโดยนำเสนอผ่านรูปแบบที่ชื่อว่า THE FOUR C’S OF MOBILE CAPABILITY โดยแบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบได้แก่

1. เนื้อหา (Content) การนำเสนอเนื้อหาผ่านอุปกรณ์เคลื่อนที่นี้มุ่งเน้นนำเสนอในรูปแบบที่เป็นทั้งภาพนิ่ง เสียง ภาพเคลื่อนไหว ข้อความ ภาพกราฟิก

2. การบันทึกข้อมูล (Capture) การเก็บหรือบันทึกข้อมูลผ่านอุปกรณ์เคลื่อนที่นี้มุ่งเน้นการเก็บข้อมูลผ่านทางเสียงด้วยการอัดหรือบันทึก รูปภาพหรือวิดีโอผ่านทางกล้อง และการบันทึกข้อความผ่านหน่วยความจำของเครื่อง ข้อมูลต่างๆเหล่านี้สามารถเก็บบันทึกได้ทุกที่ทุกเวลาและยังสามารถแบ่งปันข้อมูลต่างๆที่มีอยู่จากอุปกรณ์พกพาของตนเองให้แก่ผู้อื่นได้ในทันที

3. โปรแกรมประยุกต์ (Compute) จุดเด่นของอุปกรณ์เคลื่อนที่แบบพกพาคือสามารถลงโปรแกรมประยุกต์ต่างๆที่มีความเหมาะสมกับผู้ใช้ได้

4. การติดต่อสื่อสาร (Communicate) การติดต่อสื่อสารกันของอุปกรณ์เคลื่อนที่แบบพกพาถือเป็นจุดแข็งเนื่องจากเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ใช้อุปกรณ์ได้มีช่องทางการติดต่อสื่อสารส่งข้อมูลข่าวสารต่างๆได้ยังผู้ใช้อื่นๆได้หลากหลายวิธี ทั้งการสื่อสารกันผ่าน chat text-messaging หรือ video call เป็นต้น

Praveen Kumar และVasimalai Raja (2019) ได้เสนอพื้นฐานของการเรียนรู้แบบโมไบล์เลิร์นนิงไว้ 5 องค์ประกอบ ดังนี้

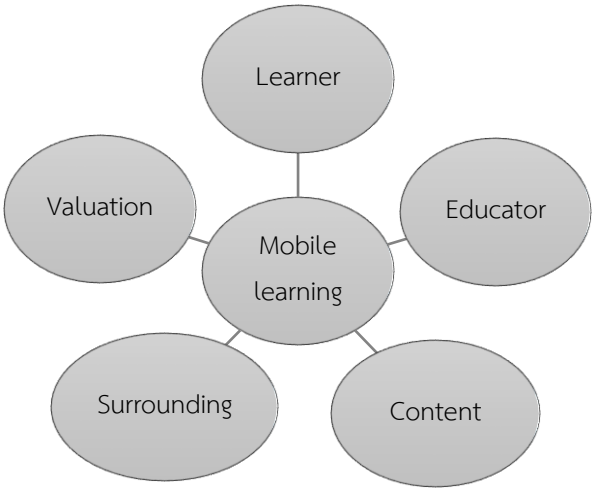

ภาพที่ 2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบโมไบล์เลิร์นนิง

(Praveen Kumar และVasimalai Raja (2019)

1. ผู้เรียน (Learner) ผู้เรียนเป็นหลักของการเรียนรู้ผ่านอุปกรณ์เคลื่อนที่ รวมถึงการเรียนรู้ต่างๆ ดังนั้น การเรียนรู้ผ่านอุปกรณ์พกพาจึงต้องการครูผู้สอนในการดูแล จึงจะเป็นการศึกษาที่สมบูรณ์โดยใช้อุปกรณ์มือถือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ผู้สอน (Educator) หนังสือและองค์ประกอบสื่ออื่น ๆ เก็บข้อมูลและครูถ่ายทอดให้กับนักเรียนในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบดั้งเดิม แต่ปัจจุบัน ครูมีบทบาทในการสอนและถ่ายทอดความรู้ที่ลดลง

3. เนื้อหา (Content) เนื้อหาควรได้รับการพิจารณาร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด เช่น ผู้เรียน ครู ผู้ปกครอง เป็นต้น เนื้อหาการเรียนรู้ต้องเปิดใช้งาน เพื่อจัดข้อมูลที่จำเป็นได้อย่างรวดเร็ว สามารถนำเสนอเนื้อหาได้ด้วยเกมแบบโต้ตอบหรือแบบทดสอบ เนื้อหาควรได้รับการสนับสนุนด้วยกราฟิก, วิดีโอและองค์ประกอบมัลติมีเดียอื่นๆ

4. สภาพแวดล้อม (Surrounding) สภาพแวดล้อมต้องได้รับการออกแบบอย่างเหมาะสมเพื่อให้ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ในเชิงบวก สิ่งแวดล้อมเป็นสถานที่ที่ช่วยให้นักเรียนได้รับข้อมูล นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ออนไลน์ทั้งหมดต้องมีสิทธิ์เข้าถึงข้อกำหนดการมอบหมายเนื้อหาทั้งหมดและ

ที่เกี่ยวข้องทรัพยากร นักเรียนที่เข้าชั้นเรียนแบบเห็นหน้าอาจได้รับเนื้อหาในชั้นเรียนและเนื้อหาเพิ่มเติมผ่านออนไลน์ด้วยเทคโนโลยีมือถือ

5. การประเมินค่า (Valuation) ประเมินค่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของโมไบล์เลิร์นนิง สามารถประเมินได้ บันทึก และรายงานผลของผู้เรียนต่อครูผู้สอน ดังนั้น การประเมินของนักเรียนควรเป็นทำผ่านบันทึกฐานข้อมูล แพ็คเกจซอฟต์แวร์ การสอบออนไลน์ ห้องสนทนา กระดานสนทนา แบบทดสอบออนไลน์หรือการประเมินโครงการ

ธงชัย แก้วกิริยา (2558) Mobile Learning คือ รูปแบบการเรียนรู้ผ่านอุปกรณ์มือถือแบบพกพา ซึ่งปัจจุบันมีการนำมาใช้งานกันอย่างกว้างขวาง และมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปีเนื่องจากพฤติกรรมการใช้งานของผู้เรียนมีการเข้าถึงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตกันได้โดยง่ายและสะดวก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าถึงโดยใช้อุปกรณ์มือถือ และสมาร์ตโฟน

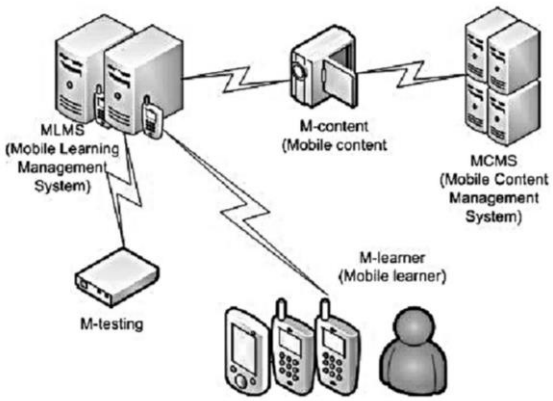

ภาพที่ 3 โครงสร้างและส่วนประกอบที่สำคัญของ M-learning

ธงชัย แก้วกิริยา (2558)

โครงสร้างและส่วนประกอบที่สำคัญของ M-learning ประกอบไปด้วย 5 ส่วน ประกอบดังต่อไปนี้

1. M-LMS (Mobile Learning Management System) คือระบบจัดการ เรียนการสอนที่ใช้สำหรับ Mobile มีหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอน โดยแบ่ง ออกเป็นส่วนย่อยดังนี้

1.1 ส่วนของผู้สอน ใช้เนื้อหาบทเรียนที่โปรแกรมเมอร์พัฒนาแล้วขึ้น ระบบให้ผู้เรียนได้เข้ามาเรียนและจัดการเรื่องตารางการนัดหมายระหว่าง ผู้สอนกับ ผู้เรียน การแจ้งเตือนผู้เรียนใน Class และการ Interactive กับผู้เรียน เช่น การส่ง ข้อความเพื่อสอบถามผู้สอน หรือส่งการบ้าน เป็นต้น

1.2 ส่วนของผู้เรียน คือ ใช้สำหรับให้ผู้เรียนสามารถ Log in เพื่อเข้ามา ศึกษาบทเรียนที่ผู้สอนได้ทำการจัดทำเอาไว้แล้ว ในส่วนของผู้เรียนอาจจะมีรายละเอียดในการติดต่อกับผู้สอนได้ เช่น Web board, กระดานสนทนา (Chat room) รายละเอียดปฏิทินการศึกษา การส่งการบ้านให้กับผู้สอน การแจ้งนัดหมายระหว่าง ผู้สอนกับผู้เรียน อื่นๆ ตามที่ได้ออกแบบ MLMS ที่ได้พัฒนาขึ้นมา

1.3 ส่วนของผู้ดูแลระบบ (Admin) ในส่วนผู้ดูแลระบบสามารถที่จะ บริหารจัดการได้ทุกส่วนทั้งในส่วนของผู้สอน และส่วนของผู้เรียน สามารถบริหาร จัดการได้ทุก Function ของระบบ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้ (ผู้สอน และผู้เรียน) เมื่อเกิดปัญหาในการใช้งานไม่ว่าส่วนใดส่วนหนึ่ง แต่ MLMS ยังคงมี ข้อจำกัดอยู่บ้างเมื่อเทียบกับ LMS ปกติเนื่องจาก LMS ปกติทำงานบน Server ขนาด ใหญ่มีขีดความสามารถสูงกว่า

2. M-content คือเนื้อหาบทเรียนสำหรับใช้งานกับ Mobile ซึ่งต้องมีความแตกต่างจาก Content แน่นอน เนื่องจากข้อจำกัดของ Mobile ในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานของการพัฒนา Mobile หน่วยความจำ หรือแม้กระทั่งการประมวลผลของ Mobile ยังคงมีข้อจำกัดอยู่เมื่อเทียบกับอุปกรณ์ทางด้านคอมพิวเตอร์ที่ใช้งานปกติแต่ปัจจุบันเทคโนโลยีได้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วทำให้อุปกรณ์มือถือและสมาร์ตโฟนมีประสิทธิภาพสูงมากขึ้นรองรับการทำงานในรูปแบบ Multitask ได้และสามารถประมวลผลได้ดีขึ้นทำให้การพัฒนารูปแบบ M-Content มีความสะดวกและสามารถทำงานบนอุปกรณ์มือถือได้เป็นอย่างดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งบนระบบปฏิบัติการ iOS และระบบปฏิบัติการ Android

3. MCMS (Mobile Content Management System) มีหน้าที่ในการจัดการเนื้อหารวมทั้งเป็นเครื่องมือในการสร้างเนื้อหาบทเรียนสำหรับ M-learning โดยระบบจัดการเนื้อหาของ Mobile มีหน้าที่เหมือนกับ CMS ที่ใช้กับระบบ e-learning ปกติทั่วไปแต่ MCMS จะแตกต่างในส่วนของเมื่อทำการสร้างเนื้อหาโดยใช้สื่อมัลติมีเดียรูปแบบต่างๆ เช่น ภาพ ข้อความ เสียง ภาพเคลื่อนไหว MCMS จะมีระบบ

การบีบอัดข้อมูลให้มีขนาดเล็กลงพอที่จะสามารถนำไปใช้งานระบบ M-learning ได้อย่างเหมาะสม

4. M-testing เป็นส่วนของแบบทดสอบของบทเรียนเพื่อประเมินผลในการเรียนซึ่งแบบทดสอบจะ แบ่งเป็นแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดย แบบทดสอบก่อนเรียนจะทำการประเมินผลผู้เรียนก่อนศึกษาบทเรียนซึ่งผลที่ได้จะเก็บไว้เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียน M-learning ส่วนแบบทดสอบหลังเรียนจะทำการทดสอบเมื่อผู้เรียนได้ศึกษาบทเรียนจบแล้วและดูเปรียบเทียบผลคะแนนของแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันมากน้อยแค่ไหนและเป็นผลต่างเพื่อนำไปหาประสิทธิภาพของบทเรียนต่อไป

5. ส่วนของผู้เรียน (M-learner) คือผู้เรียนที่ได้ทำการศึกษาบทเรียนที่เป็น M-learning ผู้เรียนจะหมายรวมถึงทุกกลุ่มผู้ใช้งานที่เข้ามาศึกษาบทเรียนที่อยู่ในระบบ

วิภาดา แก้วคงคา และจินตวีร์ คล้ายสังข์ (2560) ได้เสนอองค์ประกอบของโมไบล์เลิร์นนิง ไว้ 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. อุปกรณ์เคลื่อนที่แบบพกพา
2. ผู้เรียน

3. สังคมการติดต่อสื่อสาร
4. เนื้อหาบทเรียน
5. โปรแกรมประยุกต์

จากการศึกษางานวิจัยของ Y. Wang (2021) พบองค์ประกอบของโมไบล์เลิร์นนิง 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ผู้เรียน
2. โปรแกรมเสริม
3. สังคมการติดต่อสื่อสาร
4. การจัดการเนื้อหา

จากการศึกษางานวิจัยของ H. Zhang (2022) พบองค์ประกอบของโมไบล์เลิร์นนิง 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1. อุปกรณ์เคลื่อนที่แบบพกพา
2. ผู้สอน
3. ผู้เรียน
4. การบันทึกข้อมูล
5. สังคมการติดต่อสื่อสาร
6. แบบทดสอบ

ตารางที่ 1 ตารางการสังเคราะห์องค์ประกอบของโมบายเลิร์นนิง

องค์ประกอบของโมบายเลิร์นนิง	Paul Pocatilu และ Catalin Boja (2009)	Clark Quinn (2011)	Praveen Kumar และ Vasimalai Raja (2019)	Y. Wang (2021)	H. Zhang (2022)	ธงชัย แก้วกิริยา (2558)	วิภาดา และจินตวีร์ (2560)	ผู้วิจัย
1. ระบบจัดการหลัก						√	√	√
2. การบันทึกข้อมูล		√			√			
3. อุปกรณ์เคลื่อนที่แบบพกพา	√				√		√	√
4. สภาพแวดล้อม			√					
5. ผู้เรียน			√	√	√	√	√	√

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

6. ผู้สอน			√		√			
7. สังคมการติดต่อสื่อสาร		√		√	√		√	
8. เนื้อหาบทเรียน	√	√	√			√		√
9. การจัดการเนื้อหา				√				
10. แบบทดสอบ			√		√	√	√	√
11. โปรแกรมเสริม	√	√		√			√	√

จากตารางสังเคราะห์ผู้วิจัยพบมีองค์ประกอบที่ความสอดคล้องทั้งหมด 6 องค์ประกอบดังนี้

(1) ระบบจัดการหลัก (2) อุปกรณ์เคลื่อนที่แบบพกพา (3) ผู้เรียน (4) เนื้อหาบทเรียน (5) โปรแกรมเสริม (6) แบบทดสอบ

1.3 ประโยชน์ของโมไบล์เลิร์นนิง

A. Bock และคณะ (2021) ได้กล่าวถึงประโยชน์และข้อดีของโมไบล์เลิร์นนิง เช่น การอำนวยความสะดวกด้านการสื่อสารการ การใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งทำให้นักศึกษาได้มีสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นอิสระจากข้อจำกัดต่างๆ ทั้งนี้แอปพลิเคชันในอุปกรณ์พกพายังใช้งานได้แบบออฟไลน์ได้ สร้างการเข้าถึงเนื้อหา ความรู้ ของนักศึกษาอย่างต่อเนื่องเมื่อเปรียบเทียบกับรูปแบบการสอนแบบเดิมรูปแบบของโมไบล์เลิร์นนิงมีความเป็นเอกเทศและเป็นปัจเจกมากกว่า ซึ่งสามารถยกระดับความรู้เชิงทฤษฎี และเสริมสร้างความมั่นใจกับนักศึกษา

Mohamed Sarrab, Laila Elgamel และHamza Aldabbas (2012) ประโยชน์ของการเรียนรู้ M-Learning บนอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และการสื่อสาร เช่น สมาร์ตโฟน แล็ปท็อป และPDAs ที่มีการเชื่อมต่อกับเครือข่ายไร้สายช่วยให้ M-Learning ง่ายขึ้น M-Learning ช่วยให้นักการศึกษา ผู้เรียน และครูมีความก้าวหน้าไปจากห้องเรียนแบบเดิมห้องเรียน คอมพิวเตอร์พกพา และการสื่อสารอุปกรณ์ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนมีความยืดหยุ่นมากขึ้นและมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน โดย M-Learning มีประโยชน์ ดังนี้

- การเข้าถึงเนื้อหาได้ทุกที่ทุกเวลา
- รองรับการเรียนทางไกล
- เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง
- เหมาะสำหรับการฝึกอบรมหรือทบทวนเนื้อหา
- เหมาะกับผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน
- สนับสนุนความแตกต่างด้านความต้องการและการเรียนรู้ส่วนบุคคล
- สามารถเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างและระหว่างนักเรียน ผู้เรียน และผู้สอน

- ลดอุปสรรคด้านวัฒนธรรมในการสื่อสารระหว่างครูและนักเรียนโดยใช้ช่องทางการสื่อสารที่นักเรียนชอบ

วิภาดา แก้วคงคา และจินตวีร์ คล้ายสังข์ (2560) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของโมบายเลิร์นนิงว่า ช่วยขยายดอกาสทางการเรียนให้กับผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถแลความพร้อมของนักเรียน สามารถเข้าถึงเนื้อหาต่างๆได้ทั่วโลก และยังมีจุดเด่นด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ได้ทำให้สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนอีกด้วย

1.4 เครื่องมือในการจัดการเรียนรู้โมบายเลิร์นนิง

จตุรภัทร ประทุม (2559) กล่าวว่า มีการพัฒนาเครื่องมือที่ช่วยจัดการเรียนรู้โมบายเลิร์นนิง สถานศึกษา ผู้สอน ผู้เรียน สามารถเข้าถึงความรู้ต่างๆ ที่มีอยู่มากมายบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และนำความรู้มาใช้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งในด้านการจัดการชั้นเรียนของผู้สอน ความสะดวกสบายในการเข้าถึงความรู้ของผู้เรียน เครื่องมือที่ช่วยจัดการชั้นเรียน เช่น Edmodo, Socrative, Moodle Mobile, Student Organizer และ Google Apps for education

Google Apps for education ซึ่งเป็นชุดเครื่องมือจัดการเรียนการสอนที่กูเกิลอนุญาตให้โรงเรียน มหาวิทยาลัย หน่วยงานด้านการศึกษา ใช้งานได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และสามารถจัดการเรียนรู้แบบทำงานร่วมกันได้ทุกที่ทุกเวลา เครื่องมือเหล่านี้ เช่น Gmail Docs Calendar Drive นอกจากนี้ Google ยังได้พัฒนา Google Classroom ที่ช่วยผู้สอนในการจัดการชั้นเรียน เช่น สร้างงาน เก็บงาน ติดตามกำหนดการส่งงาน แสดงความคิดเห็น ตรวจสอบการส่งงานและคะแนน และผู้สอนสามารถใช้ Google Classroom เพื่อจัดการชั้นเรียนได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- เพิ่มผู้เรียน หรือแจ้งรหัสเพื่อให้ผู้เรียนเข้าชั้นเรียนได้
- สร้าง ตรวจ และให้คะแนนงาน
- ตรวจสอบกำหนดการส่งงาน สถานะ การส่งงานและคะแนน
- เนื้อหาที่อยู่ในชั้นเรียนจะถูกจัดเก็บอยู่ใน Google Drive
- ส่งประกาศ แชร์แหล่งข้อมูล พูดคุยหรือตอบคำถามตามหัวข้อที่ผู้สอนกำหนดให้
- เพิ่มผู้สอนได้มากกว่าหนึ่งคนในรายวิชาเดียวกัน
- ใช้ผ่านอุปกรณ์ได้หลายชนิด เช่น คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต สมาร์ตโฟน

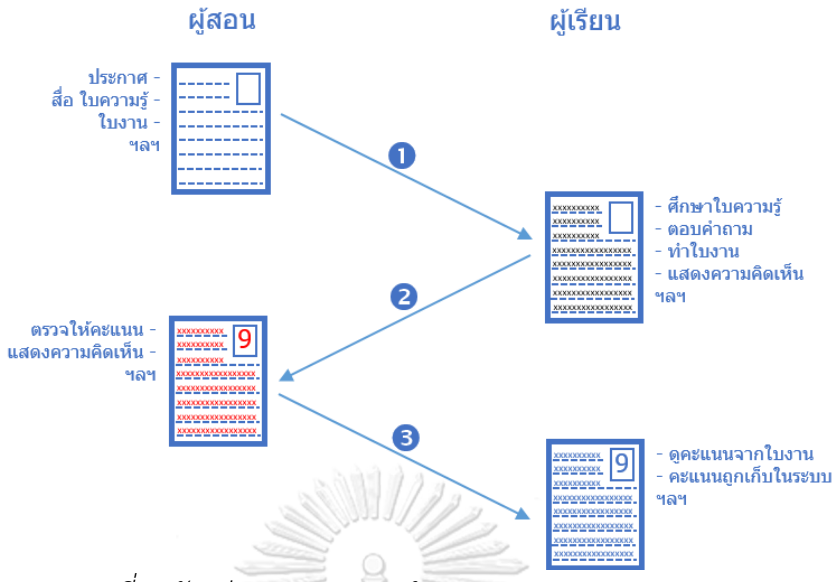

ภาพที่ 4 ตัวอย่างกระบวนการทำงานของ Google Classroom

จตุรภัทร ประทุม (2559)

ตัวอย่างกระบวนการจัดการชั้นเรียน

1. ผู้สอนประกาศรายละเอียดการเรียน นำสื่อการเรียนรู้ ใบความรู้ หรือกำหนดใบงานให้ผู้เรียนทำ
2. ผู้เรียนรับทราบข้อมูลจากประกาศ ศึกษาจากสื่อการเรียนรู้ ใบความรู้ และทำใบงานตามที่ผู้สอนกำหนด และส่งคืนเพื่อตรวจให้คะแนนต่อไป
3. ผู้สอนตรวจให้คะแนนใบงานหรือแบบฝึกหัดพร้อมส่งเฉลยคืนผู้เรียน
4. ผู้สอนดูคะแนนของผู้เรียนทั้งแบบรายบุคคลหรือทั้งชั้น และผู้เรียนสามารถดูคะแนนได้

ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บริการของ Google Classroom ให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน โดยเริ่มต้นจากการทำกิจกรรมง่ายๆ ที่ไม่ซับซ้อนจนเกินไป เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากรู้ เช่น ตอบคำถามหรือแบบฝึกหัด แล้วจึงพัฒนาเป็นลำดับต่อๆ ไป โดยประยุกต์ใช้ร่วมกับการเรียนการสอนในห้องเรียน อีกทั้งผู้สอนยังสามารถติดตามและวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้เรียนจากการสังเกต การเข้าร่วมเรียนและการส่งงานของผู้เรียนผ่าน Google Classroom ได้ จากประสบการณ์ของผู้วิจัย พบว่า เมื่อนักเรียนสามารถเห็นภาระงานของตนเอง มีรายละเอียด มีการแสดงความคิดเห็น ตั้งคำถามกับครูผู้สอนได้โดยตรง และสามารถมอบหมายให้ภาระงานอื่นๆ เป็นตัวช่วยในการเตือน บันทึกความจำให้กับนักเรียนและทำให้ง่ายต่อการจัดการ

จากที่กล่าวมาข้างต้น Google Classroom จึงเป็นเครื่องมือที่เหมาะสมที่และส่งต่อตัวแปรทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจ ทำให้เกิดความสะดวกสบายในการฝึกพูด ส่งงาน ลดความวิตกกังวล ในการถามตอบ อีกทั้งยังสามารถเข้าถึงได้ทุกที่ ทุกเวลา มีความยืดหยุ่น เข้าใช้ได้ทุกอุปกรณ์ ทั้งโมบายแอปพลิเคชัน และเว็บไซต์ มีเมนูที่เข้าถึงง่ายและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ผู้วิจัยจึงเลือก Google Classroom เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้โมบายเลิร์นนิง

ตอนที่ 2 กระบวนการสะท้อนคิด (Reflective Learning Method)

2.1 ความหมายของการสะท้อนคิด

John Dewey (1933) ได้ให้ความหมายของการสะท้อนคิดไว้ว่า เป็นรูปแบบหนึ่งของการคิดวิเคราะห์ ไตร่ตรอง กับเรื่องนั้นๆอย่างลึกซึ้ง เริ่มจากการสงสัย และใช้ความพยายามหาคำตอบ โดยอาศัยข้อมูลอ้างอิงและเหตุผล

Yancey Kathleen (1998) กล่าวถึงความหมายของ การสะท้อนคิด หมายถึง การคิดทบทวนในงานใดงานหนึ่ง หรือ เป็นการประเมินตนเอง เป็นการคิดวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับตนเอง ซึ่งเป็นปฏิกิริยาของสมองที่สะท้อนสิ่งที่ตนเองคิดคำนึงอย่างละเอียด เพื่อถ่ายโดนความรู้สึก ของตนเองก่อนที่จะสื่อสารออกไปกับผู้อื่นด้วยการเขียนหรือการพูด

กรรณิกา วิชัยเนตร (2557) กล่าวถึง การสะท้อนคิด เป็นการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพอีกรูปแบบหนึ่งที่มีการศึกษาวิจัยอย่างกว้างขวาง ซึ่งสามารถพัฒนาผู้เรียนเกิดความคิดอย่างมีวิจารณญาณเกิดการเรียนรู้ทางด้านพุทธพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย เกิดการตระหนักรู้ในตนเองประเมินค่าในตนเองและพิจารณาหาข้อบกพร่อง และหาแนวทางแก้ไขเพื่อให้แก้ไขปัญหาในเรื่องนั้นๆได้

ชมพูนุท บุญอากาศ (2559) เทคนิคการสะท้อนคิด (Reflective Thinking) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นจากการคิดวิเคราะห์ด้วยเหตุผลและหลักการพร้อมทั้งเชื่อมโยงการนำประสบการณ์มาอธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นซึ่งจะก่อให้เกิดความคิดและมุมมองใหม่ ๆ ที่สามารถใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจเพื่อการแก้ปัญหาหรือนำมาใช้พัฒนาปรับปรุงตนเองการนำเทคนิคสะท้อนคิด (Reflective Thinking) มาใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความคิดไตร่ตรองและช่วยสะท้อนการคิดของผู้เรียนกลับมายังผู้สอนซึ่งวิธีการสะท้อนคิดจะเริ่มจากการทบทวนถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นการนำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาเล่าการวิเคราะห์ถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นการตั้งคำถามเกี่ยวกับตนเองจนผู้เรียนมีความสามารถในการคิดไตร่ตรองตามลำดับ

อาทิตยา สีหราช และสลา สามิภักดิ์ (2561) ได้ให้ความหมายของ การสะท้อนคิด หมายถึงกระบวนการคิดพิจารณาจากเหตุผลของปัญหา จำแนกรายละเอียด วิเคราะห์จุดเด่นและจุดด้อยตลอดจนเสนอแนวทางที่เหมาะสมเกี่ยวกับปัญหานั้นๆ สามารถเลือกเสนอวิธีการ หลักการ หรือ

ความรู้ใหม่ ซึ่งอาศัยความรู้จากประสบการณ์เดิมของตนเองเชื่อมโยงกัน ทำให้เกิดการนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์นั้นๆ

แก้วมหิงสา ยอดแก้ว และสรายุทธพิทักษ์ จินตนา (2562) กล่าวถึงความหมาย การสะท้อนคิด ว่าเกิดขึ้นจากการเรียนได้รับรู้ข้อมูลจากการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน แล้วนำมาพิเคราะห์จนเกิดความเข้าใจในความคิดของตอนเองอย่างดี ก่อนที่จะสื่อสารกับผู้อื่น เป็นวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนเห็นพัฒนาการ การเรียนรู้ของตนเองและได้คิด ตัดสินใจขณะดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับผลงานของตนเอง

กล่าวสรุปได้ว่า กระบวนการสะท้อนคิด คือ กระบวนการคิดที่ มีการคิดวิเคราะห์ เชื่อมโยงข้อมูลต่างๆในการวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา ได้แสดงความคิดเห็น ความรู้สึกต่อเหตุการณ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแนวทางแก้ไขปัญหาตามสถานการณ์ต่างๆในชีวิต อีกทั้งยังสะท้อนให้ผู้เรียนได้เกิดการคิดอย่างมีลำดับและเหตุผล

2.2 กระบวนการสะท้อนคิด

John Dewey (1933) การสะท้อนคิด ตามแนวความคิดของดิวอี้ มีลักษณะกระบวนการไตร่ตรอง (reflective process) 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การรับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้น
2. การอธิบายสภาพปัญหา
3. การเสนอแนะทางเลือกในการแก้ปัญหา
4. การระบุเหตุผลเพื่อสนับสนุนข้อเสนอหรือทางเลือกในการแก้ปัญหา
5. การสรุปผลเพื่อนำไปสู่การยอมรับหรือการปฏิเสธทางเลือกในการแก้ปัญหานั้น

กนกนุช ชื่นเลิศสกุล (2544) ได้เสนอกระบวนการสะท้อนคิดที่เกิดขึ้นเองตามธรรมาชาติ ไว้ 6 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 การบรรยายอธิบายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ด้วยตั้งและตอบคำถาม เช่น เกิดอะไรขึ้น

ขั้นที่ 2 การบอกความรู้สึกอธิบายว่ารู้สึกต่อเหตุการณ์นั้นอย่างไร ด้วยตั้งและตอบคำถาม เช่น คิดและรู้สึกอย่างไรบ้าง

ขั้นที่ 3 การประเมินค่าต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์นั้นอย่างไร เช่น เหตุการณ์นั้นมีผลด้านบวกหรือเหตุการณ์นั้นมีผลด้านลบ

ขั้นที่ 4 การคิดวิเคราะห์ต่อภาพรวมของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ด้วยตั้งและตอบคำถาม เช่น รู้สึกอะไรกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ขั้นที่ 5 การค้นหาข้อสรุปต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ด้วยตั้งและตอบคำถาม เช่น มีอะไรที่จะทำในสถานการณ์นั้นๆได้บ้าง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ขั้นที่ 6 การวางแผนที่จะกระทำในเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในลำดับถัดไป ด้วยตั้งและตอบคำถาม เช่น หากเกิดเหตุการณ์นั้นอีกเราจะทำอย่างไรบ้างในเหตุการณ์นั้นๆ

นิธิดา อดิภัทรนันท์ (2553) ได้กล่าวถึงกระบวนการสะท้อนคิด เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนรับรู้ถึงเหตุการณ์ที่ประสบพบเจอ อย่างใคร่ครวญ คิดวิเคราะห์ด้วยเหตุและผล ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ได้มุมมองใหม่ๆและส่งผลให้ผู้เรียนปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ซึ่งหากผู้เรียนเกิดการสะท้อนคิดอย่างสม่ำเสมอจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของกับ ณัฐวุธ แก้วสุทธา (2553) ได้เสนอกระบวนการสะท้อนคิดที่มีความสอดคล้องกับแนวคิดของกิบส์โดยแบ่งกระบวนการสะท้อนคิดเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การสะท้อนคิดด้วยตนเอง เป็นกระบวนการที่ถูกกระตุ้นด้วยสถานการณ์ต่างๆซึ่งความรู้อย่างเดียวไม่พอเพียงที่จะสถานการณ์นั้นๆได้ จะต้องมีความตระหนักในตนเอง (self-awareness) ซึ่งนักเรียนจะต้องวิเคราะห์ จำแนก แยกแยะ เหตุการณ์นั้นๆว่ามีผลต่อตนเองอย่างไรและสรุปสิ่งที่สำคัญจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้

ระยะที่ 2 การพินิจพิจารณา เป็นระยะที่นักเรียนต้องใช้การคิดวิเคราะห์ต่อสถานการณ์นั้นๆอย่างละเอียดว่าเกิดขึ้นอย่างไร และรวมถึงการตรวจสอบความรู้ ความรู้สึกของนักเรียนเองในเหตุการณ์นั้น ขั้นตอนนี้ผู้เรียนเริ่มวิเคราะห์ ตรวจสอบ และสร้างความรู้ใหม่ๆกับเหตุการณ์นั้นๆ ซึ่งต้องอาศัยทักษะต่างๆ คือ การวิเคราะห์ ตรวจสอบ การพิจารณาถึงการนำความรู้จากประสบการณ์เดิมนำมาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่

ระยะที่ 3 การปฏิบัติ เป็นระยะที่นักเรียนได้พัฒนามุมมอง แนวคิดใหม่ๆต่อสถานการณ์ ผลที่ได้จากการสะท้อนคิดด้วยตนเอง คือ การเรียนรู้ ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางความรู้และทางทัศนคติ ซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนในลำดับถัดมา ซึ่งในระยะนี้นักเรียนจะต้องใช้ทักษะการสังเคราะห์ เพื่อที่จะผสมผสานความรู้เดิมและความรู้ใหม่โดยสร้างสรรค์ซึ่งจะนำไปสู่การแก้ปัญหาและสามารถคาดการณ์ผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำ และยังต้องอาศัยทักษะการประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักรู้คุณค่าของเหตุการณ์นั้นๆ

(จุฬาพร เหมวรรณวดีกุล, 2542; 2556) ได้นำเสนอรูปแบบกระบวนการในการพัฒนาการคิดสะท้อนเพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งรูปแบบมีลักษณะเรียนเป็นวงกลม เรียกว่า Reflective Cycle ซึ่งมี 6 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การอธิบาย (Description) เป็นการระบุรายละเอียดของสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ตามสภาพการณ์

ระยะที่ 2 ความรู้สึกต่อสภาพการณ์ (Feeling) เกิดการคิดพิจารณาถึงความรู้สึกนึกคิด ที่เกิดขึ้นจากสิ่งที่มากระทบ

ระยะที่ 3 การประเมินผล (Evaluation) การประเมินสถานการณ์ว่ามีจุดเด่นหรือผลดี และจุดด้อยหรือผลเสียอย่างไร

ระยะที่ 4 การวิเคราะห์ (Analysis) การวิเคราะห์สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากความรู้เดิม หรือประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ เพื่อนำไปสู่ความรู้ใหม่ที่เกิดจาการเรียนรู้สถานการณ์นั้น

ระยะที่ 5 การสรุปผล (Conclusion) สรุปผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลรายละเอียดด้านต่าง ๆ ที่อยู่บนพื้นฐานประสบการณ์เดิมซึ่งก่อให้เกิดความรู้ใหม่ ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมุมมองหรือความคิดที่แตกต่างออกไป

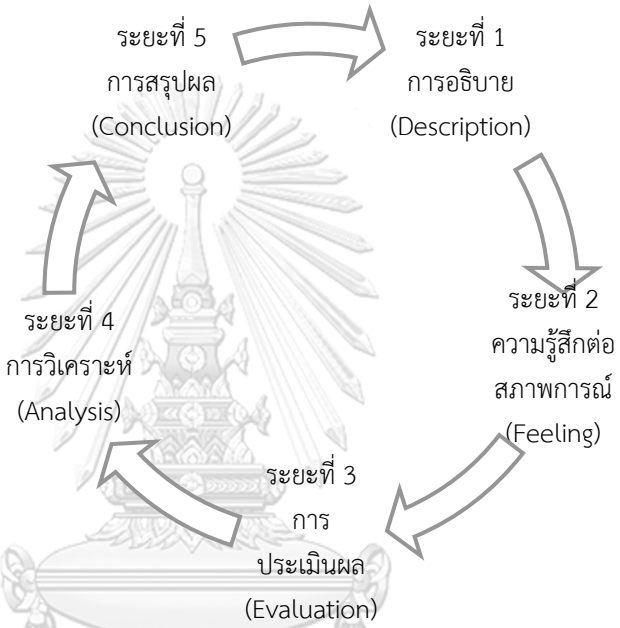

ภาพที่ 5 รูปแบบกระบวนการในการพัฒนา การคิดสะท้อนเพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง Reflective Cycle

ธีรพล เพียรเพ็ง และประกอบ กรณีกิจ (2556)

ประกอบ กรณีกิจ, วิชุดา รัตนเพียร และอารี พันธ์มณี (2550) ได้ทำการเปรียบเทียบกระบวนการคิดสะท้อนของนักวิชาการและ สรุปเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเผชิญสถานการณ์และตระหนักในปัญหา
2. การสืบค้นข้อมูล และระบุแนวทางที่เป็นไปได้ในการแก้ปัญหา
3. การใช้กระบวนการทางปัญญาวิเคราะห์ทางเลือกเพื่อหาทางแก้ปัญหา
4. การใช้ความคิดวิเคราะห์เพื่อให้ได้ยุทธวิธีหรือแผนการที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
5. การแก้ปัญหาตามยุทธวิธีหรือแผนการที่ได้วางไว้
6. การสรุปผลเพื่อนำไปใช้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

วาเลน ดุลยากร, ประกอบ กรณีกิจ และจินตวีร์ คล้ายสังข์ (2560) ได้เสนอกระบวนการสะท้อนคิดไว้ 8 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ตระหนักในปัญหาหรือสิ่งที่ไม่เป็นไปตามที่คาดไว้

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดประเด็นปัญหา

ขั้นตอนที่ 3 ค้นหาแนวทางแก้ปัญหา

ขั้นตอนที่ 4 เสนอแนวทางแก้ปัญหา

ขั้นตอนที่ 5 ระบุเหตุผลเพื่อสนับสนุนการแก้ไขปัญหา

ขั้นตอนที่ 6 ดำเนินการแก้ปัญหา

ขั้นตอนที่ 7 สรุปผลการแก้ปัญหา

ขั้นตอนที่ 8 ทำความเข้าใจซ้ำ

ตารางที่ 2 ตารางการสังเคราะห์แนวคิดกระบวนการสะท้อนคิด

John Dewey (1933)	กนกนุช ชื่นเลิศสกุล (2544)	กรณีกิจ ประกอบ (2550)	นิธิดา อดิภัทรนันท์ (2553)	ธีรพล เพียรเพ็งและประกอบ กรณีกิจ (2556)	ดุลยากร วาเลน (2560)	ผู้วิจัย
1.การรับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้น	ขั้นที่ 1 การบรรยายอธิบายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ด้วยตั้งและตอบคำถาม	1. การเผชิญสถานการณ์และตระหนักในปัญหา	ระยะที่ 1 การสะท้อนคิดด้วยตนเอง	ระยะที่ 1 การอธิบาย (Description) เป็นการระบุรายละเอียดของสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ตามสภาพการณ์	ขั้นตอนที่ 1 ตระหนักในปัญหาหรือสิ่งที่ไม่เป็นไปตามี่คาดไว้	1. การอธิบาย (Description)
2. การอธิบายสภาพปัญหา	ขั้นที่ 2 การบอกความรู้สึกอธิบายว่ารู้สึกต่อเหตุการณ์นั้นอย่างไร		ระยะที่ 2 การพินิจพิจารณา	ระยะที่ 2 ความรู้สึกต่อสภาพการณ์ (Feeling) เกิดการคิดพิจารณาถึงความรู้สึกนึกคิด ที่เกิดขึ้นจากสิ่งที่มากระทบ	ขั้นตอนที่ 2 กำหนดประเด็นปัญหา	2. ความรู้สึกต่อสถานการณ์ (Feelings)
3. การเสนอแนะทางเลือกในการแก้ปัญหา	ขั้นที่ 3 การประเมินค่าต่อเหตุการณ์หรือ	2. การสืบค้นข้อมูล และระบุแนวทางที่		ระยะที่ 3 การประเมินผล (Evaluation) การประเมินสถานการณ์	ขั้นตอนที่ 3 ค้นหาแนวทางแก้ปัญหา	3. การประเมินผล

John Dewey (1933)	กนกนุช ชื่นเลิศสกุล (2544)	กรณีกิจ ประกอบ (2550)	นิธิดา อดิภัทรนันท์ (2553)	ธีรพล เพียรเพ็งและประกอบ กรณีกิจ (2556)	ดุลยากร วาเลน (2560)	ผู้วิจัย
	สถานการณ์นั้นอย่างไร	เป็นไปได้ในการแก้ปัญหา		ว่ามีจุดเด่นหรือผลดีและจุดด้อย หรือผลเสียอย่างไร		(Evaluation)
4. การระบุเหตุผลเพื่อสนับสนุนข้อเสนอหรือทางเลือกในการแก้ปัญหา	ขั้นที่ 4 การคิดวิเคราะห์ต่อภาพรวมของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	3. การใช้กระบวนการทางปัญญาวิเคราะห์ทางเลือก 4. การใช้ความคิดวิเคราะห์เพื่อให้ได้ยุทธวิธีหรือแผนการที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้		ระยะที่ 4 การวิเคราะห์ (Analysis) การวิเคราะห์สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากความรู้เดิม หรือ ประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ เพื่อนำไปสู่ความรู้ใหม่ที่เกิดจากการเรียนรู้สถานการณ์นั้น	ขั้นตอนที่ 4 เสนอแนวทางแก้ปัญหา	4. การวิเคราะห์ (Analysis)
					ขั้นตอนที่ 5 ระบุเหตุผลเพื่อนสนับสนุนการแก้ไขปัญหา	
		5. การแก้ปัญหาตามยุทธวิธีหรือแผนการที่ได้วางไว้	ระยะที่ 3 การปฏิบัติ		ขั้นตอนที่ 6 ดำเนินการแก้ปัญหา	
5. การสรุปผลเพื่อนำไปสู่การยอมรับหรือการปฏิเสธทางเลือกในการแก้ปัญหานั้น	ขั้นที่ 5 การค้นหาข้อสรุปต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น	6. การสรุปผลเพื่อนำไปใช้		ระยะที่ 5 การสรุปผล (Conclusion) สรุปผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลรายละเอียดด้านต่าง	ขั้นตอนที่ 7 สรุปผลการแก้ปัญหา	5. การสรุปผล (Conclusion)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

John Dewey (1933)	กนกนุช ชื่นเลิศสกุล (2544)	กรณีกิจ ประกอบ (2550)	นิธิดา อดิภัทรนันท์ (2553)	ธีรพล เพียรเพ็งและประกอบ กรณีกิจ (2556)	ดุลยากร วาเลน (2560)	ผู้วิจัย
				ๆ ที่อยู่บน พื้นฐานประสบการณ์เดิม		
	ขั้นที่ 6 การวางแผนที่จะกระทำในเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในลำดับถัดไป				ขั้นตอนที่ 8ทำความเข้าใจซ้ำ	

จากสังเคราะห์แนวคิดกระบวนการสะท้อนคิดของนักการศึกษาต่างๆ สรุปว่ากระบวนการสะท้อนคิดมีกระบวนการที่สำคัญดังนี้ (1) การอธิบาย (Description) คือ นักเรียนรับรู้ ระบุ อธิบายปัญหาจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายเพื่อเปรียบเทียบ กับความเป็นจริงและมีความจำเป็นต้องวิเคราะห์แยกแยะ (2) ความรู้สึกต่อสถานการณ์ (Feelings) นักเรียนอธิบายความรู้สึกที่เกิดขึ้นต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น (3) การประเมินผล (Evaluation) นักเรียนประเมินสถานการณ์ที่เกิดขึ้นว่ามีผลดีหรือผลเสีย ด้านผลบวกหรือด้านลบ (4) การวิเคราะห์ (Analysis) นักเรียนวิเคราะห์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในภาพรวมว่าเป็นอย่างไรเพื่อเชื่อมโยงความกับประสบการณ์ของตนเอง (5) การสรุปผล (Conclusion) ขั้นนี้นักเรียนจะได้สรุปผลจากการคิดวิเคราะห์และร่วมอภิปรายกับผู้อื่น ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางความรู้และทางทัศนคติ ซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียน

CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.3 แนวคิดของการเรียนรู้เกี่ยวข้องกับการสะท้อนคิด

กนกนุช ชื่นเลิศสกุล (2544) ได้เสนอขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นให้เกิด การสะท้อนคิด ดังนี้

1. การกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ คือผู้สอนควรกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการจัดการเรียนรู้สะท้อนคิด

2. การกำหนดกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่นำไปสู่เป้าหมายของการสะท้อนคิดของผู้เรียน เช่น ควรแนะนำให้ผู้เรียนค้นคว้าข้อมูล ตำรา หรือผู้สอนติดตาม สังเกตผู้เรียน และบันทึกกระบวนการสะท้อนคิดของผู้เรียน เป็นต้น

3. สร้างประสบการณ์และทำการสะท้อนคิด โดยการกำหนดตัวอย่างเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงมาให้ผู้เรียนสะท้อนคิด ซึ่งการสะท้อนคิดนั้นบางครั้งอาจจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกสับสนและเจ็บปวด ผู้สอนจึงมีความจำเป็นต้องกระตุ้นและให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนให้กำลังใจผู้เรียนที่เพิ่งฝึกการสะท้อนคิด และผู้สอนเองควรมีความเข้าใจในกระบวนการสะท้อนคิดเป็นอย่างดีจึงจะทำให้เกิดประสิทธิภาพการสะท้อนคิด

4. ตรวจสอบผลการสะท้อนคิด ผู้สอนควรช่วยเหลือผู้เรียนและช่วยผู้เรียนฝึกสะท้อนคิดหรือสะท้อนคิดกลับให้แก่ผู้เรียนในบางครั้งที่ผู้เรียนไม่สามารถสะท้อนคิดด้วยตนเองได้

2.4 รูปแบบการสะท้อนคิด

การสะท้อนคิดมีนักวิชาการหลายคน ได้กล่าวถึง รูปแบบของการสะท้อนคิด ในรูปแบบต่างๆดังนี้ Maggi Savin-Baden และC. Major (2004) ได้กล่าวถึง โอกาสในการเกิดการสะท้อนคิด ไว้ว่า มีโอกาสในการเกิด 3 โอกาส คือ การสะท้อนคิดล่วงหน้า ก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์นั้นๆ (Reflection in Anticipation of Events) การสะท้อนคิด ในเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้น (Reflection in the Midst of Action) การสะท้อนคิดหลังจากเกิดเหตุการณ์นั้นแล้ว (Reflection After Event) มีรายละเอียดดังนี้

1. การสะท้อนคิดล่วงหน้า ก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์นั้นๆ (Reflection in Anticipation of Events) คือเป็นการกำหนดเป้าหมาย ผลลัพธ์ สิ่งที่คาดหวัง จากเหตุการณ์นั้นๆ ซึ่งอาจใช้วิธีการจดบันทึก ซึ่งเป็นการสำรวจสิ่งที่นักเรียนต้องการและจะต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน ซึ่งจะนำมาสะท้อนคิดว่า ผู้เรียนคาดหวังหรือต้องการอะไร ผู้เรียนจะต้องใส่ใจอย่างไรเมื่อผลที่ได้รับคลานเคลื่อนหรือไม่ตรง กับที่คาดการณ์ไว้ ขั้นตอนต่อไปจะเป็นการสะท้อนคิดจากข้อมูลของผู้เรียนซึ่งบางครั้งผู้เรียนอาจได้รับข้อมูลส่วนนี้จากผู้สอนมาบางแล้ว อย่างไรก็ตามผู้เรียนจะยังคงต้องค้นหา สิ่งที่ไม่ได้คำตอบเพิ่มเติม นั้นข้อตอนนี้อาจใช้การเขียนบันทึกเข้ามาช่วย เพื่อให้เกิดการสร้างภาพจำในจินตนาการ

2. การสะท้อนคิด ในเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้น (Reflection in the Midst of Action) คือขั้นที่มีกระบวนการในการสะท้อนคิดที่มีความเกี่ยวข้องทั้งหมด 3 ส่วน คือ 1) การสังเกต (Noticing) เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้สะท้อนคิดได้ตระหนักถึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นรอบๆตัวผู้เรียน ทั้งปัจจัยภายนอกและปัจจัยภาษาในตนเอง เช่น ความรู้สึก ความคิด ซึ่งกระบวนการสังเกตเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการสะท้อนคิด 2) การแทรกแซง (Intervening) เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียนที่เกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิด ความรู้สึก หรือความรู้ภายในตัวผู้เรียนเอง 3) การสะท้อนคิดขณะนั้น (Reflection Action) เป็นกระบวนการที่อาศัยทั้ง 3กระบวนการพร้อมๆกัน เพื่อทำให้เกิดการแปล

ความเหตุการณ์หรือเรื่องที่กำลังสะท้อน (Interpret Events) และผลการแทรกแซงของผู้ร่วมสถานการณ์การสะท้อนคิด ซึ่งเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และอาจใช้การจดบันทึกเข้ามาร่วมด้วยเพื่อให้เห็นสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ที่มีความสำคัญ หรือเป็นสิ่งที่สะท้อนคิดในมุมมองใหม่ๆได้

3. การสะท้อนคิดหลังจากเกิดเหตุการณ์นั้นแล้ว (Reflection After Event) การสะท้อนคิดในขั้นนี้จะเกิดขึ้นหลังจากเหตุการณ์ได้จบสิ้นหรือผ่านไปแล้ว อาจมีความรู้สึก อารมณ์เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในขั้นสะท้อนคิดนี้ได้ การสะท้อนคิดในขั้นนี้ มี 2 กระบวนการเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้ 1) การกลับเข้าไปสู่เรื่องนั้นอีกครั้ง (Return to Experience) เป็นการนึกถึงสิ่งที่ผ่านมาแล้วหรือเกิดขึ้นแล้ว กลับไปคิดถึงเหตุการณ์เรื่องราวนั้นๆ ว่าเกิดอะไรขึ้น ได้เรียนรู้อะไรจากเหตุการณ์นั้นๆ อาจใช้การจดบันทึกเพื่อช่วยให้เตือนความทรงจำก็ได้ 2) การเข้าถึงความรู้สึก (Attending to Feeling) เป็นการนึกย้อนกลับไป คิดถึงอารมณ์ ความรู้สึกที่มีต่อเหตุการณ์ เรื่องราวนั้นๆ ซึ่งความรู้สึกก็สามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ๆได้ และในทางกลับกันก็สามารถเป็นตัวทลายการเกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆได้ด้วยเช่นเดียวกัน

การเกิดการสะท้อนคิด

1. การสะท้อนคิดล่วงหน้า ก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์นั้นๆ (Reflection in Anticipation of Events)

2. การสะท้อนคิด ในเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้น (Reflection in the Midst of Action)

3. การสะท้อนคิดหลังจากเกิดเหตุการณ์นั้นแล้ว (Reflection After Event)

ภาพที่ 6 โอกาสในการเกิดการสะท้อนคิด

David Boud (2001)

ประกอบ กรณีกิจ และคณะ (2550) ได้กล่าวถึงรูปแบบของกระบวนการสะท้อนคิดที่ใช้ในการประเมินตนเองเพื่อส่งเสริม การคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ดังนี้

1) การเผชิญต่อการณ์และตระหนักต่อปัญหา
2) การสืบค้นข้อมูล และระบุแนวทางที่เป็นไปได้ในการแก้ปัญหา
3) การใช้กระบวนการทางปัญญาวิเคราะห์ทางเลือกเพื่อหาแก้ปัญหา
4) การใช้ความคิดวิเคราะห์เพื่อให้ได้ยุทธวิธีหรือแผนการที่เหมาะสม
5) การแก้ปัญหาตามยุทธวิธีหรือแผนการที่ได้วางไว้
6) การสรุปผลเพื่อนำไปใช้

เยาวนารถ โพธิ์มี และสมพงษ์ จิตระดับ (2553) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการสะท้อนคิดและได้ศึกษา วิจัยเกี่ยวกับการสะท้อนคิด กระบวนการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับหารสะท้อนคิด โดยแบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นจับประเด็นปัญหา คือการจับประเด็นปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ข่าวสาร เหตุการณ์ สามารถนำมาสรุปเป็นมโนทัศน์ของบทอ่านเรื่องนั้นๆ

ขั้นตอนที่ 2 ค้นคว้าข้อมูล คือ การศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมจาก สิ่งที่พบชีวิตประจำวัน ข่าวสาร เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น เพื่อค้นหาคำตอบที่สมเหตุผลที่คาดการณ์ไว้

ขั้นตอนที่ 3 เพิ่มพูนปัญญา เป็นการนำข้อมูลมาแยกแยะ วิเคราะห์ สรุป นำเสนอหาแนวทางแก้ไขปัญญา

ขั้นตอนที่ 4 สนทนาแลกเปลี่ยน คือ ขั้นตอนที่นำข้อมูลที่ตกผลึกนำมากแลกเปลี่ยนกับผู้อื่นเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาหรือหาทางออกในสถานการณ์นั้นๆ

ขั้นตอนที่ 5 พากเพียรสู่ข้อสรุป คือ ขั้นตอนการสรุปข้อมูล ข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญ จากเรื่องที่อ่านหรือสถานการณ์ที่ได้พบ แล้วหาแนวทางแก้ไขและสามารถปรับใช้ได้ในชีวิตประจำวันของผู้เรียน

จากนักการศึกษาได้เสนอรูปแบบของการสะท้อนคิดไว้นั้น มีหลายขั้นตอนที่มีความใกล้เคียงกันโดยสรุปได้เป็นขั้นตอนดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การสะท้อนก่อนเกิดเหตุการณ์และจับประเด็นปัญหาจากเหตุการณ์ ขั้นตอนที่ 2 การสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมจากสิ่งที่ คาดการณ์หรือเหตุการณ์ที่ได้เผชิญ ขั้นตอนที่ 3 การนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาแนวทางการแก้ปัญหา ตกผลึกความคิด แลกเปลี่ยนกับผู้อื่น

ตอนที่ 3 วีล็อก (Vlog)

3.1 ความหมายและที่มาของวีล็อก

ศักดิ์กุมภา อินชื่น (2563) กล่าวถึง Vlog มาจากคำว่า Video ผสมกับ Log (ออกเสียงว่า วล็อก หรือ วีล็อก) โดยจะเป็นการบันทึกวิดีโอเกี่ยวกับไลฟ์สไตล์ ความชอบ กิจกรรมต่างๆ รวมไปถึงวิถีชีวิตประจำวัน (คล้ายกับการเขียนไดอารี่แต่เปลี่ยนเป็นการบันทึกวิดีโอแทน) โดยในต่างประเทศนั้น Vlog เป็นที่นิยมของวัยรุ่นและเหล่า Blogger ที่ต้องการแชร์ไลฟ์สไตล์ในชีวิตประจำวันของตนเองลงโลกโซเชียลเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งหลายๆ คนอาจคิดว่าแล้วมันต่างกับการไลฟ์ใน Facebook หรือ YouTube อย่างไร Vlog นั้นต้องมีการคิดประเด็นเรื่องราวก่อนที่จะนำเสนอ รวมไปถึงมีการเตรียมการ เรียบเรียงเรื่องราว เป็นลำดับ ซึ่งก็คล้ายๆ กับการเขียนไดอารี่เพราะฉะนั้น Vlog ก็คือ Website รูปแบบหนึ่ง ที่มีการจัดเรียง “เรื่อง” หรือ post เรียงลำดับ

Nodistya Indrastana และRenata Rinda (2021) กล่าวถึง Vlog ย่อมาจาก video blog และถูกกำหนดให้เป็นบล็อกที่ใช้วิดีโอเป็นแหล่งข้อมูลหลักแทนที่จะเป็นข้อความ บล็อกวิดีโอหรือที่

รู้จักกันดีในชื่อ vlogging เป็นกิจกรรมของการใช้โซเชียลมีเดียซึ่งเป็นที่นิยมทั่วโลกในปัจจุบัน คำว่า vlog ยังใช้โดยผู้ที่สตรีมวิดีโอแต่ไม่ได้ใช้บล็อก แต่โพสต์วิดีโอผ่านโฮสติ้งวิดีโอออนไลน์เช่น YouTube นอกจากนี้ การถ่ายทอดสดบน Facebook และ Instagram ยังถูกจัดประเภทเป็น vlogs กล่าวอีกนัยหนึ่ง vlog ประกอบด้วย "กิจกรรมบล็อกหรือสตรีมมิงโดยมีหรือไม่มีก็ได้ แต่เน้นที่เป็นวิดีโอเกี่ยวกับบุคคลที่หนึ่งที่สร้างขึ้นเอง"

N. Authar และT. Muflihah (2020) อธิบาย Vlog ไว้ว่า เป็นแพตฟอร์มสำหรับการส่งสื่อภาพและเสียงผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดย Vlog เกิดขึ้นและมีพัฒนาการอย่างมากในด้านคุณภาพของภาพและเสียง ซึ่ง Vlog ได้รับความนิยมในปี 2548 จากการเปิดตัวของเว็บไซต์ที่มีสำหรับวิดีโออย่างเช่น YouTube ทำให้ดึงดูดผู้ใช้งานหลายล้านคนด้วยพัฒนาการและตัวเลขของผู้ใช้งานที่มากขึ้น จึงเป็นโอกาสในการใช้เป็นพื้นที่ในการติดต่อสื่อสารกันในสังคมและปัจจุบันมีผู้ใช้งานโทรศัพท์มือถือความเร็วอินเตอร์ที่มากขึ้น ทำให้ Vlog เป็นที่นิยมมากขึ้นเรื่อยๆ

Jon Watkins (2012) Vlog เป็นรูปแบบสั้น ๆ ของคำว่า "บล็อกวิดีโอ" มักจะหมายถึงไดอารี่ออนไลน์หรือวารสารออนไลน์ที่โพสต์บน YouTube หรือวิดีโออื่นๆแพลตฟอร์มที่อนุญาตให้ผู้ใช้สร้าง แก้ไข และแบ่งปันงานของตนได้

กล่าวโดยสรุป Vlog หมายถึง รูปแบบวิดีโอที่มีการเตรียมการวางแผนในการถ่าย โดยมีเรื่องราวเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน การเขียนบท ตรวจแก้การเขียนบท เนื้อเรื่องเป็นวิดีโอสั้นหรือยาวก็ได้ มีจุดประสงค์ในการสื่อสารกับผู้รับชมอย่างชัดเจน ซึ่งอาจมีดนตรีบรรเลงประกอบ ซาวเอฟเฟคเสียง หรือเสียงพากย์ประกอบเพื่อเพิ่มอรรถรสให้ผู้รับชม

3.2 ประโยชน์ของวีล็อก

Jon Watkins (2012) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของ Vlog ที่ช่วยผู้เรียนในการพัฒนาการสื่อสารไว้ 3 ประการดังนี้

1. นักสามารถฝึกสื่อสารด้วยปากเปล่าผ่าน Vlog และสามารถใช้เวลามากขึ้นในการฝึก ซึ่งจะทำให้นักกเรียนมีพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์และไวยากรณ์ใหม่ๆ ลดความประหม่าพร้อมทั้งเสริมความมั่นใจและพัฒนาความคล่องแคล่วในการพูดได้อีกด้วย ถ้านักเรียนพูดในโอกาสที่ถูกจำกัดเวลา ความคล่องแคล่ว ความมั่นใจ และความสามารถในการพูดก็มีจำกัดเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม หากนักเรียนมีโอกาสและเวลาที่จะฝึกพูดภาษาอังกฤษต่อหลังเลิกเรียนหรือนอกกห้องเรียน จะทำให้นักเรียนจะได้การปฏิบัติเพิ่มเติม เช่นเดียวกับการสาธิต ซึ่งการสื่อสารด้วยวาจาเป็นภาษาอังกฤษสามารถฝึกได้ด้วยตนนเองอย่างอิสระโดย

2. การทำ Vlog ส่งเสริมการพูดของนักเรียน กล่าวคือ เมื่อนักเรียนจะส่ง Vlog ให้ครูผู้สอน

นักเรียนจะต้องฟังการออกเสียงของนักเรียนด้วยตัวของนักเรียนก่อน ซึ่งอาจจะช่วยให้เห็นถึงข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์หรือการออกเสียงได้ เมื่อนักเรียนได้สังเกต นักเรียนอาจแก้ไขจุดผิดพลาดนั้นด้วยตัวเขาเองก่อนส่งให้กับครูผู้สอน และเมื่อนักเรียนมีการตรวจสอบแก้ไขแล้วเมื่อส่งให้กับครูผู้สอนก็อาจให้คำแนะนำในการแก้ ครั้งต่อไปได้ และทำให้การฝึกของนักเรียนทั้งด้านการพูดและข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์พัฒนาดีขึ้น

3. นักเรียนสามารถรับข้อเสนอแนะของครูและผู้อื่นได้ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้พบเหตุข้อผิดพลาดหรือรับฟังการเสนอแนะในมิติที่กว้าง และแตกต่างออกไป และมีรับฟังข้อเสนอแนะในการพัฒนาการพูดและข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์แล้ว ในอีกทางหนึ่งหากนักเรียนได้รับชม Vlog ของนักเรียนผู้อื่นก็จะได้ฝึกพัฒนาทักษะการฟังได้ด้วยเช่นเดียวกัน

3.3 ขั้นตอนของกลยุทธ์การสอนแบบวีล็อก

Nodistya Indrastana และRenata Rinda (2021) ได้เสนอขั้นตอนของกลยุทธ์การสอนแบบวีล็อกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนไว้ ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ (Preparation)
2. ขั้นสร้างแบบจำลอง (Modeling)
3. ขั้นการสร้างแนวคิด (Concept Making)
4. การดำเนินการ (Implementation)
5. ขั้นทบทวน (Review)

ภาพที่ 2.6 ขั้นตอนของกลยุทธ์การสอนแบบวีล็อก

Nodistya Indrastana และRenata Rinda (2021)

1. ขั้นเตรียมการ (Preparation)

ในขั้นนี้ครูจะเป็นผู้เริ่มต้นด้วยเลือกหัวข้อที่จะอภิปรายและเตรียมเนื้อหา ซึ่งหัวข้อที่คุณกำหนดเป็นหัวข้อที่เปิดกว้าง เช่น หัวข้อเกี่ยวกับตัวนักเรียน สถานการณ์ที่อยู่ในปัจจุบัน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนในการหาข้อมูลและได้มีส่วนร่วมในการทำ Vlog การเลือกหัวข้อทำได้โดยคำนึงถึงข้อพิจารณาต่างๆ เช่น ความเกี่ยวข้อง ความสนใจของนักเรียน และความรู้เฉพาะด้านของนักเรียน ความสนใจของนักเรียนในบางหัวข้อสามารถทำให้เกิดความรู้เฉพาะที่ดีในหัวข้อนั้นได้ซึ่งความรู้เฉพาะด้านส่งผลต่อการพูดของนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lai-Mei Leong และ Seyedeh Ahmadi (2017) ที่ได้แนะนำครูจำเป็นต้องระบุปัจจัยบางอย่าง เช่นความรู้เฉพาะ ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการพูดของนักเรียน ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาการพูดของผู้เรียนและทำให้การพูดของผู้เรียนมีประสิทธิภาพ

หลังจากเลือกหัวข้อเสร็จแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการเตรียมการนำเสนอเนื้อหา การเตรียมการนำเสนอสื่อครอบคลุม เน้นภาษาและคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากนักเรียนกำลังเรียนภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐาน การนำเสนอที่ชัดเจนเกี่ยวกับการเน้นภาษาและคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องจึงมีความสำคัญ ความสามารถทางไวยากรณ์สามารถช่วยให้นักเรียนใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง และอาจนำไปสู่ความคล่องแคล่วในการพูด ซึ่งการเตรียมสื่อการสอนของครูยังครอบคลุมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเพื่อช่วยให้นักเรียนเพิ่มพูนความรู้คำศัพท์ เนื่องจากคำศัพท์ถูกระบุว่าเป็นอุปสรรคสำคัญต่อความคล่องแคล่วในการพูดของนักเรียน

2.ขั้นสร้างแบบจำลอง (Modeling)

ในขั้นนี้ใช้วิธี PPP (Presentation, Practice, and Production) การนำเสนอ การฝึกฝนและการผลิต ซึ่งเป็นวิธีการสอนการพูดที่ดีอีกหนึ่งวิธี มีการแนะวัตถุประสงค์การเรียนรู้ กำหนดกิจกรรมในชั้นเรียน ใช้เวลาฝึกฝน จัดกิจกรรม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ใหม่ ซึ่งในขั้นตอนนี้ใช้เวลาดำเนินการในการบรรยาย 60 นาที โดยแบ่งเป็นสองขั้นตอน ดังนี้

2.1 การนำเสนอและการปฏิบัติ ระยะแรกประกอบด้วยการนำเสนอหัวข้อ การนำเสนอ

2.2 การเน้นภาษาที่เกี่ยวข้องและการนำเสนอคำศัพท์ ซึ่งช่วงที่สองครอบคลุมการควบคุมและความเป็นการฝึกฝนอย่างอิสระของนักเรียน

3. ขั้นการสร้างแนวคิด (Concept Making)

การสร้างแนวคิด ในขั้นตอนนี้ ได้ดำเนินการขั้นตอนสุดท้ายของ PPP นั่นคือ การผลิต ขั้นแรก แสดงตัวอย่าง vlog ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ได้รับมอบหมายให้นักเรียนเห็น จากนั้นพวกเขาจะได้รับชุดคำแนะนำโดยละเอียดเกี่ยวกับการสร้าง vlog ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของคำแนะนำ

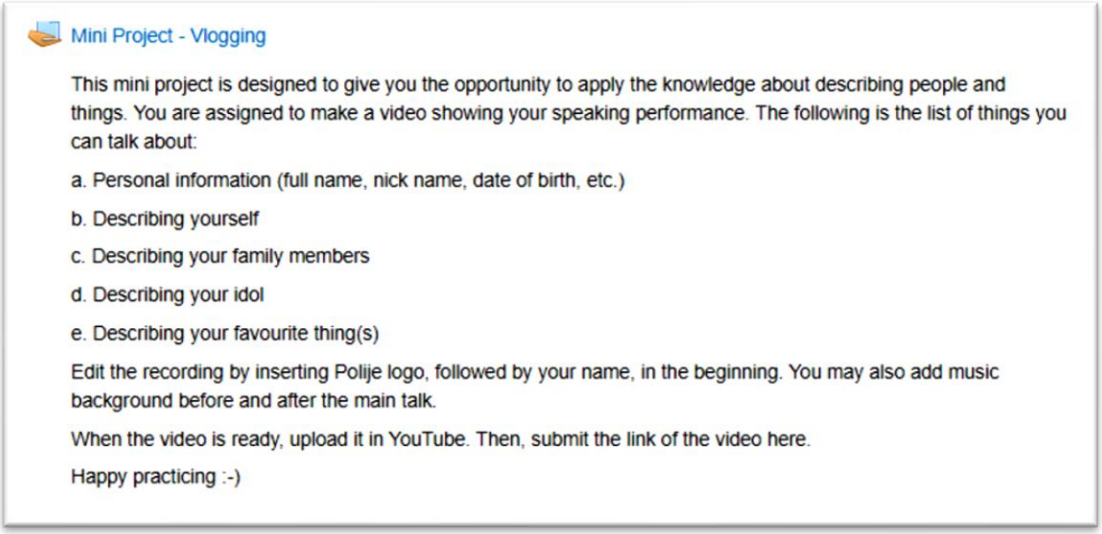

Mini Project - Vlogging

This mini project is designed to give you the opportunity to apply the knowledge about describing people and things. You are assigned to make a video showing your speaking performance. The following is the list of things you can talk about:

a. Personal information (full name, nick name, date of birth, etc.)

b. Describing yourself

c. Describing your family members

d. Describing your idol

e. Describing your favourite thing(s)

Edit the recording by inserting Polije logo, followed by your name, in the beginning. You may also add music background before and after the main talk.

When the video is ready, upload it in YouTube. Then, submit the link of the video here.

Happy practicing :-)

ภาพที่ 7 แสดงคำสั่งการมอบหมายงาน Vlog

Nodistya Indrastana และRenata Rinda (2021)

ขั้นตอนต่อไปนักเรียนสร้างแนวคิด โดยแนะนำให้นักเรียนร่างเนื้อหา vlog ขั้นตอนนี้ทำในชั้นเรียนฝึกหัด 120 นาที ในระหว่างนั้นนักเรียนสามารถจัดการประชุมย่อยกับครูเพื่อปรึกษาแนวคิดของนักเรียนได้

4. การดำเนินการ (Implementation)

ขั้นตอนนี้ทำนอกห้องเรียนและดำเนินการในช่วงสัปดาห์ ในขั้นตอนนี้ นักเรียนพูดตามหัวข้อที่ได้รับมอบหมายและบันทึกการแสดงพร้อมกัน จากนั้นนักเรียนการตัดต่อวิดีโออย่างง่าย ๆ เพื่อใส่เสียง แอนิเมชั่น หลังจากตัดต่อวิดีโอแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือนักเรียนจำเป็นต้องอัปโหลดวิดีโอไปยังบัญชี YouTube ของตน เมื่อขั้นตอนการอัปโหลดสำเร็จ นักเรียนจะต้องคัดลอก URL ของวิดีโอและส่งลิงก์ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนไม่เพียงแต่ได้ฝึกฝนทักษะการพูด แต่ยังได้ฝึกการใช้เทคโนโลยีในการบันทึกและตัดต่อวิดีโอด้วย ดังนั้น ขั้นตอนการผลิต vlog ที่นักเรียนทำสำเร็จสามารถพัฒนาประสิทธิภาพการพูด ความคิดสร้างสรรค์ และการแก้ปัญหาได้เช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Taqwa Ananda และVernanda Sandi (2019) ที่ยืนยันว่าครูควรมีความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบบทเรียนและใช้เทคโนโลยีเพื่อทำให้นักเรียนสามารถบรรลุผลการเรียนรู้และในขณะเดียวกันก็พัฒนาความคิดเชิงวิพากษ์และทักษะการแก้ปัญหา

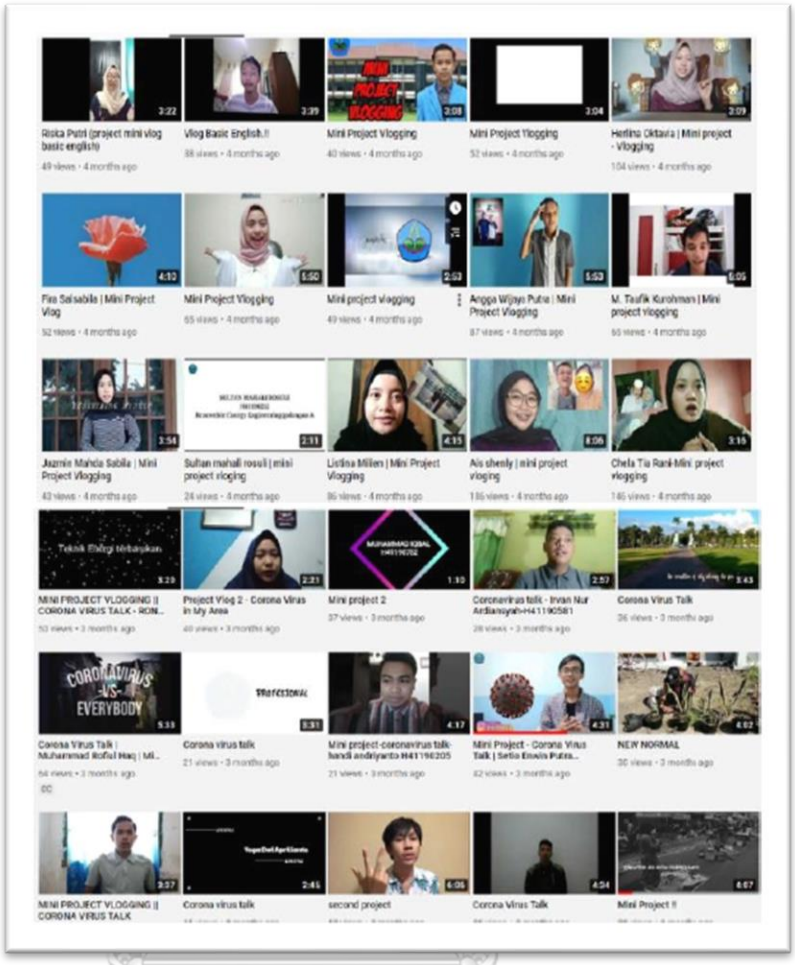

ภาพที่ 8 แสดงตัวอย่าง Vlog โดยใช้ YouTube

Nodistya Indrastana และRenata Rinda (2021)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

5. ขั้นทบทวน (Review)

ขั้นตอนสุดท้ายของกลยุทธ์การสอนวิดีโอบล็อก คือการทบทวน เมื่อนักเรียนส่งลิงก์ของ vlog ในขั้นตอนนี้ ครูให้เกณฑ์การให้คะแนนกับนักเรียนและให้นักเรียนดูวิดีโอของตนเอง จากนั้น นักเรียนจะต้องให้คะแนนตนเองในวิดีโอตามเกณฑ์การให้คะแนนที่จัดเตรียมไว้

เกณฑ์การให้คะแนนประกอบด้วย 5 หมวดหมู่ ได้แก่ ไวยากรณ์ การออกเสียง คำศัพท์ ความคล่องแคล่ว และเนื้อหา จากนั้นหลังจากที่นักเรียนประเมินตนเองเสร็จแล้ว ครูให้นักเรียนทำการประเมินเพื่อนโดยสุ่มเลือกวิดีโอของนักเรียนอีก 2 คน แสดงความคิดเห็นใน YouTube และทบทวนด้วยวิธีเดียวกับการประเมินตนเองที่นักเรียนเคยทำ จากการดูและทบทวนวิดีโอของตนเองและของผู้อื่นตามเกณฑ์การให้คะแนนที่ให้ไว้ นักเรียนสามารถระบุด้านที่ต้องปรับปรุงได้ กลยุทธ์นี้จะกระตุ้น

แรงจูงใจของนักเรียนให้ฝึกฝนมากขึ้น และนำเสนอกระบวนการพูดของนักเรียนให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ เนื่องจากนักเรียนตระหนักดีว่าวิดีโอของตนมีปฏิสัมพันธ์จากผู้ชม

Nanyan Zhang และคณะ (2020) ได้เสนอขั้นตอนของกลยุทธ์การสอนแบบวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. ขั้นระดมความคิดตามขั้นตอนวีล็อก (Brainstorming based on vlog)
2. ขั้นการเขียนแบบร่าง (Drafting)
3. ขั้นการเขียนตามขั้นตอนวีล็อก (First writing based on vlog)
4. ขั้นการประเมินจากเพื่อนหรือตนเอง (Peer assessment)
5. ขั้นการแก้ไข (Editing)
6. ขั้นสร้างวีล็อก (Homework: Make a vlog)

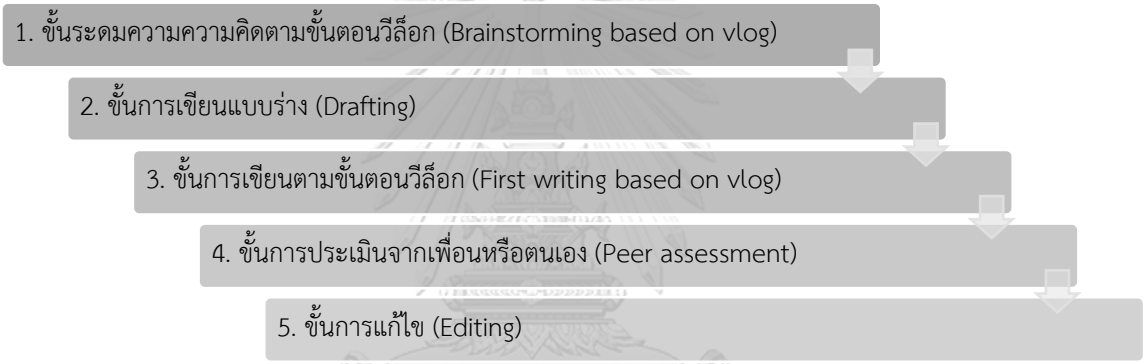

ภาพที่ 9 ขั้นตอนของกลยุทธ์การสอนแบบวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

Nanyan Zhang และคณะ (2020)

1. ขั้นระดมความคิดตามขั้นตอนวีล็อก (Brainstorming based on vlog)
   ขั้นตอนนี้กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ครูจะเลือกหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนอย่างใกล้ชิด เช่นชีวิตประจำวัน กิจวัตรประจำวัน เป็นต้น
2. ขั้นการเขียนแบบร่าง (Drafting)
   ให้ผู้เรียนเริ่มเขียนแบบร่างเป็นรายบุคคล
3. ขั้นการเขียนตามขั้นตอนวีล็อก (First writing based on vlog)
   ผู้เรียนเริ่มเขียนและส่งงานเขียนครั้งแรกให้กับครูเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง
4. ขั้นการประเมินจากเพื่อนหรือตนเอง (Peer assessment)
   ขั้นตอนการประเมินจากเพื่อนหรือตนเองครูให้นักเรียนส่งงานและตรวจสอบความถูกต้องของงานเขียนของตนเองกับเพื่อน
5. ขั้นการแก้ไข (Editing)

หลังจากงานเขียนของผู้เรียนได้ตรวจสอบความถูกต้องจากเพื่อนแล้วขั้นตอนนี้ครูจะให้เวลากับผู้เรียนได้มีเวลาแกไข้งานเขียนของตนเองให้ถูกต้อง และรอบคอบเพื่อให้งานเขียนมีความสมบูรณ์มากที่สุดก่อนจะนำไปสร้างวีล็อก

6. ขั้นสร้างวีล็อก (Homework: Make a vlog)

ผู้เรียนนำงานเขียนที่ได้รับการตรวจสอบและแก้ไขเสร็จแล้วนำมาบันทึกและสร้างเป็นวีล็อกของตนเองและโพสต์ลงบนสื่อออนไลน์

H. W. Huang (2021) จากเสนอขั้นตอนในการสอนแบบวีล็อกเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียนไว้ 6 ขั้นตอนดังนี้

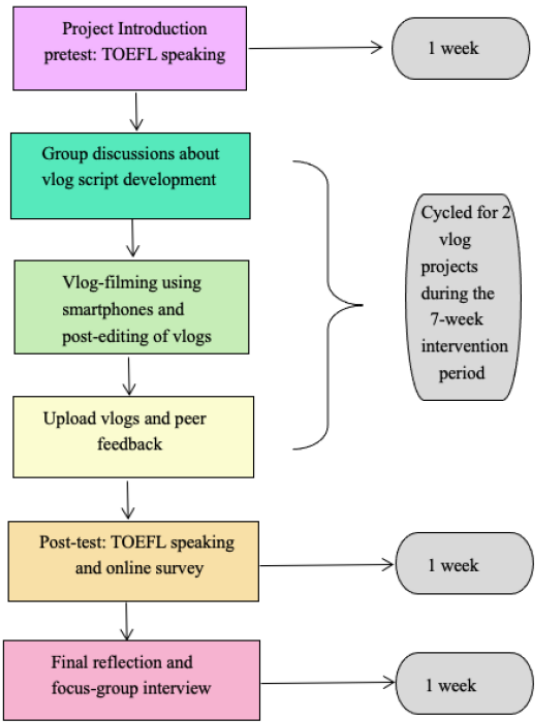

ภาพที่ 10 ขั้นตอนในการสอนแบบวีล็อกเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียน

H. W. Huang (2021)

1. ขั้นแนะนำ (Project Introduction)

แนะนำชั้นตอนเกี่ยวกับการสอนแบบวีล็อกเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูด

2. ขั้นระดมความคิดกลุ่ม (Group discussions)

นักเรียนพบกันและระดมความคิดเห็น เวลาเรียน 90 นาทีต่อสัปดาห์เป็นเวลา 10 สัปดาห์ในช่วงกิจกรรมการสอนแบบวีล็อก

3. ขั้นการถ่าย (Vlog-filming using smartphones)

นักเรียนร่วมกันทำงานแบบกลุ่ม คัดเลือกหัวข้อที่จะทำ vlog โดยเนื้อหาจากตำราเรียนตามหลักสูตร ซึ่งหัวข้อที่เลือก ได้แก่ ความสมดุลระหว่างงานและครอบครัว และวัฒนธรรมอาหารจีน เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน และนักเรียนสามารถใช้ทักษะภาษาที่ได้รับในห้องเรียนกับการเรียนรู้ในชีวิตจริงมาใช้ จะช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายและเชื่อมโยงเนื้อหาในหนังสือเรียนกับประสบการณ์ชีวิตประจำวัน

4. ขั้นอัปโหลดและรับฟังคำแนะนำ (Upload vlogs and peer feedback)
   นักเรียนทำ vlog โดยใช้สมาร์ตโฟนของตนที่สามารถถ่ายภาพ แก้ไข และแชร์วิดีโอได้ โดยใช้แอปพลิเคชันในการตัดต่อวิดีโอ เช่น iMovie หรือ Power Director ในขั้นตอนนี้ นักเรียนมีเวลา 2 สัปดาห์
5. ขั้นรับฟังคำแนะนำ และแก้ไข (Online survey)
   นักเรียนร่วมกันอภิปรายหัวข้อของโครงงาน vlog ร่วมกันรับฟังและแสดงความคิดเห็น และนำความคิดเห็นไปปรับปรุงแก้ไขวิดีโอของตนเอง
6. ขั้นสะท้อนความคิดเห็น (Final reflection and focus-group interview)
   นักเรียนอัปโหลดคลิปของตนเองวิดีโอไปยังระบบการจัดการเรียนการสอน (LMS) ของชั้นเรียน เช่น Schoology หลังจากนั้น นักเรียนมีเวลา 1 สัปดาห์ในการดูและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ vlog ของเพื่อนๆ

ตารางที่ 3 ตารางการสังเคราะห์ขั้นตอนการสอนแบบวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Nanyan Zhang และคณะ (2020)	Nodistya Indrastana และRenata Rinda (2021)	H. W. Huang (2021)	ผู้วิจัย
	1. ขั้นเตรียมการ (Preparation)	1. ขั้นแนะนำ (Project Introduction)	1. ขั้นแนะนำ (Project Introduction)
1.ขั้นระดมความคิดตามขั้นตอนวีล็อก (Brainstorming based on vlog)	2.ขั้นสร้างแบบจำลอง (Modeling)	2. ขั้นระดมความคิดกลุ่ม (Group discussions)	2. ขั้นระดมความคิดกลุ่ม (Group discussions)

Nanyan Zhang และคณะ (2020)	Nodistya Indrastana และRenata Rinda (2021)	H. W. Huang (2021)	ผู้วิจัย
2. ขั้นการเขียนแบบร่าง (Drafting)	3. ขั้นการสร้างแนวคิด (Concept Making)		3. ขั้นการเขียนแบบร่าง (Drafting)
3. ขั้นการเขียนตามขั้นตอนวีล็อก (First writing based on vlog)			
4. ขั้นการประเมินจากเพื่อนหรือตนเอง (Peer assessment)			
5. ขั้นการแก้ไข (Editing)			4. ขั้นการแก้ไขแบบร่าง (Draft Editing)
6. ขั้นสร้างวีล็อก (Homework: Make a vlog)	4.การดำเนินการ (Implementation)	3. ขั้นการถ่าย (Vlog-filming using smartphones)	5. ขั้นการถ่าย (Vlog-filming using smartphones)
	5. ขั้นทบทวน (Review)	4. ขั้นอัปโหลดและรับฟังคำแนะนำ (Upload vlogs and peer feedback)	6. ขั้นอัปโหลดและรับฟังคำแนะนำ (Upload vlogs and peer feedback)
		5. ขั้นรับฟังคำแนะนำ และแก้ไข (Online survey)	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

Nanyan Zhang และคณะ (2020)	Nodistya Indrastana และRenata Rinda (2021)	H. W. Huang (2021)	ผู้วิจัย
		6. ขั้นสะท้อนความคิดเห็น (Final reflection and focus-group interview)	7. ขั้นสะท้อนความคิดเห็น (Final reflection)

จากแนวคิดของนักการศึกษาข้างต้นผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนการสอนแบบวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังนี้ (1) ขั้นแนะนำ (Project Introduction) (2) ขั้นระดมความคิดกลุ่ม (Group discussions) (3) ขั้นการเขียนแบบร่าง (Drafting) (4) ขั้นการแก้ไขแบบร่าง (Draft Editing) (5) ขั้นการถ่าย (Vlog-filming using smartphones) (6) ขั้นอัปโหลดและรับฟังคำแนะนำ (Upload vlogs and peer feedback) (7) ขั้นสะท้อนความคิดเห็น (Final reflection)

ตอนที่ 4 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Speaking skill)

4.1 ความหมายของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

David Nunan (1992) ได้ให้ความหมายของทักษะการพูดว่า เป็นการแสดงออกทาวาจาของความคิด ความรู้สึก วัตถุประสงค์และความคิดของผู้พูด

H. Douglas Brown (1994) ได้ให้ความหมายของ ทักษะการพูด คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ของการสร้างความหมาย มีความเกี่ยวข้องกับการผลิต การรับ และการประมวลผลข้อมูล

Kathleen M. Bailey (2005) ทักษะการพูด คือ ทักษะทางวาจาที่มีประสิทธิภาพ มีจุดหมายประกอบไปด้วย การผลิตคำพูดทางวาจาที่เป็นระบบ เพื่อสื่อความหมายและปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งเป็นการสื่อสารสองทางที่ผู้พูดใช้ทั้งภาษาและอวัจนภาษาเพื่อดึงดูดและความมั่นใจว่าผู้ฟังจะเข้าใจความหมาย

Jeremy Harmer และJeremy Harmer (2007) กล่าวว่า การพูดเป็นปฏิสัมพันธ์ที่เชี่ยวชาญไม่เพียงแต่ต้องการความรู้ของลักษณะทางภาษา แต่ยังมีความสามารถในการใช้ความรู้และภาษาทันที

ทัศนีย์ ทองศรี (2558) กล่าวว่า การพูดเป็นการสื่อความหมาย ผ่านการถ่ายทอดความคิดโดยใช้ภาษาและท่าทางกิริยา น้ำเสียง แววตา เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ความรู้และความคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างผู้สื่อสาร ทั้งความคิดและความรู้สึก

ธัญภูมิ ภูงามทอง (2563) กล่าวว่า การพูดเป็นทักษะการพูดที่มีประสิทธิภาพอย่างเป็นธรรมชาติในบริบทหรือสถานการณ์ในโลกแห่งความเป็นจริง นอกจากนี้ยังเป็นการโต้ตอบกระบวนการที่ให้ความสำคัญกับปฏิสัมพันธ์ การสื่อสาร และซึ่งกันและกันความเข้าใจ ดังนั้น ความสามารถในการพูด หมายถึง ความสามารถในการผลิตภาษาด้วยวาจา มีประสิทธิภาพ และสม่ำเสมอ เพื่อสื่อสารเจรจา ความหมายและโต้ตอบกับคู่สนทนาอื่นๆ การพูดแสดงว่าผู้พูดสามารถถ่ายทอดได้ความหมาย อีกทั้งยังแสดงความคิด ความรู้สึก เจตคติ พร้อมทั้งประมวลความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์ การออกเสียง คำศัพท์ และความคล่องแคล่ว

สรุปได้ว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ คือ การแสดงออกทางวาจา ความคิด ความรู้สึก โดยส่งผ่านไปอย่างผู้รับสื่ออย่างมีประสิทธิภาพ และเชี่ยวชาญ พร้อมทั้งมีความถูกต้องทางไวยากรณ์ การออกเสียง การเลือกใช้คำศัพท์ และความคล่องแคล่ว

4.2 องค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

J. B. Heaton (1988) ได้กล่าวไว้ว่า สำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ เป็นทักษะที่มีความซับซ้อนเพราะต้องใช้ความชำนาญในแต่ละองค์ ดังนี้ (1) ไวยากรณ์ (2) คำศัพท์ (3) การออกเสียง และ (4) ความคล่องแคล่ว

1.ไวยากรณ์ คือ เรื่องของกฎ ตรรกะ และโครงสร้างที่มีองค์ประกอบทั้งประโยค วลี และคำต่างๆ ที่ถูกสร้างขึ้นด้วยภาษาที่เป็นธรรมชาติ ซึ่งความสามารถของนักเรียนในการจัดการโครงสร้างและแยกแยะความเหมาะสมจากรูปแบบไวยากรณ์ที่ไม่เหมาะสม สามารถประยุกต์ใช้โครงสร้างไวยากรณ์เมื่อพูดหรือเมื่อเขียนได้

2. คำศัพท์ คือ การรวบรวมคำที่เหมาะสมกับเนื้อหาของการสื่อสาร หากนักเรียนมีคำศัพท์ไม่เพียงพอจะทำให้นักเรียนไม่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การออกเสียง คือ ความสามารถในการพูดในลักษณะที่เข้าใจได้ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางเสียงเป็นชุดย่อยของไวยากรณ์ที่มีองค์ประกอบและหลักการที่ในการควบคุมความแตกต่างของเสียงและรูปแบบในภาษา สระ พยัญชนะ การเน้นเสียง และรูปแบบเสียงสูง เสียงต่ำ

4. ความคล่องแคล่ว คือ ความสามารถในการสื่อสารกับผู้อื่น มากกว่าความสามารถในการอ่าน เขียน หรือเข้าใจภาษาพูด และเป็นลักษณะที่ให้เสียงพูดมีคุณภาพเป็นธรรมชาติและปกติด้วย โดยมีองค์ประกอบดังนี้ 1 การพูดที่ไหลลื่น ไม่กระด้าง 2 ความสามารถในการพูดได้ง่าย และราบรื่น มีความชัดเจนในการพูด

Khaled Zuheer (2008) กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษไว้ 8 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความสามารถในน้ำเสียงและระบบเสียง (Speech Pattern and Sound Pattern)

2. ความสามารถในการเน้นคำหรือประโยค การใช้เสียงสูง-ต่ำ และจังหวะในการพูด (Stress, Intonation, and Rhythm)
3. คำศัพท์ (Vocabulary)
4. ไวยากรณ์ (Grammar)
5. ความสามารถในการเลือกใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม (Appropriateness)
6. ความสามารถในการเลือกใช้ภาษาได้อย่างเป็นระบบ (Organization)
7. มองเห็นประโยชน์และตัดสินเลือกการนำภาษาไปใช้ได้ (Values and Judgments)
8. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

ทวีศักดิ์ ชูมา (2561) กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความรู้ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (grammatical competence) หมายถึง ความรู้ด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค ตลอดจนการสะกดและการออกเสียง

2. ความรู้ด้านสังคม (sociolinguistic competence) หมายถึงการใช้คำ และโครงสร้างประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทางและข้อมูลต่าง ๆ และการใช้ประโยคคำสั่ง เป็นต้น

3. ความรู้ในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูด และเขียน (discourse competence) หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมระหว่างโครงสร้างภาษา (grammatical form) กับความหมาย (meaning) ในการพูดและเขียนตามรูปแบบ และสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

4. ความรู้ในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (strategic competence) หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะการสื่อสารด้านการพูด เช่น การใช้ภาษาท่าทาง (body language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดนึกไม่ออก เป็นต้น

4.3 ขั้นตอนแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้เสนอแนวทางในการจัดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นแจ้งวัตถุประสงค์ ผู้สอนจะต้องแจ้งวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการเรียนให้กับผู้เรียน

2. ขั้นเสนอเนื้อหา การนำเสนอเนื้อหานั้นจะต้องคำนึงถึงบริบทที่ผู้เรียนจะต้องสามารถสังเกตลักษณะของภาษาได้ เช่น คู่สนทนาเป็นใครต้องการจะบอกอะไร สิ่งใดที่จะพูด สถานที่อะไรที่จะพูด หรือเนื้อหาที่จะพูดมีอะไร

3. ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน ขั้นตอนนี้จะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจฝึกพูดพร้อมๆ กัน หรือเป็นคู่ ซึ่งผู้สอนควรให้นักเรียนหรือผู้ฟังได้ฟังสำนวนภาษาหลายๆแบบ เป็นสำนวนของเจ้าของภาษาที่ใช้จริง และส่งเสริมผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่หลากหลาย กิจกรรมต่างๆในการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้สอนสามารถเลือกใช้ตามเนื้อหาและระดับผู้เรียนได้ ดังนี้

1. การถามตอบ
2. การให้ทำตามคำสั่ง
3. การให้ถามตอบจากเพื่อนร่วมชั้นเรียนเกี่ยวกับสิ่งใกล้ตัวหรือประสบการณ์ต่างๆนอกชั้นเรียน
4. การบอกลักษณะ สิ่งของ วัตถุ จากรูปภาพ
5. การบอกเล่าสถานการณ์ต่างๆ
6. การรายงานเรื่องราวตามหัวข้อ
7. การสนทนาตามบทบาทสมมุติ
8. การเล่นเกมทางภาษา
9. การอภิปราย โต้วาที แสดงความคิดเห็น
10. การฝึกสนทนาทางโทรศัพท์
11. การอ่านบทความหรือหนังสือพิมพ์ภาษาไทยแล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. การแสดงบทบาทสมมติ

4.4 การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีการดำเนินการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เพื่อตรวจสอบพัฒนาการของทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งมีนักวิชาการการศึกษาได้กล่าวถึงการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังนี้

David Harris (1964) ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษไว้ 5 องค์ประกอบ ในแต่ละองค์ประกอบมีมาตราส่วนในการประเมินค่า 5 ระดับ ดังนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation)

   ระดับที่ 1 มีปัญหาด้านการออกเสียงอย่างมาก และไม่สามารถสื่อสารให้เข้าใจในสิ่งที่พูดได้

   ระดับที่ 2 มีปัญหาด้านการออกเสียงอย่าง ยากต่อการทำความเข้าใจในการพูดสื่อสารในคำที่พูด ผู้ที่รับสารหรือผู้ฟังจะต้องถามย้ำ ว่าผู้พูดต้องการสื่อสารอะไร

   ระดับที่ 3 มีปัญหาด้านการออกเสียงน้อย ผู้รับสารหรือผู้ฟังจะต้องตั้งใจฟังจึงสามารถเข้าใจได้ และมีการออกเสียงผิด ซึ่งทำให้ผู้ฟังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในบางครั้ง

ระดับที่ 4 ผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดี แต่ยังมีปัญหาด้านการออกเสียงบ้าง แต่ผู้ฟังสามารถฟังได้เข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร

ระดับที่ 5 ผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดีสามารถเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

2. ไวยากรณ์ (Grammar)

ระดับที่ 1 ผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้ เนื่องจากการใช้ไวยากรณ์ที่ผิด และเรียงลำดับคำยังไม่ถูกต้อง

ระดับที่ 2 ผู้พูดสามารถใช้ไวยากรณ์ง่ายๆ ได้ แต่มีการใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับคำในประโยคผิดบ่อยๆ ทำให้ฟังเข้าใจยาก

ระดับที่ 3 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อยๆ จนทำให้การสื่อสารและความเข้าใจในประโยคผิดไปด้วย

ระดับที่ 4 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดบ้างแต่สามารถสื่อความหมายในประโยคได้

ระดับที่ 5 ผู้พูดมีการใช้ไวยากรณ์ในประโยค ผิดเล็กน้อย เช่น การเรียงคำในประโยคผิด

3. คำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับที่ 1 ผู้พูดไม่สามารถเลือกใช้คำในการสื่อสารและสารความหมายได้ เนื่องจากไม่มีความรู้ในคำศัพท์

ระดับที่ 2 ผู้พูดมีการเลือกใช้คำศัพท์ในการสื่อสารผิด สืบเนื่องจากผู้พูดมีความรู้ในคำศัพท์น้อย ทำให้ยากต่อการสื่อสารและยากในความเข้าใจในประโยคที่พูด

ระดับที่ 3 ผู้พูดมีการใช้คำผิดบ่อย ประโยคและคำศัพท์ที่ใช้สื่อสารมีน้อย และมีปัญหาในการคิดหาคำศัพท์มาใช้ในการพูดสื่อสาร

ระดับที่ 4 ผู้พูดใช้คำศัพท์ที่ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์บ้างบางครั้ง

ระดับที่ 5 ผู้พูดมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถเลือกใช้ คำศัพท์ สำนวน วลี ได้อย่างคล่องแคล่วเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

4. ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency)

ระดับที่ 1 ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการสนทนา เป็นเวลานานมากจนทำให้มีปัญหาในการสื่อสารและไม่สามารถสื่อสารได้

ระดับที่ 2 ผู้พูดมีการหยุดเว้นบ่อยๆ หยุดคิดเป็นเวลานานเพราะ มีความรู้ในภาษาน้อย

ระดับที่ 3 ผู้พูดมีความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูดไม่มาก เพราะเกิดการติดขัดเรื่องการใช้ภาษาบ้างเล็กน้อย

ระดับที่ 4 ผู้พูดมีความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูด มีการพูดสะดุดเป็นบางครั้ง

ระดับที่ 5 ผู้พูดมีความสามารถในการพูดได้อย่างคล่องแคล่วเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

5. ความเข้าใจ (Comprehension)

ระดับที่ 1 ผู้ฟังไม่เข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสาร ผู้พูดไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายและสื่อสารให้เข้าใจได้

ระดับที่ 2 ผู้พูดติดขัดเนื่องจากคิดหาคำที่จะใช้ในการสื่อสารหรือพูด มักจะพูดซ้ำและติดๆขัดๆ

ระดับที่ 3 ผู้พูดมีความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองสื่อสารและพูดได้เป็นส่วนมาก แต่มีความช้าในการพูดและมีการพูดคำซ้ำบ้าง

ระดับที่ 4 ผู้พูดสามารถพูดเกิดความเข้าใจได้อย่างครบถ้วน แต่ยังมีข้อความซ้ำๆบ้าง

ระดับที่ 5 ผู้พูดสามารถพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้เป็นอย่างดี ไม่มีปัญหา เทียบเท่าเจ้าของภาษา

John Oller (1979) กล่าวถึง เกณฑ์การแบ่งระดับคะแนนความสามารถในด้านการพูดไว้ 6 ระดับ ดังนี้

การออกเสียง (Accent) มี 6 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 มีการออกเสียงฟังแล้วไม่เข้าใจอยู่บ่อยๆ

ระดับที่ 2 มีการออกเสียงผิดมาก ต้องให้ผู้ฟัง ฟังซ้ำๆ และฟังไม่เข้า

ระดับที่ 3 มีการพูดออกเสียงไม่ใช้เจน ทำให้ฟังยากและผู้ฟังต้องตั้งใจฟัง มีการออกเสียงผิดทำให้เกิดการเข้าใจผิดในบางคำและความหมายบางครั้ง

ระดับที่ 4 มีการพูดออกเสียงไม่ใช้เจน ทำให้ฟังยากและผู้ฟังต้องตั้งใจฟัง แต่ยังสามารถสื่อสารให้เข้าใจได้

ระดับที่ 5 ไม่มีการออกเสียงผิดที่ชัดเจนมาก ฟังแล้วมีความใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา

ระดับที่ 6 ออกเสียงใกล้เคียงและเทียบกับเจ้าของภาษา

ไวยากรณ์ (Grammar) มี 6 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 มีการใช้ไวยากรณ์ผิดทั้งหมด ยกเว้นสำนวนที่มีการท่องจำและมีการใช้งานอยู่บ่อยครั้ง

ระดับที่ 2 มีจุดผิดในไวยากรณ์อย่างสม่ำเสมอ ไม่สามารถเลือกรูปประโยคที่ถูกต้อง ทำให้สื่อสารไม่ได้ในหลายครั้ง

ระดับที่ 3 มีจุดผิดบ่อยครั้ง แสดงให้เห็นถึงผู้พูดไม่สามารถเลือกรูปประโยคที่เหมาะสมได้ ทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ

ระดับที่ 4 มีที่ผิดบางครั้ง ไม่สามารถเลือกรูปประโยคที่เหมาะสมและสำคัญในการสื่อสารกับผู้ฟังได้

ระดับที่ 5 มีจุดผิดใจโครงสร้างน้อยมาก

ระดับที่ 6 มีจุดผิดไม่เกิน 2 จุดในการสื่อสาร

คำศัพท์ (Vocabulary) มี 6 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 ใช้คำศัพท์ผิดในการสนทนาทั่วไป

ระดับที่ 2 มีการใช้คำศัพท์ในวงที่จำกัดทั้งในการสนทนาทั่วไปและเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว

ระดับที่ 3 มีการใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง มีการใช้คำศัพท์ในวงที่จำกัดทั้งในการสนทนา พูดคุยเกี่ยวกับเรื่องอาชีพและเรื่องทั่วไปในสังคม

ระดับที่ 4 รู้คำศัพท์ทางด้านอาชีพอย่างเพียงพอต่อการใช้ และสามารถพูดคุยเรื่องที่ตนเองสนใจได้ แต่ยังมีการพูดที่ช้าและวกวน

ระดับที่ 5 รู้คำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพ วิชาชีพที่กว้างและแม่นยำ รู้คำศัพท์ทั่วไปมากพอที่จะเลือกใช้กับสถานการณ์ต่างๆที่ซับซ้อนได้

ระดับที่ 6 รู้คำศัพท์อย่างกว้างและเลือกใช้ได้แม่นยำเหมาะสม เทียบได้กับเจ้าของภาษา

ความคล่องแคล่ว (Fluency) มี 6 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 พูดติดๆขัดๆสะดุดจนทำให้ไม่สามารถสื่อสารได้

ระดับที่ 2 พูดช้าติดๆขัดๆ ยกเว้นประโยคที่ใช้บ่อยและง่ายๆ

ระดับที่ 3 พูดไม่คล่องและช้าในบางประโยค

ระดับที่ 4 พูดช้าและไม่คล่อง ทำให้ต้องพูดซ้ำอีกครั้งและติดขัดเกี่ยวกับการเลือกคำศัพท์

ระดับที่ 5 พูดได้คล่อง แต่ยังติดเรื่องจังหวะในการพูดและความเร็วในการพูด

ระดับที่ 6 พูดได้อย่างคล่องแคล่ว เทียบได้กับเจ้าของภาษา

ความเข้าใจ (Comprehension) มี 6 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 ฟังการสนทนาเรื่องต่างๆเข้าใจได้น้อย

ระดับที่ 2 เข้าใจเมื่อเป็นเรื่องที่ง่ายๆและพูดอย่างช้าๆและต้องมีการพูดซ้ำๆ และมีการปรับภาษาให้เข้าใจง่ายขึ้น

ระดับที่ 3 มีความเข้าใจในเรื่องนั้นที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับตนเอง และต้องพูดซ้ำๆและช้าๆ

ระดับที่ 4 เข้าใจภาษาของผู้พูดเป็นการพูดตัวต่อตัว และผู้พูดต้องพูดแบบช้าๆและมีการพูดซ้ำในบางประโยค

ระดับที่ 5 เข้าใจภาษาที่ผู้พูด ยกเว้นเรื่องเกี่ยวกับสำนวน และความเร็วในการพูด รวมถึงการออกเสียงไม่ชัดเจน

ระดับที่ 6 เข้าใจทุกอย่างในการพูด รวมทั้งการใช้ภาษา เป็นทางการ สำนวนที่ผู้พูด พูดเหมือนเจ้าของภาษา

H. Douglas Brown (2004) กล่าวถึงการประเมินผลทักษะการพูด มี 6 องค์ประกอบ 1. การออกเสียง(Pronunciation) 2.ไวยากรณ์ (Grammar) 3.คำศัพท์ (Vocabulary) 4.ความคล่องแคล่ว (Fluency) 5. ความเข้าใจ (Comprehension) 6.ภาระงาน (Task)

1. การออกเสียง (Pronunciation)

   5 คะแนน = เทียบเท่าและเป็นที่ยอมรับโดยเจ้าของภาษา

   4 คะแนน = ข้อผิดพลาดในการออกเสียงค่อนข้างหายาก

   3 คะแนน = ข้อผิดพลาดไม่ส่งผลต่อความเข้าใจและไม่ค่อยรบกวนเจ้าของภาษา สำเนียงอาจจะเห็นได้ชัดว่าต่างประเทศ

   2 คะแนน = สำเนียงเข้าใจได้ แต่มักจะผิดพลาดค่อนข้างมาก

   1 คะแนน= ข้อผิดพลาดในการออกเสียงเกิดขึ้นบ่อยครั้ง แต่สามารถเข้าใจได้โดยเจ้าของภาษาที่ใช้ในการติดต่อกับชาวต่างชาติที่พยายามพูดภาษาของเขา

2. ไวยากรณ์ (Grammar)

   5 คะแนน = เทียบเท่ากับเจ้าของภาษา

   4 คะแนน = สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องทุกระดับ ปกติ ข้อผิดพลาดในไวยากรณ์ค่อนข้างหายาก

   3 คะแนน = ควบคุมไวยากรณ์ได้ดี สามารถพูดภาษาที่มีความถูกต้องของโครงสร้างเพียงพอที่จะมีประสิทธิภาพในการสนทนาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

   2 คะแนน = โดยปกติสามารถจัดการโครงสร้างเบื้องต้นได้ค่อนข้างแม่นยำ แต่ไม่มีการควบคุมไวยากรณ์อย่างละเอียดหรือมั่นใจ

   1 คะแนน = ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์เกิดขึ้นบ่อยครั้ง แต่เจ้าของภาษาสามารถเข้าใจเจ้าของภาษาเพื่อจัดการกับชาวต่างชาติที่พยายามพูดภาษาของเขาได้

3. คำศัพท์ (Vocabulary)

   5 คะแนน = คำพูดในระดับหนึ่งได้รับการยอมรับ จากเจ้าของภาษาที่มีการศึกษามีการใช้คำศัพท์และสำนวนที่หลากหลาย ภาษาพูด และการอ้างอิงทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง

   4 คะแนน = สามารถเข้าใจและมีส่วนร่วมในการสนทนาใด ๆ ภายในขอบเขตของประสบการณ์ของเขาด้วยคำศัพท์ที่แม่นยำในระดับสูง

   3 คะแนน = สามารถพูดภาษาด้วยคำศัพท์ที่เพียงพอเพื่อเข้าร่วมการสนทนาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการในหัวข้อที่เป็นประโยชน์ สังคม และวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการเลือกใช้คำศัพท์ที่กว้างพอที่จะไม่ทำให้เกิดความสับสน

   2 คะแนน = การพูดคำศัพท์ไม่เพียงพอที่จะอธิบายตนเองได้โดยอ้อมค้อม

   1 คะแนน = การพูดคำศัพท์ไม่เพียงพอที่จะแสดงให้เห็นถึงความต้องการขั้นพื้นฐาน

4. ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency)

5 คะแนน = มีความคล่องแคล่วในภาษาอย่างสมบูรณ์ ได้รับการยอมรับอย่างเต็มที่จากเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา

4 คะแนน = สามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วในทุกระดับ ปกติ เกี่ยวข้องกับความต้องการทางอาชีพ สามารถมีส่วนร่วมในการสนทนาใด ๆ ภายในขอบเขตของประสบการณ์ด้วยความคล่องแคล่วในระดับสูง

3 คะแนน = สามารถหารือเกี่ยวกับความสนใจเฉพาะของความสามารถได้อย่างง่ายดายตามสมควร

2 คะแนน = สามารถจัดการกับสถานการณ์ทางสังคมส่วนใหญ่ได้อย่างมั่นใจแต่ไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้ รวมถึงการแนะนำตัวและการสนทนาทั่วไปเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบันตลอดจนข้อมูลการทำงาน ครอบครัว และอัตชีวประวัติ

1 คะแนน = ไม่มีคำอธิบายความคล่องแคล่วโดยเฉพาะ อ้างถึงสี่ส่วนภาษาอื่น ๆ สำหรับระดับความคล่องแคล่วโดยนัย

5. ความเข้าใจ (Comprehension)

5 คะแนน = เทียบเท่ากับเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา

4 คะแนน = สามารถเข้าใจการสนทนาใด ๆ ตามขอบเขตของประสบการณ์

3 คะแนน = ความเข้าใจค่อนข้างสมบูรณ์ในอัตราการพูดปกติ

2 คะแนน = สามารถรับส่วนสำคัญของการสนทนาส่วนใหญ่ที่ไม่ใช่วิชาเทคนิค (เช่น หัวข้อที่ไม่ต้องการความรู้เฉพาะทาง)

1 คะแนน = อยู่ในขอบเขตของประสบการณ์การใช้ภาษาที่จำกัด เข้าใจคำถามและประโยคง่ายๆ ได้หากส่งโดยใช้คำพูด การพูดซ้ำ หรือการถอดความอย่างช้าๆ

6. ภาระงาน (Task)

5 คะแนน = ความสามารถในการพูดเทียบเท่ากับเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา

4 คะแนน = แทบจะไม่ได้ใช้กับเจ้าของภาษา แต่สามารถตอบโต้ได้อย่างเหมาะสมแม้ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย สามารถจัดการทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ

3 คะแนน = สามารถมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพในการสนทนาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการในหัวข้อที่เป็นประโยชน์ สังคม และวิชาชีพ

2 คะแนน = สามารถตอบสนองความต้องการทางสังคมและความต้องการในการทำงานได้ตามปกติต้องการความช่วยเหลือในการจัดการกับภาวะแทรกซ้อนหรือปัญหาใดๆ

1 คะแนน = สามารถถามและตอบคำถามในหัวข้อที่คุ้นเคย สามารถตอบสนองความต้องการการเดินทางตามปกติและข้อกำหนดตามมารยาทได้

เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2546) กล่าวถึง การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษไว้ว่า มีจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหลักหรือพฤติกรรมที่ต้องการคือ พูดภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถสื่อสารได้ ซึ่งมีเครื่องในการประเมินที่หลายรูปแบบ เช่น การสัมภาษณ์ การถาม-ตอบ การสังเกต การอภิปราย เป็นต้น โดยต้องมีการเกณฑ์การให้คะแนน การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ต้องพิจารณาเลือกวิธีการประเมินให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ของการประเมินและผู้เรียน เช่น เมื่อผู้เรียนได้ประสบการณ์ฝึกทักษะทางภาษาแล้วผู้เรียนจะมีทักษะทางภาษาที่มากเพิ่มขึ้น ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้

ตารางที่ 4 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูด

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน					คะแนนรวม
	5	4	3	2	1	
1. การออกเสียง (Pronunciation)	ผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดี สามารถเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา	ผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดี แต่ยังมีปัญหาด้านการออกเสียงบ้าง แต่ผู้ฟังสามารถฟังได้เข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร	มีปัญหาด้านการออกเสียงน้อย ผู้รับสารหรือผู้ฟังจะต้องตั้งใจฟังจึงสามารถเข้าใจได้ และมีการออกเสียงผิด ซึ่งทำให้ผู้ฟังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในบางครั้ง	มีปัญหาด้านการออกเสียงอย่าง ยากต่อการทำความเข้าใจในการพูดสื่อสารในคำที่พูด ผู้ที่รับสารหรือผู้ฟังจะต้องถามย้ำ ว่าผู้พูดต้องการสื่อสารอะไร	มีปัญหาด้านการออกเสียงอย่างมากและไม่สามารถสื่อสารให้เข้าใจในสิ่งที่พูดได้	5

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน					คะแนนรวม
	5	4	3	2	1	
2. ไวยากรณ์ (Grammar)	ผู้พูดมีการใช้ไวยากรณ์ในประโยคผิดเล็กน้อย เช่น การเรียงคำในประโยคผิด	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดบ้างแต่สามารถสื่อความหมายในประโยคได้	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อยๆ จนทำให้การสื่อสารและความเข้าใจในประโยคผิดไปด้วย	ผู้พูดสามารถใช้ไวยากรณ์ง่ายๆ ได้ แต่มีการใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับคำในประโยคผิดบ่อยๆ ทำให้ฟังเข้าใจยาก	ผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้ เนื่องจากการใช้ไวยากรณ์ที่ผิด และเรียงลำดับคำยังไม่ถูกต้อง	5
3. คำศัพท์ (Vocabulary)	ผู้พูดมีความรู้ความเข้าใจและสามารถเลือกใช้คำศัพท์สำนวน วลีได้อย่างคล่องแคล่วเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา	ผู้พูดใช้คำศัพท์ที่ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์บ้างบางครั้ง	ผู้พูดมีการใช้คำผิดบ่อยประโยคและคำศัพท์ที่ใช้สื่อสารมีน้อย และมีปัญหาในการคิดหาคำศัพท์มาใช้ในการพูดสื่อสาร	ผู้พูดมีการเลือกใช้คำศัพท์ในการสื่อสารผิดสืบเนื่องจากผู้พูดมีความรู้ในคำศัพท์น้อย ทำให้ยากต่อการสื่อสารและยากในความเข้าใจ	ผู้พูดไม่สามารถเลือกใช้คำในการสื่อสารและสารความหมายได้ เนื่องจากไม่มีความรู้ในคำศัพท์	5

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน					คะแนนรวม
	5	4	3	2	1	
				ในประโยคที่พูด		
4. ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency)	ผู้พูดมีความสามารถในการพูดได้อย่างคล่องแคล่วเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา	ผู้พูดมีความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูด มีการพูดสะดุดเป็นบางครั้ง	ผู้พูดมีความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูดไม่มาก เพราะเกิดการติดขัดเรื่องการใช้ภาษาบ้างเล็กน้อย	ผู้พูดมีการหยุดเว้นบ่อยๆ หยุดคิดเป็นเวลานาน เพราะ มีความรู้ในภาษาน้อย	ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการสนทนาเป็นเวลานานมากจนทำให้มีปัญหาในการสื่อสารและไม่สามารถสื่อสารได้	5
5. ความเข้าใจ (Comprehension)	ผู้พูดสามารถพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้เป็นอย่างดี ไม่มีปัญหาเทียบเท่าเจ้าของภาษา	ผู้พูดสามารถพูดเกิดความเข้าใจได้อย่างครบถ้วน แต่ยังมีข้อความซ้ำๆบ้าง	ผู้พูดมีความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองสื่อสารและพูดได้เป็นส่วนมาก แต่มีความช้าในการพูดและมีการพูดคำซ้ำบ้าง	ผู้พูดติดขัดเนื่องจากคิดหาคำที่จะใช้ในการสื่อสารหรือพูด มักจะพูดซ้ำและติดๆขัดๆ	ผู้ฟังไม่เข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสาร ผู้พูดไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายและสื่อสารให้เข้าใจได้	5
รวม						25

สรุปได้ว่า การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีการประเมินที่มีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน และระดับที่แตกต่าง โดยแต่ละระดับของนักการศึกษาข้างต้องมีความคล้ายกันและใกล้เคียงกันหลายด้านในการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ คือ ด้านการออกเสียง (Pronunciation) ด้านไวยากรณ์ (Grammar) ด้านคำศัพท์ (Vocabulary) ด้านความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency) ด้านความเข้าใจ(Comprehension) ผู้วิจัยจึงประประยุกต์เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของ David Harris (1964) และ John Oller (1979) ในกิจกรรมการเรียนการสอนแบบวีล็อก

ตอนที่ 5 ความมั่นใจ (Confidence)

5.1 ความหมายของความมั่นใจ

Roland Benabou และJean Tirole (2002) กล่าวว่า ความมั่นใจ ว่าเป็นความเชื่อมั่นของแต่ละบุคคลในความสามารถ ความสามารถ และการตัดสินของตนเอง หรือความเชื่อที่ว่าเขาหรือเธอสามารถเผชิญกับความท้าทายต่อสิ่งนั้นๆ ความมั่นใจ ยังทำให้มีความสุขมากขึ้นอีกด้วย ความมั่นใจทำให้ตนเองมีความสุข มีกำลังใจและมีแรงจูงใจในการดำเนินการ และทำให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งความมั่นใจ มักมีลักษณะส่วนบุคคลที่มีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคล

Suhendri Suhendri, Dwi Sugiharto, Mungin Wibowo และ Mulawarman Mulawarman (2021) กล่าวว่า ความมั่นใจ เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ที่ช่วยให้บุคคลมีความคิดเชิงบวกต่อสถานการณ์เผชิญ ซึ่งส่งผลต่อความสามารถของนักเรียนที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายในการเผชิญต่อสถานการณ์นั้นๆ และมีอิทธิพลมากต่อปัจจัยที่จะทำให้เกิดการพัฒนานา และศักยภาพของตนเองหากนักเรียนมีความมั่นใจก็จะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน

Mohd Norazmi Nordin และคณะ (2021) กล่าวว่า ความมั่นใจ คือการทำให้แน่ใจว่าบุคคลจะทำอะไรได้โดยไม่มีข้อสงสัย ซึ่งความมั่นใจในตนเองเป็นส่วนสำคัญในทฤษฎีทางจิตวิทยาของแรงจูงใจ และยังเป็นบทบาทที่ช่วยให้ผู้คนสามารถชักชวน ดึงดูดให้ผู้อื่นให้ดำเนินกิจกรรมต่างๆร่วมด้วย

กาญจนาภ วัฒนธรรม (2563) กล่าวว่า คุณลักษณะของบุคคลที่เชื่อมั่นในความรู้สึก/สามารถของตนเอง รู้สึกว่าตนเองมีความสามารถและมีประโยชน์ต่อสังคม แต่ถ้าความต้องการนี้ถูกขัดขวาง ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกว่ามีปมด้อยหรือเสียความภาคภูมิใจในตนเองได้ จากการศึกษาพบว่าสาเหตุ

สำคัญที่ทำให้นักเรียนไทยมีทักษะด้านการพูดภาษาต่างประเทศอยู่ในระดับต่ำที่สุด เนื่องมาจากการที่นักเรียนขาดความมั่นใจในตนเองเมื่อต้องพูดหรือออกเสียงภาษาต่างประเทศ

กล่าวสรุปสรุปได้ว่า ความมั่นใจ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่ซึ่งสามารถเผชิญหน้ากับความท้าทาย การตัดสินใจ ต่อสถานการณ์นั้นๆ อีกทั้งยังเป็นลักษณะของบุคคลที่ทำให้มีความโดนเด่นและแตกต่างจากผู้อื่น

5.2 ปัจจัยที่ทำให้เกิดมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

ธีราภรณ์ พลายเล็ก (2562) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษไว้ 3 ด้าน ดั้งนี้

1. ด้านคุณลักษณะของตัวผู้เรียน ประกอบไปด้วย แรงจูงใจในการเรียน เจตคติต่อการเรียน ผมสัมฤทธิ์เดิมทางการเรียน
2. ด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วย พฤติกรรมในการสอนของครูผู้สอนและกลยุทธ์ในการเรียนของผู้เรียน
3. ด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียน ประกอบด้วย ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน และสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

I. Gusti Bagus Bhuwana และSurya Bhuwana (2021) ได้กล่าวถึง ปัจจัยที่จะทำให้เกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษไว้ว่า สามารถเกิดขึ้นได้ในรูปแบบต่างๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนี้

1. การตระหนักถึงกระบวนการเรียนรู้ กล่าวคือการเรียนรู้ภาษา มันไม่สามารถทำได้ทันที ในการเรียนภาษาอังกฤษมีขั้นตอนต่างๆ เช่น ระดับเริ่มต้น ระดับกลาง และขั้นสูง กระบวนการตั้งแต่ระดับเริ่มต้นไปจนถึงระดับกลางและระดับกลางไปจนถึงระดับสูงจะใช้เวลาและความพยายามอย่างมาก ดังนั้น เราจึงต้องมีความกล้าที่จะเริ่มต้นเรียนภาษาอังกฤษอย่างอดทนและสม่ำเสมอ เพื่อที่มีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น

2. การไม่กลัวที่จะถูกแก้ไขหรือวิพากษ์วิจารณ์จากผู้อื่น กล่าวคือ ในทางปฏิบัติเรามักจะพบการแก้ไขและการวิพากษ์วิจารณ์จากผู้อื่น ในฐานะผู้พูดมือใหม่ เราต้องถือว่าการแก้ไขและการวิจารณ์เป็นสิ่งที่สร้างสรรค์และปรับปรุงภาษา ไม่ใช่สาเหตุที่ทำให้ขาดความมั่นใจ

3. การสืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในบริเวณใกล้เคียง ปัจจุบันแหล่งข้อมูลการเรียนรู้ของนักเรียนไม่ได้มาจากโรงเรียนหรือวิทยาลัยเท่านั้น แต่ยังมาจากที่บ้านโดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรศัพท์มือถือ แล็ปท็อป และอื่นๆ ผู้เรียนภาษาอังกฤษพบว่า ง่ายที่จะเรียนภาษาอังกฤษเมื่อมีแหล่งข้อมูลที่บ้าน เช่น เครื่องมือทางเทคโนโลยีที่บ้าน และโอกาสในการใช้ในกระบวนการเรียนรู้ เราสามารถเพิ่มคำศัพท์ของเราได้โดยการศึกษาและค้นหาผ่านอินเทอร์เน็ตในรูปแบบของบทความและวิดีโอ สิ่งนี้จะทำให้เรามั่นใจในการพูดมากขึ้นเพราะทำให้เรามีความรู้มากขึ้น

4. การฝึกฝนและประสบการณ์ กล่าวคือผู้เรียนจะต้องพยายามพูด หากครั้งแรกมีข้อผิดพลาดมากมาย อย่ายอมแพ้หรือหยุด แต่ต้องลองอีกครั้งหลังจากแก้ไขข้อผิดพลาดก่อนหน้านี้แล้ว จากการแก้ไขข้อผิดพลาดเหล่านั้น ในการพูดครั้งต่อไป ความผิดพลาดของเราจะน้อยลงเรื่อยๆ เมื่อลดความผิดพลาดเหล่านี้ลง ความมั่นใจในตนเองของเราก็จะเพิ่มมากขึ้น

5.3 ความมั่นใจกับการเรียนภาษา

การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง จากการศึกษาของ Diane De Saint Léger (2009)ชี้ให้เห็นว่าการขาดความมั่นใจในตนเองเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ดังนั้นความมั่นใจในตนเองจึงเป็นหนึ่งองค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและทำให้เอาชนะอุปสรรคที่สำคัญในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ และสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ในฐานะภาษาต่างประเทศ

K. A. Siddiqui, R. A. Khan และI. A. Siddiqui (2022) ได้กล่าวถึง อุปสรรคที่ส่งผลต่อการเรียนภาษา เช่น อุปสรรคด้านจิตใจ อุปสรรคด้านสรีรวิทยา และอุปสรรคด้านทัศนคติ เป็นต้น ซึ่งอุปสรรคด้านทัศนคติเป็นอุปสรรคที่อยู่ภายใน ภายใต้การทำงานของสมอง ดังนั้นจึงส่งผลให้ผู้เรียนภาษาขาดความมั่นใจในตนเองและทำให้ขาดความมั่นใจต่อการเรียนภาษาไม่เพียงแต่ภาษาต่างประเทศยังรวมถึงภาษาแม่ที่ใช้สื่อสารเป็นหลักอีกด้วย การศึกษาของ Deborah L. Feltz (2007) ได้แบ่งความมั่นใจในตนเองออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

1. ความมั่นใจในตนเองภายใน ประกอบด้วย ความภาคภูมิใจในตนเอง การรักตนเอง การรู้จักตนเอง ความคิดที่สร้างสรรค์ การตั้งเป้าหมาย และความคิดเชิงบวก
2. ความมั่นใจในตนเองภายนอก ประกอบด้วย ความคิดที่มีต่อผู้อื่น มุมมองที่มีต่อผู้อื่น และการควบคุมอารมณ์

จากการศึกษางานวิจัยของ K. A. Siddiqui และคณะ (2022) พบว่าความมั่นใจในตนเองมีผลต่อความสามารถในการเรียนนรู้ภาษาของผู้เรียนซึ่งผู้เข้าร่วมงานวิจัยครั้งนี้ของมหาวิทยาลัยภาครัฐในปากีสถานที่มีความมั่นใจในตนเองมีคะแนนสูงขึ้นหลังการทดลองซึ่งการศึกษานี้ยังสอดคล้องกับ Nazeer Ahmed, Zahid Pathan และFaria Khan (2017) ทักษะการสื่อสารกับบุคคลที่มีความมั่นใจในตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ

5.4 องค์ประกอบของความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

วินัย ธรรมศิลป์ (2527) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความมั่นใจในตนเองไว้ 6 องค์ประกอบ

1. จิตใจมั่นคง หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่มีความ แน่วแน่ทางจิตใจ ไม่หวั่นไหวต่างสถานการณ์ต่างๆที่ได้เผชิญ และสามารถควบคุมอารมณ์ได้

2. กล้าแสดงออก หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่กล้ากระทำ กล้าพูดแสดงความคิดเห็น ไม่ประหม่า ไม่เขินอาย

3. เป็นผู้นำ หมายถึง ลักษณะณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ตนเองกระทำ มีความเสียสละ สามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้ และมีเหตุและผลต่อสถานการ์ต่างๆ

4. กล้าตัดสินใจ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่กล้ากระทำในสิ่งต่างๆด้วยความมีเหตุและผลมีความคิดเห็นเป็นของตนเอง ไม่หวั่นไหวต่อคำติชมของผู้อื่น

5. กล้าเผชิญความจริง หมายถึง บุคคลที่สามารถยอมรับความเป็นจริง สภาพจริงในสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมต่างๆที่ตนเองได้เผชิญ มีลักษณะนิสัยที่ชอบการแข่งแข่งขัน และการต่อสู้ มีความพึงพอใจในความสามารถของตนที่มี

6. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่ชอบคิด ริเริ่มในสิ่งใหม่ๆ ชอบการแก้ไขปัญหาต่างๆด้วยตนเอง

5.5 วิธีการวัดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

วารุณี ธนวรานิช (2524) ได้เสนอแนวคิดในการวัดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการผสมสผานกันในหลายรูปแบบ คือ ใช้วิธีสังเกตการณ์ สังเกตพฤติกรรม กิริยาท่าทางของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ใน ขณะทดลองใช้สถานการณ์จำลอง แล้วนำมาวิเคราะห์ เพื่อสรุปผลการศึกษาในเชิงคุณภาพ และใช้วิธีวัดเชิงปริมาณ โดยวัดตามองค์ประกอบความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ 8 ด้าน ดังนี้ 1) กล้าถามในชั้นเรียน 2) กล้าตอบคำถามในชั้นเรียน 3) กล้าแสดงออก 4) กล้าคุยกับชาวต่างชาติ 5) เข้าร่วมกิจกรรม 6) ช่วยเหลือเพื่อนๆ 7) ความสนใจภาษาอังกฤษ 8) การพัฒนาตนเอง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน แบบอันตรภาคชั้น ดังต่อไปนี้

ข้อความในเชิงบวก หมายถึง ข้อความที่แสดงถึงลักษณะของการมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

จริงมากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
จริงมาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
จริง	ให้คะแนน 3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

ข้อความในเชิงลบ หมายถึง ข้อความท่าถึงลักษณะของการขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ใช้เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

จริงมากที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

จริงมาก ให้คะแนน 2 คะแนน

จริง ให้คะแนน 3 คะแนน

จริงน้อย ให้คะแนน 4 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้คะแนน 5 คะแนน

ปริศนา มิยาตะ (2546) กล่าวถึง การกำหนดค่าเฉลี่ย ของคะแนนความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษที่ให้ได้อยู่ในระดับต่างๆ ดังนี้

4.50 – 5.00 คะแนน อยู่ในระดับ สูงมาก

3.50 – 4.49 คะแนน อยู่ในระดับ สูง

2.50 – 3.49 คะแนน อยู่ในระดับ ปานกลาง

1.50 – 2.49 คะแนน อยู่ในระดับ ต่ำ

1.00 – 1.49 คะแนน อยู่ในระดับ ต่ำมาก

สรุปได้ว่า วิธีวัดความมั่นใจสามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น ใช้วิธีสังเกตการณ์ สังเกตพฤติกรรม กริยา ท่าทางซึ่งในงานวิจัยนี้ได้เลือกประยุกต์ใช้แนวทางการวัดความมั่นใจของ วารุณี ธนวรานิช (2524) โดยวัดตามองค์ประกอบความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ 8 ด้าน ดังนี้ 1) กล้าถามในชั้นเรียน 2) กล้าตอบคำถามในชั้นเรียน 3) กล้าแสดงออก 4) กล้าคุยกับชาวต่างชาติ 5) เข้าร่วมกิจกรรม 6) ช่วยเหลือเพื่อนๆ 7) ความสนใจภาษาอังกฤษ 8) การพัฒนาตนเอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

ระยะที่ 2 การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

ระยะที่ 3 การนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

โดยแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

การวิจัยในระยะที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วย วีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ตัวอย่างในการดำเนินการวิจัย

ตัวอย่างในการวิจัยระยะที่ 1 ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน ที่มีคุณสมบัติดังนี้

1) เป็นอาจารย์ผู้สอน หรือผู้มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี ในด้านการสอนภาษาอังกฤษ

2) เป็นผู้มีประสบการณ์ในการเขียนหนังสือ หรือตำรา หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ

2. ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 5 คน ที่มีคุณสมบัติดังนี้

1) เป็นอาจารย์ผู้สอน หรือผู้มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี ในด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาและ/หรือ

2) เป็นผู้มีประสบการณ์ในการเขียนหนังสือ หรือตำรา หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในระยะที่ 1 ได้แก่

แบบสอบถามความเหมาะสมของร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วย วีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ

ภาพที่ 11 แสดงขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ

กระบวนการ		ผลลัพธ์
1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎี หลักการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อสร้างกรอบแนวคิด	→	กรอบแนวคิด
2. นำกรอบแนวคิดมาร่างต้นแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วย วีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา	→	ร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วย วีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา
3. สัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา	→	ข้อมูลสำหรับปรับปรุงแก้ไขรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญ
4. นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไขร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วย วีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา	→	รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วย วีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

วิธีดำเนินการวิจัย

1. แบบสอบถามความเหมาะสมของร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วย วีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการด้านงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วย วีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับโมไบล์เลิร์นนิง ซึ่งประกอบด้วย ความหมาย องค์ประกอบ ประโยชน์ และหลักการสำคัญต่าง ๆ โดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดขั้นตอนการเรียนการสอนในรูปแบบ

1.1.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการสะท้อนคิด โดยศึกษาความหมาย กระบวนการ แนวคิดของการเรียนรู้ แนวทางและเทคนิค ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อศึกษาความหมาย กระบวนการ แล้วนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดขั้นตอนการเรียนการสอนในรูปแบบ

1.1.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวีล็อก โดยศึกษา ความหมาย ที่มา ประโยชน์ ขั้นตอนของกลยุทธ์การสอน หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อศึกษาความหมาย กระบวนการ แล้วนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดขั้นตอนการเรียนการสอนในรูปแบบ

1.1.4 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยศึกษาเกี่ยวกับความหมาย องค์ประกอบ กระบวนการพัฒนา การวัดและประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการกำหนดร่างรูปแบบ

1.1.5 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมั่นใจ โดยศึกษาเกี่ยวกับความหมาย ปัจจัยที่ทำให้เกิดมั่นใจ องค์ประกอบ การวัดและประเมินความมั่นใจ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการกำหนดร่างรูปแบบ

1.2 กำหนดกรอบแนวคิดของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วย วีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา โดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ จากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วย วีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

1.3 ร่างต้นแบบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วย วีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

1.4 สอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วย วีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 คน แสดงความคิดเห็น

1.5 นำคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญมาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วย วีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินสำหรับการรับรองรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบประเมินสำหรับการรับรองรูปแบบ โดยนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแบบประเมินสำหรับการรับรองรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบครอบคลุม 3 ด้านได้แก่ 1) ด้านองค์ประกอบของรูปแบบฯ 2) ด้านขั้นตอนของรูปแบบ และ 3) การนำรูปแบบไปใช้ในการเรียนการสอน

การตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วย วีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้ตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. ส่งเอกสารประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจของนักเรียนมัธยมศึกษา ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 คน ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน ที่มีคุณสมบัติดังนี้ 1) เป็นอาจารย์ผู้สอน หรือผู้มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี ในด้านการสอนภาษาอังกฤษ 2) เป็นผู้มีประสบการณ์ในการเขียนหนังสือ หรือตำรา หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา จำนวน 5 คน ที่มีคุณสมบัติดังนี้ 1) เป็นอาจารย์ผู้สอน หรือผู้มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี ในด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา และ/หรือ 2) เป็นผู้มีประสบการณ์ในการเขียนหนังสือ หรือตำรา หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้าน

เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา และนำความคิดเห็น และคำแนะนำ มาปรับแก้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2. ส่งเอกสารประเมินและรับรองรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจของนักเรียนมัธยมศึกษา ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 คน เพื่อประเมินและรับรองรูปแบบการจัดการเรียนรู้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ระยะที่ 2 การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

การวิจัยในระยะที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา โดยมีรายละเอียดขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตัวอย่างในการดำเนินการวิจัย

ตัวอย่างในการวิจัยระยะที่ 2 ได้แก่

1) ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาจำนวน 5 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งมีคุณสมบัติ ดังนี้ เป็นอาจารย์ผู้สอน หรือผู้มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี ในด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาและ/หรือเป็นผู้มีประสบการณ์ในการเขียนหนังสือ หรือตำรา หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

2) นักเรียน จำนวน 150 คน ใช้โดยการคัดเลือกแบบสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ซึ่งมีคุณสมบัติ ดังนี้ มีรายวิชาภาษาอังกฤษ และมีความพร้อมด้านอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในระยะที่ 2 ได้แก่

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

2. แบบสอบถามความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

3. แบบประเมินและรับรองร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับรูปแบบฯ

5. แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน

6. แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

7. แบบประเมินความมั่นใจ
8. แบบประเมินความพึงพอใจของรูปแบบฯ

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ

การพัฒนาเครื่องมือในการวิจัยผู้วิจัยได้ส่งแบบประเมินเครื่องมือให้ผู้เชี่ยวชาญด้านแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 5 คน ที่มีคุณสมบัติดังนี้ 1) เป็นครูผู้สอน หรือผู้มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี ในด้านการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 2) เป็นผู้มีประสบการณ์ในการเขียนหนังสือหรือตำรา หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยมีเครื่องมือในการวิจัยดังนี้

1. แบบประเมินแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
2. แบบประเมินแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสำรวจความพึงพอใจ
3. แบบประเมินแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความมั่นใจ
4. แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน
5. แบบประเมินค่าดัชนีความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน

และนำความคิดเห็น คำแนะนำ ผลการประเมินมาปรับปรุง เครื่องมือในการวิจัย โดยมีเกณฑ์ดังนี้

ให้คะแนน 5	หมายถึง	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดีมาก
ให้คะแนน 4	หมายถึง	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดี
ให้คะแนน 3	หมายถึง	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับปานกลาง
ให้คะแนน 2	หมายถึง	ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับพอใช้
ให้คะแนน 1	หมายถึง	ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

ภาพที่ 12 แสดงขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก

กระบวนการ	**ผลลัพธ์**
1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎี หลักการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อพัฒนารูปแบบ 2. ออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา	ร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา
3. นำร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของสื่อ 4. นำร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา	ข้อมูลสำหรับปรับปรุงแก้ไขรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญ
5. นำข้อมูลสำหรับปรับปรุงแก้ไขรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงรูปแบบ	รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา
6. นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไขร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา	รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

การพัฒนาเครื่องมือวิจัยในระยะที่ 2 มีผล ดังนี้

1. ผลการประเมินแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ผลโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\overline{X}$ = 4.86, S.D. = 0.52) หมายความว่า แผนการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่พัฒนาขึ้นมาความเหมาะสมสามารถนำไทดลองใช้ได้

2. ผลการประเมินแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้านการออกเสียง (Pronunciation)มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 1.00 ด้านไวยากรณ์ (Grammar) มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 0.60 คำศัพท์ (Vocabulary) มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 0.60 ด้านความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency) มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 0.80 ด้านความเข้าใจ (Comprehension) มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 0.80 ทั้ง 4 ด้านสามารถนำไปใช้ในการทดลองเพื่อเก็บข้อมูลได้จริง

3. ผลการประเมินแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสำรวจความพึงพอใจ มีค่าดัชนีความสอดคล้องผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ สามารถนำไปใช้ในการทดลองเพื่อเก็บข้อมูลได้จริง

4. ผลการประเมินแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความมั่นใจ ทั้ง 5 ด้าน 15 ข้อมี 14 ข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ผ่านการประเมิน สามารถนำไปใช้ในการทดลองเพื่อเก็บข้อมูลได้จริง มี 1 ข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ 0.20 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์จึงแก้ไขปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว

5. ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน ทั้งหมด 30 ข้อ มี 28 ข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ผ่านการประเมิน สามารถนำไปใช้ในการทดลองเพื่อเก็บข้อมูลได้จริง มี 2 ข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ -0.60 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์จึงแก้ไขปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว

6. ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบก่อน-หลังเรียนจำนวน 30 ข้อ ทุกข้อมีความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.29 – 0.83 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.00-0.36 ซึ่งมีข้อสอบจำนวน 8 ข้อมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.00-0.18 มีความหมายว่า มีค่าอำนาจจำแนกต่ำควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง และค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.81 – 0.83 ซึ่งมีข้อสอบจำนวน 2 ข้อ มีความหมายว่าง่ายมากควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง **และมีข้อสอบจำนวน 20 ข้อ ที่มีค่าดัชนีความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน สามารถนำไปใช้ในการทดลองเพื่อเก็บข้อมูลได้จริง**

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ดังนี้

1.1 วิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา วัตถุประสงค์ของการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และวิเคราะห์วัตถุประสงค์ องค์ประกอบของความมั่นใจออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก

1.2 นำข้อมูลที่ได้วิเคราะห์ในด้านต่าง ๆ มาออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก

1.3 สอบถามความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามสำหรับการประเมินแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Scale) โดยใช้เกณฑ์ยอมรับของรูปแบบตามรูปแบบในระดับความเหมาะสมระดับมากขึ้นไป

1.4 ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 10 คน จากนั้นจึงปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญให้เหมาะสม

1.5 นำรูปแบบการปรับปรุงแก้ไขให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินและรับรองร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา และนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้พร้อมก่อนนำไปทดลองใช้จริง

จากกระบวนการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนา ทักษะภาษาอังกฤษและความมั่นใจของนักเรียน ดังกล่าวเบื้องต้น ทำให้ได้ร่างต้นแบบโมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนา ทักษะภาษาอังกฤษและความมั่นใจของนักเรียน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

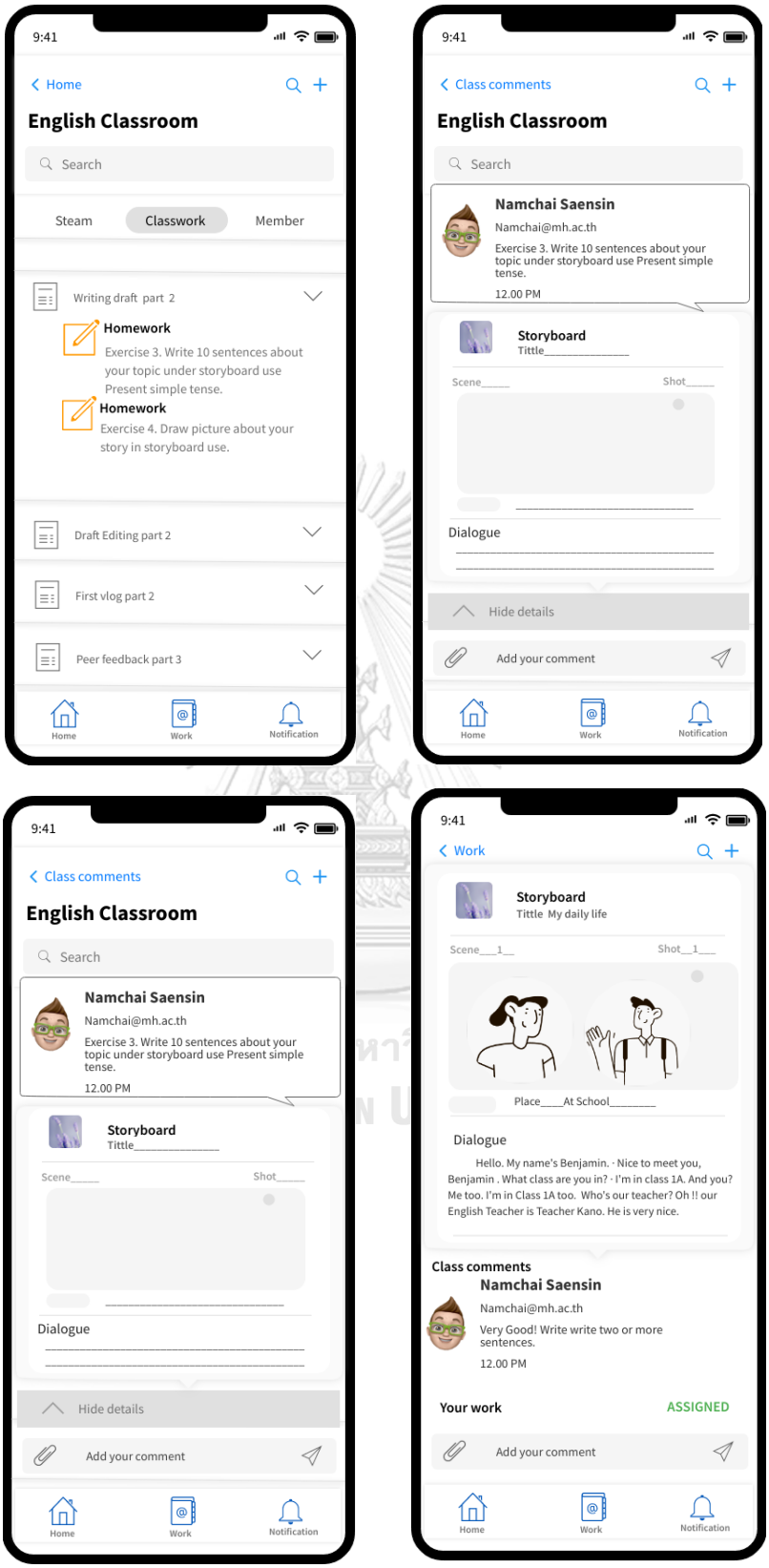

ภาพที่ 13 โครงร่างโมไบล์เลิร์นนิงหน้ากิจกรรมการเรียนรู้แบบวีล็อกและการสะท้อนคิด (ขั้นการเขียนแบบร่าง)

ภาพที่ 14 โครงร่างโมไบล์เลิร์นนิงหน้ากิจกรรมการเรียนรู้แบบวีล็อกและการสะท้อนคิด (ขั้นอัปโหลดและรับฟังคำแนะนำ)

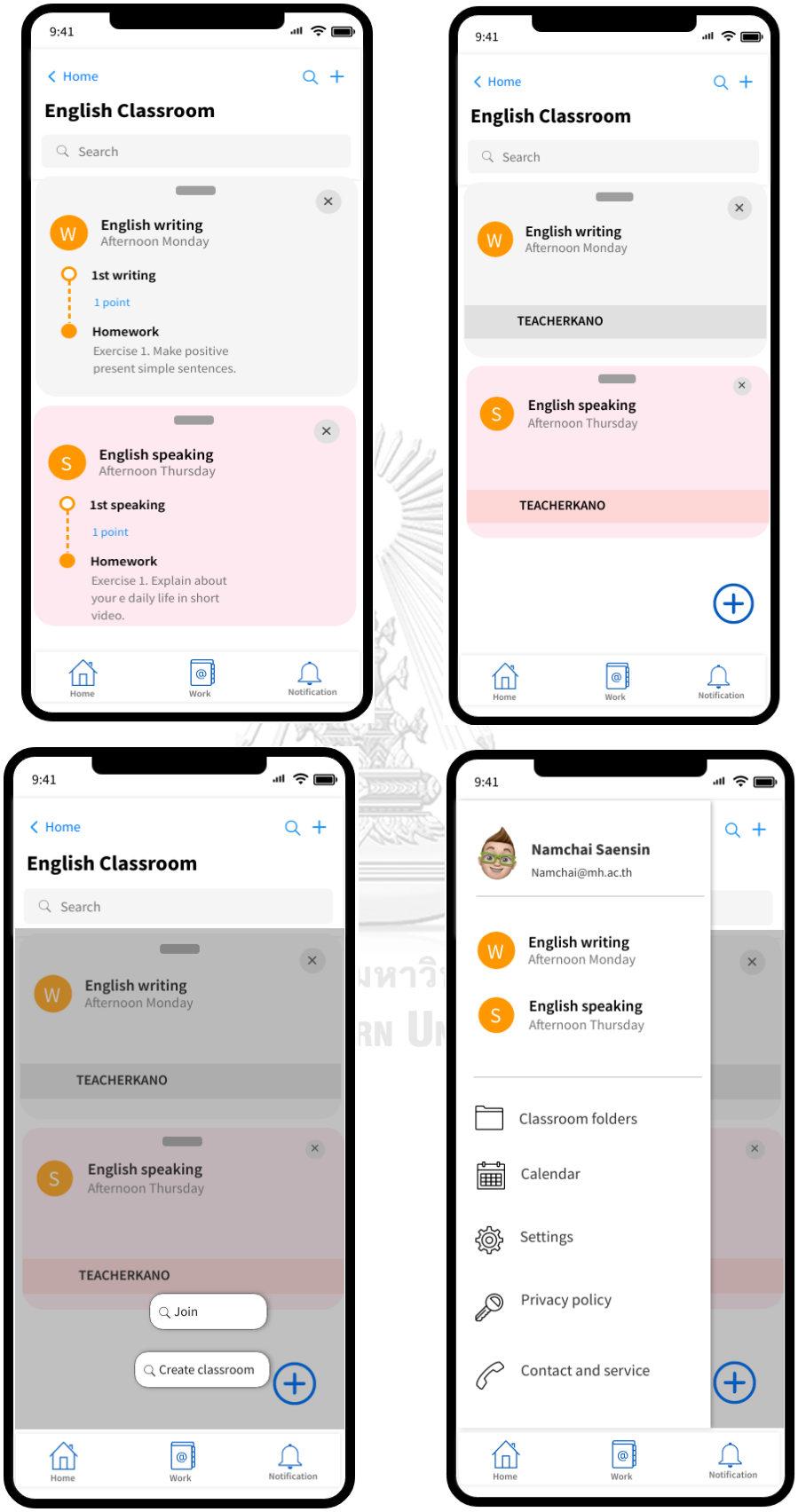

ภาพที่ 15 โครงร่างโมไบล์เลิร์นนิงหน้าโฮมและหน้าระบบสมาชิก

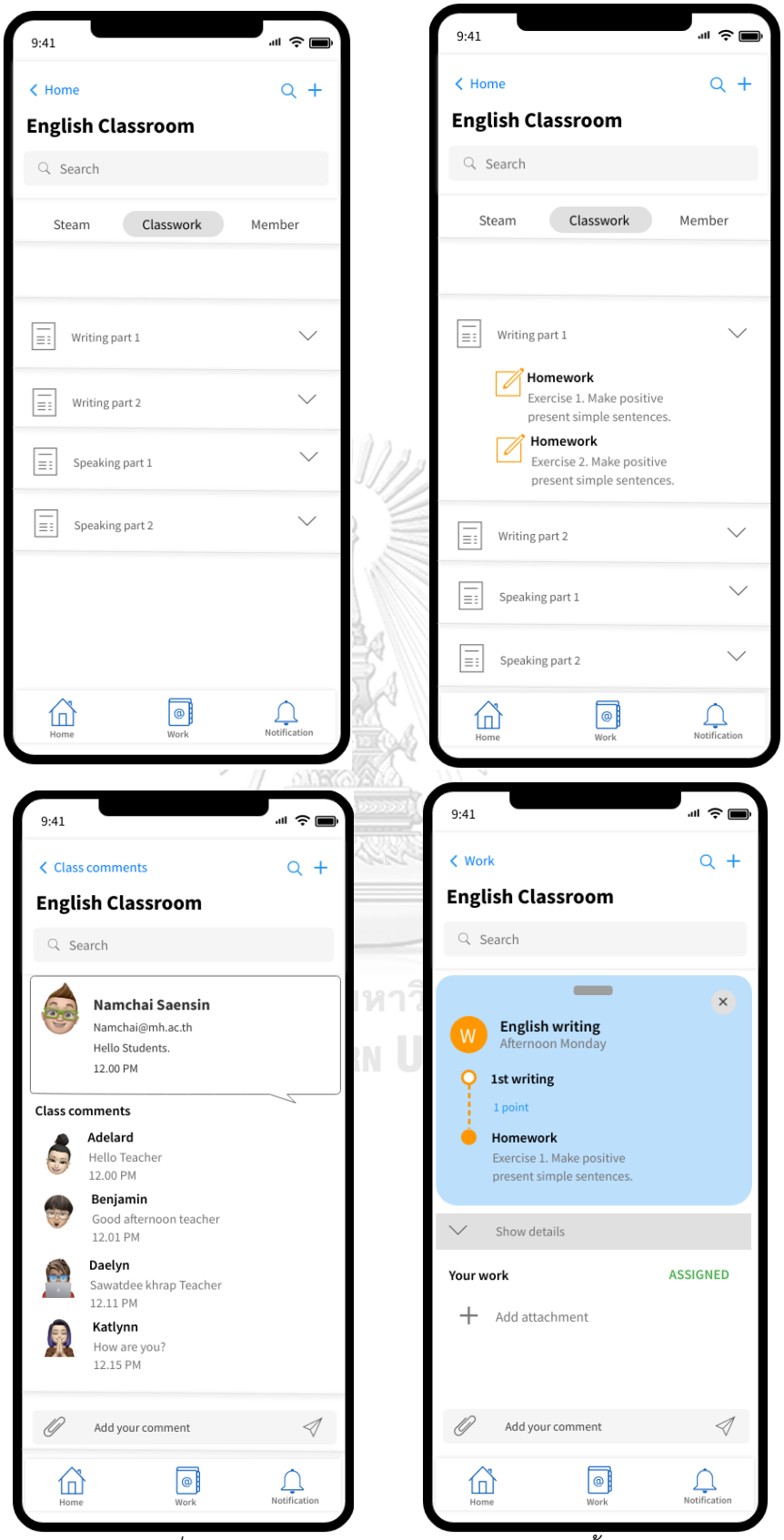

ภาพที่ 16 โครงร่างโมไบล์เลิร์นนิงหน้างานของชั้นเรียน

ภาพที่ 17 แสดงขั้นตอนการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก

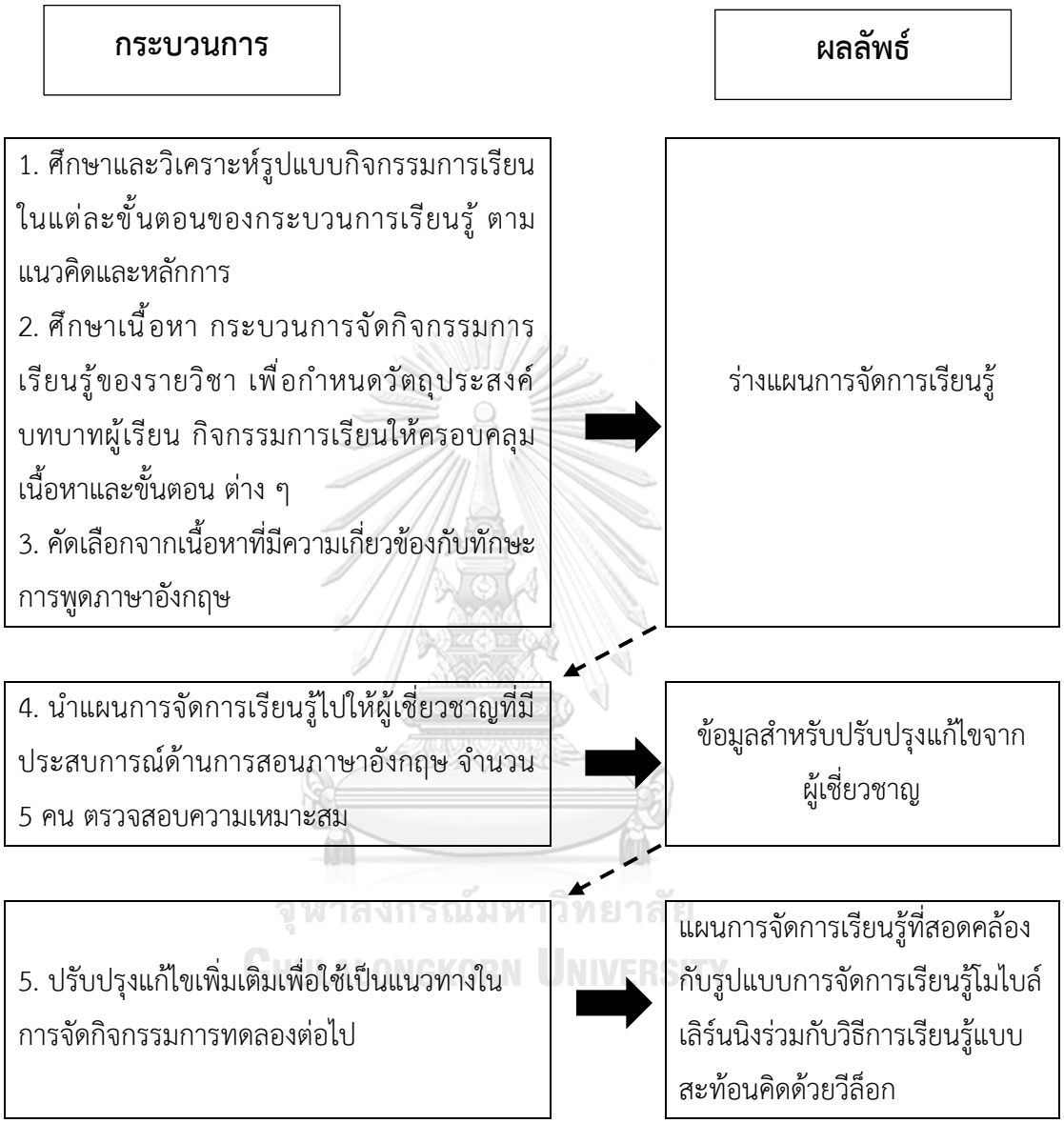

2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับรูปแบบฯ มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือดังนี้

2.1 ศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบกิจกรรมการเรียนในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ ตามแนวคิดและหลักการของการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิง กระบวนการสะท้อนคิดและวีล็อก

2.2 ศึกษาเนื้อหา กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของรายวิชา เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ บทบาทผู้เรียน กิจกรรมการเรียนให้ครอบคลุมเนื้อหาและขั้นตอนต่าง ๆ

2.3 คัดเลือกจากเนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสม

2.5 ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการทดลองต่อไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 18 แสดงขั้นตอนการพัฒนาแบบวัดความมั่นใจ

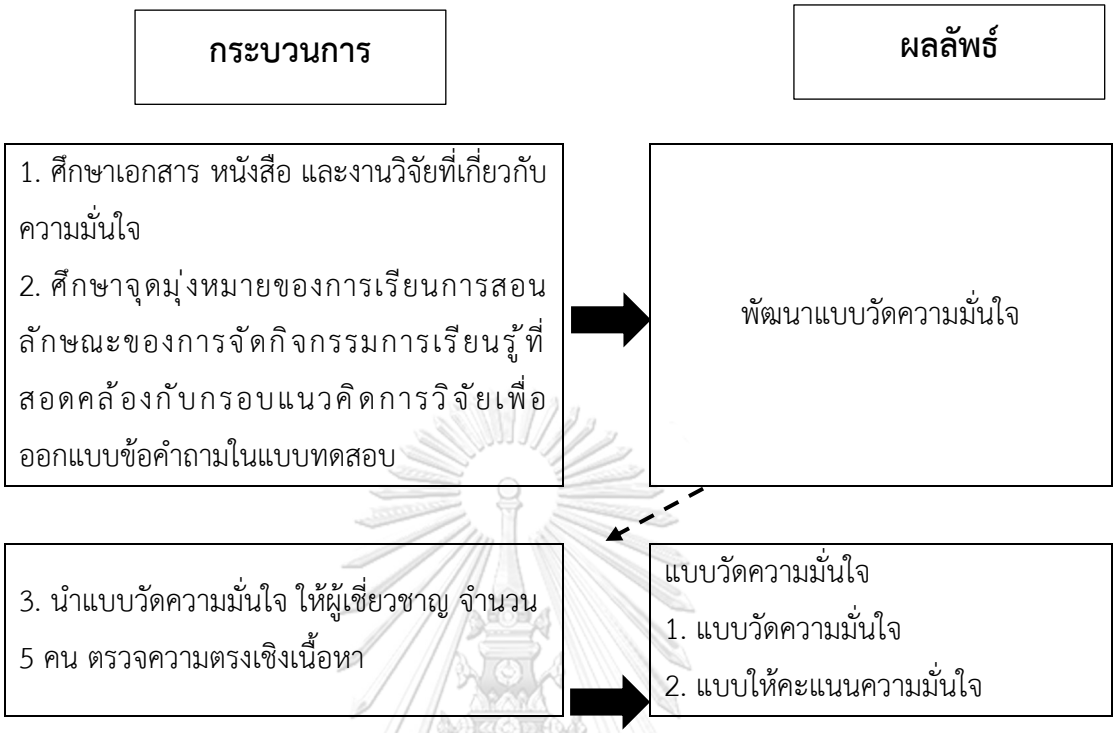

3. แบบทดสอบเพื่อวัดความมั่นใจ มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสาร หนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวกับความมั่นใจ

3.2 ศึกษาจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับกรอบแนวคิดการวิจัยเพื่อออกแบบข้อคำถามในแบบทดสอบ

3.3 สร้างแบบวัดความมั่นใจ

3.4 นำเสนอแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจความตรงเชิงเนื้อหา โดยทำการตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of item Objective Congruence) ซึ่งมีวิธีการให้คะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน	+1	หมายถึง	ข้อที่สอดคล้อง
ระดับคะแนน	0	หมายถึง	ข้อที่ไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง
ระดับคะแนน	-1	หมายถึง	ข้อที่ไม่สอดคล้อง

3.5 ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมก่อนนำไปทดลองใช้จริง

ภาพที่ 19 แสดงขั้นตอนการพัฒนาแบบประเมินความพึงพอใจของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

4. แบบประเมินความพึงพอใจของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ดังนี้

4.1 ศึกษาแนวคิดและทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.2 กำหนดประเด็นคำถามเพื่อสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจเพื่อสำรวจความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก เพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้มาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ Likert โดยมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ ตามความคิดเห็น โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	เห็นด้วย
3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4.3 นำแบบประเมินความพึงพอใจของรูปแบบฯ ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบข้อคำถาม และดำเนินการแก้ไขตามคำแนะนำ

4.4 นำแบบประประเมินความพึงพอใจของรูปแบบฯ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4.5 ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมก่อนนำไปทดลองใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก เพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา เป็นวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) ซึ่งเป็นรูปแบบแผนการวิจัยกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest and Posttest Design) โดยทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 150 คน

E	O1	X	O2

เมื่อ	E	หมายถึง	กลุ่มทดลอง
	O1	หมายถึง	มีการทดสอบก่อนเรียน
	X	หมายถึง	ได้รับการทดลองใช้รูปแบบฯ
	O2	หมายถึง	มีการทดสอบหลังเรียน

ขั้นตอนดำเนินการทดลอง

โดยมีขั้นตอนดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. แนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก เพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

2. ทดสอบความมั่นใจ ก่อนการเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก เพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา โดยให้ผู้เรียนทำแบบวัดความมั่นใจ ประเมินผู้เรียนจากแบบทดสอบความมั่นใจ

3. ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้เรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก เพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งมีกระบวนการ ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 5 แสดงขั้นตอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก เพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นตอน	กิจกรรม	เครื่องมือ	ระยะเวลา
ประสานความร่วมมือ และเตรียมความพร้อม	ครู และผู้เชี่ยวชาญกำหนดขอบเขตการเรียนรู้ของนักเรียน และร่วมกันสร้างบทเรียนโมไบล์เลิร์นนิง	-	1 เดือนก่อนการทดลอง
สำรวจพื้นที่ เก็บข้อมูล	นักเรียนศึกษาบริบทภายในโรงเรียน จดบันทึกข้อมูลที่ได้และปัญหาที่พบ	บทเรียนโมไบล์เลิร์นนิง โดยใช้แอป-พลิเคชัน	1 สัปดาห์
วิเคราะห์ข้อมูลปัญหาความต้องการของนักเรียน	นักเรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลภายในกลุ่ม จากนั้นร่วมกันวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาความต้องการของนักเรียน จากนั้นร่วมกันหาข้อมูลเพื่อแก้ไขปัญหา และสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม		1 สัปดาห์
ขั้นระดมความคิดกลุ่ม	นักเรียนสะท้อนความคิดเห็น ความรู้สึก แลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนในกลุ่ม นำเสนอปัญหาที่พบ และแนวทางแก้ไขปัญหา	บทเรียนโมไบล์เลิร์นนิง แอปพลิเคชันตัดต่อวิดีโอ	1 สัปดาห์
ขั้นการเขียนแบบร่างและแก้ไขแบบร่าง	นักเรียนเขียนแบบร่าง นักเรียนรับฟังคำแนะนำ ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ แก้ไขและปรับปรุง		1 สัปดาห์
ขั้นการถ่าย	นักเรียนลงมือทำ Vlog ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้วีล็อกโดยการพูดเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ		1 สัปดาห์
ขั้นอัปโหลดและรับฟังคำแนะนำ	นักเรียนนำเสนอชิ้นงานวิดีโอ Vlog		1 สัปดาห์
ขั้นการถ่ายครั้งที่ 2	นักเรียนนำคำแนะนำมาปรับแก้ไข และลงมือถ่าย Vlog ครั้งที่ 2		1 สัปดาห์

ขั้นตอน	กิจกรรม	เครื่องมือ	ระยะเวลา
ขั้นสะท้อนความคิดเห็น	ครู และนักเรียน ร่วมกันประเมินผลชิ้นงาน สรุปผลการดำเนินการ และข้อเสนอแนะ	บทเรียนโมไบล์เลิร์นนิง แอปพลิเคชันตัดต่อวิดีโอ และช่องแสดงความคิดเห็น	1 สัปดาห์

4. ทดสอบความมั่นใจ หลังการเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก เพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้แบบความมั่นใจ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ระยะที่ 3 การนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

การวิจัยในระยะที่ 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญรับรองรูปแบบฯ โดยนำผลที่ได้จากการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก เพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา มาดำเนินการพัฒนา ปรับปรุงแก้ไข และนำเสนอเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญรับรองรูปแบบ เพื่อนำเสนอรูปแบบต่อไป โดยมีขั้นตอน ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 20 แผนภาพแสดงขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือในระยะที่ 3

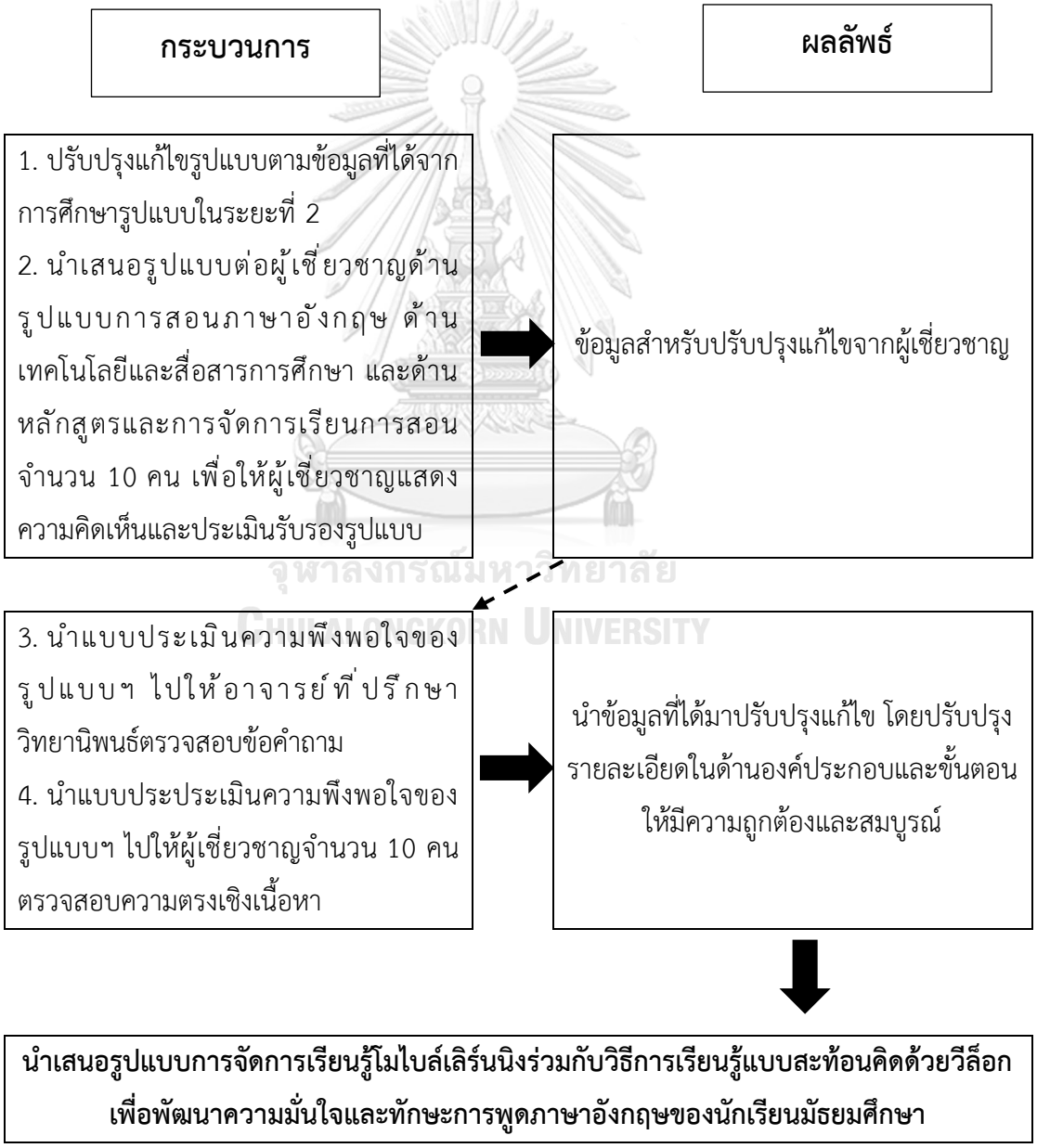

ขั้นตอนการนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

1. ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบตามข้อมูลที่ได้จากการศึกษารูปแบบในระยะที่ 2

2. นำเสนอรูปแบบต่อผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ ด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา และด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน จำนวน 10 คน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นและประเมินรับรองรูปแบบ

3. นำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข โดยปรับปรุงรายละเอียดในด้านองค์ประกอบและขั้นตอนให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์

ตัวอย่างในการดำเนินการวิจัย

ตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ ด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา และด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนจำนวน 10 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ที่มีคุณสมบัติดังนี้

1) เป็นอาจารย์ผู้สอน หรือผู้มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี ในด้านการสอนภาษาอังกฤษ

2) เป็นผู้มีประสบการณ์ในการเขียนหนังสือ หรือตำรา หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ

2. ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ที่มีคุณสมบัติดังนี้

1) เป็นอาจารย์ผู้สอน หรือผู้มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี ในด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษาและ/หรือ

2) เป็นผู้มีประสบการณ์ในการเขียนหนังสือ หรือตำรา หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

3. ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ที่มีคุณสมบัติดังนี้

1) เป็นอาจารย์หรือผู้มีประสบการณ์ทางด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนซึ่งมีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปีและ/หรือ

2) เป็นผู้มีประสบการณ์ในการเขียนหนังสือ หรือตำรา หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในระยะที่ 3 ได้แก่

1. แบบรับรองรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ

1. แบบรับรองรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 กำหนดประเด็นคำถามเพื่อพัฒนาแบบรับรองรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา โดยประเมินเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Scale) และแบบปลายเปิด แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม

1.3 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ ด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา และด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน จำนวน 5 คน แสดงความคิดเห็นและประเมินรับรองรูปแบบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป

2. วิเคราะห์ข้อมูลทักษะพูดภาษาอังกฤษก่อน-หลังเรียนโดยใช้สถิติ Dependent Sample t-test

3. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างความมั่นใจของนักเรียนก่อนเรียน และความมั่นใจของนักเรียนหลังเรียน ของกลุ่มทดลอง โดยใช้สถิติ Dependent Sample t-test

4. วิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างทักษะภาษาอังกฤษและระดับความมั่นใจในการเขียนและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์แบบเพียรสัน (Pearson correlation) เพื่อ

หาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะภาษาอังกฤษและระดับความมั่นใจในการเขียนและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้การแปลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ คือ หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเข้าใกล้ -1 หรือ +1 แสดงถึงการมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง แต่หากมีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงถึง การมีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย หรือไม่มีเลย สำหรับการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ใช้เกณฑ์ดังนี้ Dennis E. Hinkle, William Wiersma และStephen G. Jurs (1998)

0.90 - 1.00	มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
0.70 - 0.90	มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
0.50 - 0.70	มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
0.30 - 0.50	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
0.00 - 0.30	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
3. เพื่อนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ และนำเสนอตามลำดับเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

ระยะที่ 2 การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ระยะที่ 3 การนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

การวิจัยในระยะที่ 1 นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ประกอบไปด้วย 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงศึกษาข้อมูลที่ได้จากการวิจัยระยะที่ 1
2. ศึกษาผลการประเมินและความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ 15 คน โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน 1. ด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา 5 คน 2. ด้านภาษาอังกฤษ 5 คน 3. ด้านแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 5 คน เพื่อปรับปรุงให้เครื่องมือมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

1. ผลจากศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงศึกษาข้อมูลที่ได้จากการวิจัยระยะที่ 1

ผลจากศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงศึกษาข้อมูลที่ได้จากการวิจัยระยะที่ 1และนำข้อมูลที่ได้รับมาร่างเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียนรู้ โดยโมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก เพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน มีเครื่องมือที่พัฒนาอยู่ 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจของนักเรียน

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจของนักเรียนและเครื่องมือที่ใช้สำหรับประเมินการวิจัย ได้แก่

2.1 แบบทดสอบก่อน - หลังเรียน ซึ่งใช้สำหรับประเมินทักษะการพูดเท่านั้น โดยมีลักษณะเป็นข้อคำถาม 4 ตัวเลือก

2.2 แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อให้ครูประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้เกณฑ์การประเมิน 5 ด้าน คือ 1) การออกเสียง (Pronunciation) 2) ไวยากรณ์ (Grammar) 3) คำศัพท์ (Vocabulary) 4) ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency) 5) ความเข้าใจ (Comprehension)

3. แบบวัดระดับความมั่นใจในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบของโมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจของนักเรียน ประกอบไปด้วยองค์ประกอบ ดังนี้

โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ประกอบด้วย 6 ส่วนหลัก ได้แก่

1) ระบบจัดการหลัก ประกอบไปด้วย ระบบสมาชิก มีการ ลงชื่อเข้าใช้ผ่าน Gmail สามารถเข้าถึง ระบบหน้าหลักของห้องเรียนได้ ซึ่งมีหน้าต่างของการประกาศ การแสดงความคิดเห็นและการส่งงานในระบบส่งงานสามารถ แนบไฟล์ได้หลากหลายรูปแบบผ่าน Google drive หรือ แนบไฟล์ภาพ วิดีโอ เอกสารได้โดยตรง ทั้งนี้ไฟล์ที่แนบส่งจะถูกเก็บสำรองไว้ที่ Google drive ของนักเรียนและครูผู้สอน

2) อุปกรณ์เคลื่อนที่แบบพกพา เป็นอุปกรณ์ที่สามารถเชื่อมอินเทอร์เน็ตและสามารถดาวน์โหลด แอฟพิเคชั่น หรือติดตั้งโปรแกรมได้ ทั้งระบบ iOS และ Android และสะดวกในการพกพาไปเรียนใดก็ได้

3) ผู้เรียน นักเรียนที่มีบัญชี Google ของโรงเรียน และสมัครเข้าห้องเรียนและได้รับการยอมให้เข้าร่วมห้องเรียนโดยครูผู้สอน

4) เนื้อหาบทเรียน เนื้อหาบทเรียนที่ครูผู้สอนแนบไว้ให้ในห้องเรียนออนไลน์ โดยสามารถเป็นได้ทั้งไฟล์เอกสาร ไฟล์วิดีโด หรือ URL เพื่อเข้าไปศึกษาในเว็บไซต์

5) โปรแกรมเสริม เป็นโปรแกรมสำเร็จรูปใช้งานผ่านเว็บเบราว์เซอร์ (web browser) เพื่อช่วยให้นักเรียนตรวจสอบข้อแก้ไขทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียน

6) แบบทดสอบ เป็นแบบทดสอบที่สามารถเข้าทำผ่านอุปกรณ์เคลื่อนที่แบบพกพาของนักเรียนสามารถเป็นแบบทดสอบอัตนัยหรือปรนัยก็ได้ สามารถกำหนดคะแนน กำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบ แสดงคำตอบหรือไม่ก็ได้ อีกทั้งยังสามารถแนบไฟล์รูปภาพในข้อสอบได้

แผนการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน สามารถแบ่งได้เป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. การเตรียม

1.1 การปฐมนิเทศ อธิบายให้ผู้เรียนทราบรายละเอียดการสอนในเนื้อหาวิชา การวัดประเมินผล และวิธีการเรียนในโมไบล์เลิร์นนิงโดยมีตัวอย่างเพื่อช่วยเสริมความเข้าใจของผู้เรียน

1.2 แนะนำบทเรียนในโมไบล์เลิร์นนิง การลงทะเบียนเรียน การใช้เครื่องมือในการตัดต่อวิดีโอเพื่อทำ Vlog และฝึกการใช้เครื่องมือต่างๆของบทเรียน

1.3 ทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนการเรียน โดยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2. การเตรียมเนื้อหา

การเตรียมเนื้อหาครูผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ผ่านโมไบล์เลิร์นนิง เช่น เอกสารในรูปแบบไฟล์ .pdf วิดีโอการบรรยายเนื้อหา แบบทดสอบในรูปแบบออนไลน์

3. ขั้นตอนการเรียนการสอน

การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นเพื่อส่งเสริมการรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งประกอบด้วยทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจ โดยมี 7 ขั้นตอน คือ (1) ขั้นแนะนำ (Project introduction) (2) ขั้นศึกษาเนื้อหาร่วมกันและสะท้อนความคิด (Study and reflection) (3) ขั้นการเขียนแบบร่างวีล็อก (Vlog drafting) (4) ขั้นการแก้ไขแบบร่างวีล็อก (Vlog draft editing) (5) ขั้นการถ่ายวีล็อก (Vlog-filming using smartphones) (6) ขั้นอัปโหลดวีล็อกและรับฟังคำแนะนำ (Upload vlogs and peer feedback) (7) ขั้นสะท้อนความคิดเห็น (Final reflection) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. **ขั้นแนะนำ (Project introduction)** เป็นขั้นที่แนะนำขั้นตอนให้กับนักเรียนได้รู้จักกับการเรียนรู้ในโมไบล์เลิร์นนิง ชี้แจงขั้นตอน รูปแบบการจัดการเรียนรู้ รวมถึงเมนูการใช้งานต่างๆ ในโมไบล์เลิร์นนิง
2. **ขั้นศึกษาเนื้อหาร่วมกันและสะท้อนความคิด (Study and reflection)**

   2.1 นักเรียนสะท้อนความคิดเห็น ความรู้สึก แลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนในกลุ่ม นำเสนอปัญหาที่พบ แนวทางแก้ไขปัญหา จากประเด็นที่ครูกำหนดให้ในโมไบล์เลิร์นนิง

   2.2 นักเรียนศึกษาเนื้อหา และข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
3. **ขั้นการเขียนแบบร่างวีล็อก (Vlog drafting)** เป็นขั้นที่นักเรียนได้เขียนแบบร่างบทการถ่ายทำ Vlog นักเรียนรับฟังคำแนะนำ ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ แก้ไขและปรับปรุง
4. **ขั้นการแก้ไขแบบร่างวีล็อกตามคำแนะนำ (Vlog draft editing)** เป็นขั้นที่นักเรียนได้รับการสะท้อนคิดจากครูเกี่ยวกับคำแนะนำ การแก้ไขด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจากการเขียนแบบร่างในครั้งแรกตามคำแนะนำ และนักเรียนได้กลับไปแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษให้มีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น
5. **ขั้นการถ่ายวีล็อก (Vlog-filming using smartphones)** นักเรียนลงมือทำ Vlog ของตนเองโดยใช้สมาร์ตโฟน (Smartphones) ในการถ่าย Vlog และใช้โมบายแอปพลิเคชั่น (Mobile application) ในการตัดต่อ
6. **ขั้นอัปโหลดวีล็อกและรับฟังคำแนะนำ (Upload vlogs and peer feedback)** นักเรียนนำเสนอชิ้นงานวิดีโอ Vlog ผ่านการอัปโหลดไปยังโมไบล์เลิร์นนิงเพื่อรับฟังคำแนะนำ

7. **ขั้นสะท้อนความคิดเห็น (Final reflection)** ครูและนักเรียน ร่วมกัน สะท้อนความคิดเห็น ประเมินผลชิ้นงาน สรุปผลการดำเนินการ และข้อเสนอแนะ

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดให้นักเรียนกลุ่มทดลองเข้าพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านโมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกและเพิ่มระดับความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนชั้นมัธยมตอนปลายที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน

2. ผลจากศึกษาผลการประเมินและความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ 15 คน เพื่อปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน 1. ด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา 5 คน 2. ด้านภาษาอังกฤษ 5 คน 3. ด้านแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 5 คน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบการประเมินดังต่อไปนี้

2.1 การสอบถามความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา 5 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ 5 คน

2.2 ประเมินและรับรองร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา 5 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ 5 คน

2.3 การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 5 คน

2.4 การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 5 คน

2.5 การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสำรวจความพึงพอใจ ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 5 คน

2.6 การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความมั่นใจ ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 5 คน

2.7 การแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 5 คน และหาค่าดัชนีความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) จากนักเรียน 42 คน

จากการประเมินและความคิดเห็นข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ได้รับผลการประเมินดังต่อไปนี้

2.1 การสอบถามความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา 5 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ 5 คน

จากการศึกษาผลการประเมินและความคิดเห็นข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ดังรายละเอียดในภาพที่ 21

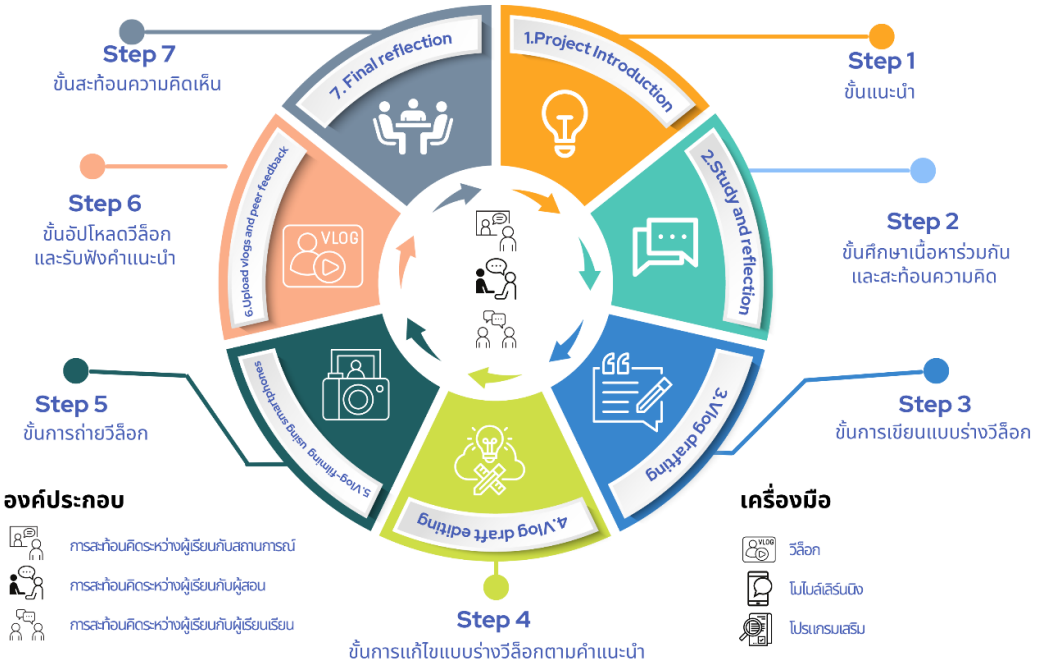

ภาพที่ 21 รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

สรุปได้ว่า การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาได้รับการประเมินอยู่ในระดับดีมาก การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการ

เรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้รับการประเมินอยู่ในระดับดีมาก การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสำรวจความพึงพอใจ ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความมั่นใจ ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ การแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน หาค่าดัชนีความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) พบว่า แบบทดสอบนี้มีความยากง่ายอยู่ในระดับดีถึงดีมาก และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในระดับพอใช้ถึงดีมาก ซึ่งหมายความว่าสามารถนำไปใช้ในการทดลองเพื่อเก็บข้อมูลได้จริง

ระยะที่ 2 การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

การนำเสนอผลนี้จะตอบคำถามวิจัย การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษหรือไม่

ผู้วิจัยได้นำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็น นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 150 คน ระยะเวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ คิดเป็นจำนวน 12 ชั่วโมง จากนั้นดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ตอน ได้แก่

1. รายละเอียดกลุ่มตัวอย่าง
2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนทดลองและหลังทดลอง
3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
4. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษกับระดับความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
5. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก

ตอนที่ 1 รายละเอียดกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 6 รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพ	n = 150	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. หญิง	84	56
2. ชาย	66	44
รวม	150	100

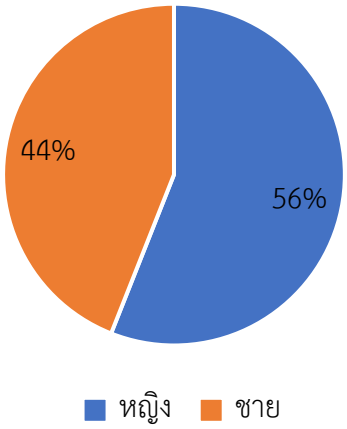

ภาพที่ 22 รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง

จากตางรางที่ 6 และภาพที่ 22 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 56 (84คน) และเพศชายร้อยละ 44 (66คน) ทั้งหมดอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนทดลองและหลังทดลอง

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนทดลองและหลังทดลอง

แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	จำนวนนักเรียน (N)	คะแนนเฉลี่ย($\overline{X}$) (เต็ม 25 คะแนน)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t-test	Sig.
ก่อนเรียน	150	12.49	2.51	28.87	.001*
หลังเรียน	150	20.02	2.25		

*p < .05

จากตารางที่ 7 พบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน ($\overline{X}$ = 12.49, S.D. = 2.51) และหลังเรียน ($\overline{X}$ = 20.02, S.D. = 2.25) โดยทดสอบสมมติฐานด้วยค่าเฉลี่ยของประชากรด้วยสถิติที(t-test) ปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

จำนวนนักเรียน(N)	**คะแนนเต็ม**	**คะแนนเฉลี่ย($\overline{X}$)**		**ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)**
		ก่อนเรียน	**หลังเรียน**	
150	20	12.49	20.02	0.6019

จากตารางที่ 8 พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเท่ากับ 0.6019 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.6019 หรือร้อยละ 60.19

ดังนั้น จากตารางที่ 7 และ 8 พบว่านักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ร้อยละ 60.19 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน			หลังเรียน			t-test	Sig.
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ		
1. ด้านความกล้าแสดงออก									
1. ถามครูทันทีเมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียน	5	1.76	.78	น้อย	3.42	1.07	ปานกลาง		
2. ชอบการนำเสนอหน้าห้องเรียน	5	1.63	.74	น้อย	3.35	1.18	ปานกลาง		
3. ชอบพูดแสดงความคิดเห็นมากกว่าการเขียน	5	1.71	.76	น้อย	3.50	1.18	ปานกลาง		
4. ชอบการรับฟังมากกว่าการพูด	5	1.52	.70	น้อย	4.15	.90	มาก		
รวม	5	1.65	.36	น้อย	3.90	.57	ปานกลาง	**42.80**	**.001***
2. ด้านความเป็นผู้นำ									
5. เมื่อเกิดปัญหาขึ้น มักจะหาวิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเองก่อนเสมอ	5	1.54	.67	น้อย	3.89	.89	ปานกลาง		
6. กล้าพูดภาษาอังกฤษออกมาแม้จะไม่ทราบว่าถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์หรือไม่	5	1.70	.73	น้อย	3.44	1.07	ปานกลาง		
รวม	5	1.62	.498	น้อย	3.91	.69	ปานกลาง	**32.18**	**.001***

ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน			หลังเรียน			t-test	Sig.
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ		
3. ด้านความคิดสร้างสรรค์									
7. ชอบการเรียนรู้/ทำสิ่งแปลกใหม่อยู่เสมอ	5	1.72	.76	น้อย	3.95	.93	ปานกลาง		
8. ชอบนำเสนอความคิดเห็นใหม่ๆ	5	1.73	.78	น้อย	3.60	1.07	ปานกลาง		
9. ติดตามข้อมูล ข่าวสาร เทรนด์ใหม่ๆของประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษอยู่เสมอ เช่น ซีรีย์ เพลง อาหาร เป็นต้น	5	1.57	.73	น้อย	3.88	1.03	ปานกลาง		
รวม	5	1.67	.45	น้อย	4.00	.67	มาก	**34.69**	**.001***
4. ด้านความมั่นคงทางจิตใจ									
10. ไม่รู้สึกเศร้าเสียใจเมื่อได้รับการตำหนิหรือวิจารณ์เมื่อพยายามเต็มความสามารถแล้ว	5	1.79	.78	น้อย	3.66	1.09	ปานกลาง		
11. รู้สึกพึงพอใจกับสถานภาพของตนเองในห้องเรียน	5	1.80	.88	น้อย	3.82	.98	ปานกลาง		
12. ยอมรับผิดด้วยตนเอง เมื่อทำในสิ่งที่ผิดพลาด	5	1.62	.82	น้อย	4.34	.92	มาก		
รวม	5	1.74	.48	น้อย	4.20	.63	มาก	**37.16**	**.001***
5. ด้านความปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์สังคม									
13. ชอบช่วยเหลือเพื่อนในการทำงานเสมอ	5	1.42	.63	น้อย	4.08	.83	มาก		

ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน			หลังเรียน			t-test	Sig.
		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ		
14. สามารถทำงานกับกลุ่มเพื่อนที่ไม่สนิทได้	5	1.45	.64	น้อย	4.06	.96	มาก		
15. ชอบทำงานกลุ่มมากกว่าการทำงานคนเดียว	5	1.46	.60	น้อย	3.74	1.18	ปานกลาง		
รวม	5	1.44	.38	น้อย	4.16	.58	มาก	**45.49**	**.001***
รวมทั้ง 5 ด้าน	5	1.62	.73	น้อย	3.79	1.01	ปานกลาง		

*p < .05

CHULALONGKORN UNIVERSITY จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษกับระดับความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษกับระดับความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์อย่างง่าย (r) ระหว่างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (X) และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ (Y) ของนักเรียน

X หมายถึง ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Y1 หมายถึง ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

Y2 หมายถึง ความมั่นใจด้านความกล้าแสดงออกของนักเรียน

Y3 หมายถึง ความมั่นใจด้านความเป็นผู้นำของนักเรียน

Y4 หมายถึง ความมั่นใจด้านความคิดสร้างสรรค์

Y5 หมายถึง ความมั่นใจด้านความมั่นคงทางจิตใจ

Y6 หมายถึง ความมั่นใจด้านความปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์สังคม

	X	Y1	Y2	Y3	Y4	Y5	Y6
X	1.000						
Y1	.671*	1.000					
Y2	.078	-.035	1.000				
Y3	.048	.036	.000	1.000			
Y4	.172	-.180	.140	-.010	1.000		
Y5	.062	-.086	-.062	.011	-.010	1.000	
Y6	.070	-0.45	.139	.008	.101	-.013	1.000

*p < .05

จากตารางที่ 10 พบว่า ค่าความสัมพันธ์อย่างง่าย (r) ระหว่างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (X) ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ (Y1) ของนักเรียนมีค่า .671 มั่นใจด้านความกล้าแสดงออก(Y2) ของนักเรียนมีค่า .078 มั่นใจด้านความเป็นผู้นำ(Y3) ของนักเรียนมีค่า .048 มั่นใจด้านความคิดสร้างสรรค์ (Y4) ของนักเรียนมีค่า .172 มั่นใจด้านความมั่นคงทางจิตใจ (Y5) ของนักเรียนมีค่า .062 และมั่นใจด้านความปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์สังคม (Y6) ของนักเรียนมีค่า .070 ซึ่งทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (X) และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ (Y1) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 6 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

ผลการสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา สามารถแสดงได้ดัง

ตารางที่ 11 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

ความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.20	.85	มาก
2. สามารถส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้	4.18	.84	มาก
3. ความทันสมัย แปลกใหม่ของเทคโนโลยี	4.16	.77	มาก
4. ความเหมาะสมของเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการเรียน	4.15	.84	มาก
5. ความสะดวกใช้งานง่าย	4.08	.98	มาก
6. ความเหมาะสมของเนื้อหาบทเรียนในโมไบล์เลิร์นนิง	4.06	.78	มาก
รวม	**4.13**	**0.84**	**มาก**

จากตารางที่ 11 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับดีมากเรียน ($\bar{X}$ = 4.13, S.D. = 0.84) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความพึงพอใจด้านช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 0.85) ด้านการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ ($\bar{X}$ = 4.18, S.D. = 0.84) ด้านความทันสมัย แปลกใหม่ของเทคโนโลยี ($\bar{X}$ = 4.16, S.D. = 0.77) ด้านความเหมาะสมของเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการเรียน ($\bar{X}$ = 4.15, S.D. = 0.84) ด้านความสะดวกใช้งานง่าย ($\bar{X}$ = 4.08, S.D. = 0.98) และด้านความเหมาะสมของเนื้อหาบทเรียนในโมไบล์เลิร์นนิง ($\bar{X}$ = 4.06, S.D. = 0.78)

ตารางที่ 12 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

ความพึงพอใจ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. การเตรียมความพร้อมก่อนการเรียนการสอน			
1.1 การปฐมนิเทศ	3.98	.85	พอใช้
1.2 การแนะนำเครื่องมือในการเรียนการสอน	4.02	.88	มาก
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน			
2.1 ครูมีวิธีการนำเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจ	4.24	.85	มาก
2.2 การทบทวนความรู้เดิมทำให้เข้าใจบทเรียนใหม่มากยิ่งขึ้น	4.09	.79	มาก
2.3 กิจกรรมภาคปฏิบัติเป็นการฝึกใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้จริง	4.06	.88	มาก
2.4 กิจกรรมในห้องเรียนทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น	3.96	.91	พอใช้
2.5 กิจกรรมในห้องเรียนทำให้นักเรียนได้สะท้อนคิดมากขึ้น	4.00	.87	มาก
2.6 กิจกรรมในห้องเรียนช่วยให้เพิ่มปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน	4.07	.86	มาก
2.7 กิจกรรมในห้องเรียนช่วยให้เพิ่มปฏิสัมพันธ์กับครู	4.11	.80	มาก
3. ขั้นสรุป			
3.1 การทบทวนบทเรียนซ้ำช่วยให้จดจำโครงสร้างและสามารถแต่งประโยคได้มากขึ้น	4.08	.87	มาก
4. กิจกรรมนอกห้องเรียน			
4.1 ท่านทบทวนเนื้อหาบทเรียนผ่านโมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อฝึกทักษะการพูดเป็นประจำ	3.80	.96	พอใช้
4.2 การใช้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก ทำให้ท่านเกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ	3.83	.89	พอใช้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ความพึงพอใจ	$\overline{X}$	S.D.	ระดับ
4.3 การใช้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก ช่วยเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างท่านกับครู	3.94	.84	พอใช้
4.4 การใช้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก ช่วยเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมชั้น	3.97	.91	พอใช้
รวม	**4.13**	**0.85**	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับที่ดีมาก ($\overline{X}$ = 4.13, S.D. = 0.85)

ระยะที่ 3 การนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

การนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการศึกษาผลของการใช้รูปแบบมาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบฯ แล้วนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 คน ประเมินรับรองรูปแบบฯ

ผลการนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 4.8 โดยมีเกณฑ์ในการวิเคราะห์ดังนี้

4.50 - 5.00 = มากที่สุด

3.50 - 4.49 = มาก

2.50 - 3.49 = ปานกลาง

1.50 - 2.49 = น้อย

1.00 - 1.49 = น้อยที่สุด

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

หัวข้อการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1. รูปแบบการสอนสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการสอน	4.8	0.42	ดีมาก
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ ระบุลักษณะของผู้เรียนที่ต้องการพัฒนาสอดคล้องกับรูปแบบการสอน	4.6	0.52	ดีมาก
3. ขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบ ประกอบด้วย			
3.1 การเตรียมผู้เรียน	5	0.00	ดีมาก
3.2 การเตรียมเนื้อหา	4.6	0.52	ดีมาก
3.3 กิจกรรมการเรียนการสอน	4.9	0.32	ดีมาก
3.4 การวัดและประเมินผล	4.7	0.48	ดีมาก
4. การเตรียมบทเรียนในโมไบล์เลิร์นนิง			
4.1 จุดประสงค์การเรียนรู้	5	0.00	ดีมาก
4.2 ขั้นตอนการเรียนรู้	5	0.00	ดีมาก
4.3 ความรู้ที่จำเป็นสำหรับการเรียน	5	0.00	ดีมาก
4.4 การแจ้งผลการทดสอบในการเรียน	4.9	0.32	ดีมาก
5. กิจกรรมการสอนบทเรียนในโมไบล์เลิร์นนิง			
5.1 มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	4.8	0.42	ดีมาก
5.2 กิจกรรมมีความน่าสนใจ	4.9	0.32	ดีมาก
5.3 ผู้สอนให้ผลป้อนกลับกับผู้เรียน	4.9	0.32	ดีมาก
5.4 ผู้เรียนได้มีการสะท้อนคิด	4.9	0.32	ดีมาก
5.5 เปิดโอกาสผู้เรียนสามารถใช้ความรู้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.8	0.42	ดีมาก
6. การเตรียมผู้เรียน เพื่อความพร้อมในการเรียนการสอน			
6.1 การให้คำแนะนำขั้นตอนในการเข้าใช้งานโมไบล์เลิร์นนิง	4.9	0.32	ดีมาก
6.2 การตรวจสอบการเข้าสู่ระบบของผู้เรียน	4.7	0.48	ดีมาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

หัวข้อการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
6.3 การศึกษารายละเอียดจากบทเรียนในโมไบล์เลิร์นนิง	4.8	0.42	ดีมาก
7 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับกระบวนการสะท้อนคิดด้วยวีล็อก			
7.1 ขั้นแนะนำ (Project introduction)	5	0.00	ดีมาก
7.2 ขั้นศึกษาเนื้อหาร่วมกันและสะท้อนความคิด (Study and reflection)	4.9	0.32	ดีมาก
7.3 ขั้นการเขียนแบบร่างวีล็อก (Vlog drafting)	4.9	0.32	ดีมาก
7.4 ขั้นการแก้ไขแบบร่างวีล็อก (Vlog draft editing)	4.9	0.32	ดีมาก
7.5 ขั้นการถ่ายวีล็อก (Vlog-filming using smartphones)	5	0.00	ดีมาก
7.6 ขั้นอัปโหลดวีล็อกและรับฟังคำแนะนำ (Upload vlogs and peer feedback)	4.9	0.32	ดีมาก
7.7 ขั้นสะท้อนความคิดเห็น (Final reflection)	4.9	0.32	ดีมาก
8. การประเมิน			
8.1 ประเมินผลงาน Vlog	4.8	0.42	ดีมาก
8.2 ประเมินจากแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	4.9	0.32	ดีมาก
8.3 ประเมินจากการมีส่วนร่วมในการสะท้อนคิด			
9. โดยภาพรวม รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น สามารถนำไปใช้ได้จริงในระดับใด	4.8	0.42	ดีมาก
รวม	**4.87**	**0.28**	**ดีมาก**

จากตารางที่ 13 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา อยู่ในระดับดีมากทุกข้อผลโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X}$ = 4.87, S.D. = 0.28) หมายความว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจของนักเรียนมัธยมศึกษา ที่พัฒนาขึ้นตามความเหมาะสมสามารถนำไปลองใช้ได้

บทที่ 5
ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียดของรูปแบบ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 บทนำ

1. หลักการและเหตุผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

1. องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา
2. ขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

ตอนที่ 3 การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ไปใช้ปฏิบัติ

1. วิธีการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปใช้
2. เงื่อนไขของการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปใช้

ตอนที่ 1 บทนำ

1. หลักการและเหตุผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

หลักการและเหตุผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิง

1. การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงผู้สอนควร คำนึงถึงความพร้อมของอุปกรณ์การใช้งานของผู้เรียน และการเชื่อต่ออินเทอร์เน็ต และผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำในการเข้าไปเรียนรู้ในโมไบล์เลิร์นนิง และกระตุ้นติดตามผู้เรียนอยู่เสมอ

2. การจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ควรมีความยืดหยุ่น ปรับเหมาะสมกับผู้เรียนให้ผู้เรียนได้เข้าไปเรียนรู้ได้หลากหลายรูปแบบเช่น รูปแบบผสานเวลา และไม่สผานเวลา

3. ครูผู้สอน ควรคำนึงถึงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และกลุ่มเป้าหมาย ควรเตรียมภาระงานที่เหมาะสมและคำนึงถึงประสิทธิภาพและความหมายหลายของอุปกรณ์

หลักการและเหตุผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสะท้อนคิด

1. ให้ผู้เรียนได้เกิด กระบวนการคิด ที่มีการคิดวิเคราะห์ เชื่อมโยงข้อมูลต่างๆในการวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาตามสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน

2. สะท้อนคิดหระหว่าง ผู้สอนกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน และนักเรียนกับสถารณ์ เพื่อให้เกิดการคิดอย่างมีลำดับและเหตุผล

3. ผู้สอนควรเลือกช่องทาง รูปแบบในการสะท้อนคิดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในการสะท้อนคิด โดยมีกระบวนการ ดังนี้ 1.การอธิบาย (Description) 2. ความรู้สึกต่อสถานการณ์ (Feelings) 3. การประเมินผล (Evaluation) 4. การวิเคราะห์ (Analysis) 5. การสรุปผล (Conclusion)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2. เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3. เพื่อนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาประกอบด้วยรายละเอียด 2 ส่วน ได้แก่ องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา และขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา มีทั้งหมด 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การสะท้อนคิดระหว่างผู้เรียนกับสถานการณ์
2. การสะท้อนคิดระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน
3. การสะท้อนคิดระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเรียน

ขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา มีทั้งหมด 7 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นแนะนำ (Project introduction)
2. ขั้นศึกษาเนื้อหาร่วมกันและสะท้อนความคิด (Study and reflection)
3. ขั้นการเขียนแบบร่างวีล็อก (Vlog drafting)
4. ขั้นการแก้ไขแบบร่างวีล็อกตามคำแนะนำ (Vlog draft editing)
5. ขั้นการถ่ายวีล็อก (Vlog-filming using smartphones)
6. ขั้นอัปโหลดวีล็อกและรับฟังคำแนะนำ (Upload vlogs and peer feedback)
7. ขั้นสะท้อนความคิดเห็น (Final reflection)

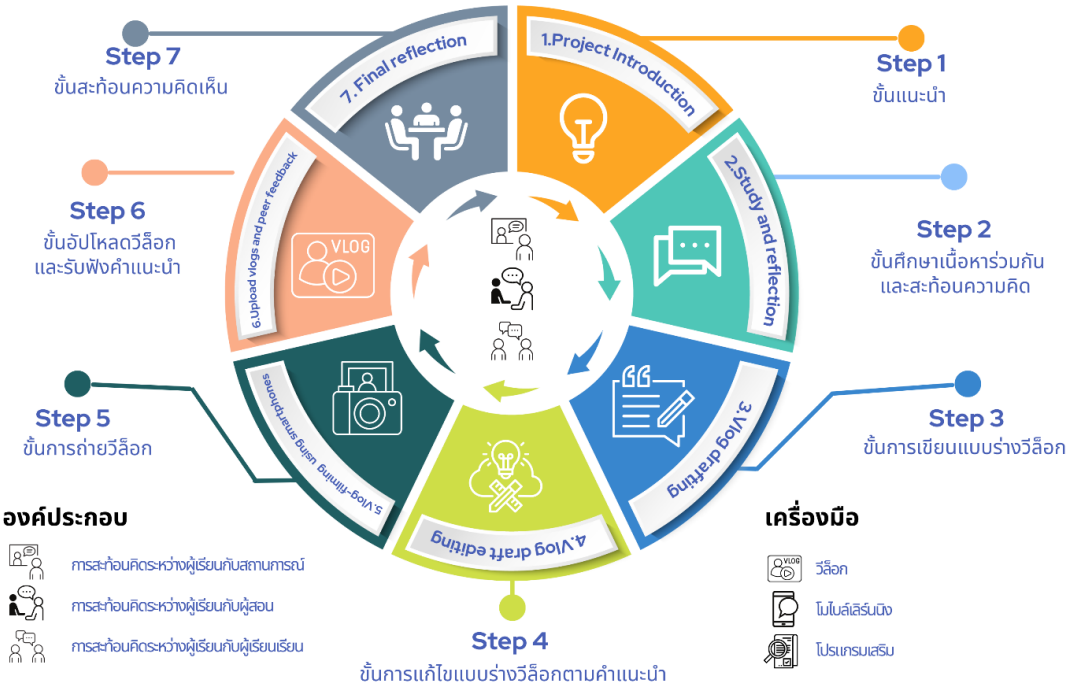

ภาพที่ 23 รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

รายละเอียดขององค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกฯ มี 3 องค์ประกอบดังนี้

1. **การสะท้อนคิดระหว่างผู้เรียนกับสถานการณ์** นักเรียนมีการแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น อีกทั้งยังได้คิด วิเคราะห์ หาแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น
2. **การสะท้อนคิดระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน** นักเรียนสะท้อนคิด แสดงความความคิดเห็น แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครูผู้สอนโดยตรง ผ่านช่องทางโมไบล์เลิร์นนิง ทั้งในรูปแบบ

ส่วนตัวและส่วนร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ซึ่งครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในกระบวนการ โดยเป็นผู้ค่อยช่วยเหลือ กำชับ กระตุ้น ติดตามนักเรียนตลอดการดำเนิดการ

3. **การสะท้อนคิดระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเรียน** นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้สึก แสดงความคิดเห็น กับเพื่อนร่วมชั้นเรียนจากกิจกรรมที่ครูผู้สอนกำหนดให้ และได้ช่วยกันหาแนวทางการแก้ไขปัญหาเมื่อเผชิญกับปัญหา

ขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกฯ มีทั้งหมด 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. **ขั้นแนะนำ (Project introduction)** เป็นขั้นที่แนะนำขั้นตอนให้กับนักเรียนได้รู้จักกับการเรียนรู้ในโมไบล์เลิร์นนิง ชี้แจงขั้นตอน รูปแบบการจัดการเรียนรู้ รวมถึงเมนูการใช้งานต่างๆ ในโมไบล์เลิร์นนิง
2. **ขั้นศึกษาเนื้อหาร่วมกันและสะท้อนความคิด (Study and reflection)**

   2.1 นักเรียนสะท้อนความคิดเห็น ความรู้สึก แลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนในกลุ่ม นำเสนอปัญหาที่พบ แนวทางแก้ไขปัญหา จากประเด็นที่ครูกำหนดให้ในโมไบล์เลิร์นนิง

   2.2 นักเรียนศึกษาเนื้อหา และข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
3. **ขั้นการเขียนแบบร่างวีล็อก (Vlog drafting)** เป็นขั้นที่นักเรียนได้เขียนแบบร่างบทการถ่ายทำ Vlog นักเรียนรับฟังคำแนะนำ ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ แก้ไขและปรับปรุง
4. **ขั้นการแก้ไขแบบร่างวีล็อกตามคำแนะนำ (Vlog draft editing)** เป็นขั้นที่นักเรียนได้รับการสะท้อนคิดจากครูเกี่ยวกับคำแนะนำ การแก้ไขด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจากการเขียนแบบร่างในครั้งแรกตามคำแนะนำ และนักเรียนได้กลับไปแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษให้มีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น
5. **ขั้นการถ่ายวีล็อก (Vlog-filming using smartphones)** นักเรียนลงมือทำ Vlog ของตนเองโดยใช้สมาร์ตโฟน (Smartphones) ในการถ่าย Vlog และใช้โมบายแอปพลิเคชั่น (Mobile application) ในการตัดต่อ
6. **ขั้นอัปโหลดวีล็อกและรับฟังคำแนะนำ (Upload vlogs and peer feedback)** นักเรียนนำเสนอชิ้นงานวิดีโอ Vlog ผ่านการอัปโหลดไปยังโมไบล์เลิร์นนิงเพื่อรับฟังคำแนะนำ

7. **ขั้นสะท้อนความคิดเห็น (Final reflection)** ครูและนักเรียน ร่วมกัน สะท้อนความคิดเห็น ประเมินผลชิ้นงาน สรุปผลการดำเนินการ และข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 3 การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ไปใช้ปฏิบัติ

การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ไปใช้ปฏิบัติ ประกอบด้วย 1) วิธีการนำรูปแบบฯ ไปใช้ 2) เงื่อนไขของการนำรูปแบบฯ ไปใช้

1. วิธีการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปใช้

1.1 ผู้สอนที่นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปใช้ ควรมีการเตรียมความพร้อมก่อนการสอน โดยผู้สอนจะต้องสำรวจและเตรียมความพร้อมด้านเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ผ่านโมไบล์เลิร์นนิงและการถ่ายVlog ได้แก่ Smartphone อินเทอร์เน็ต โปรแกรมเสริมหรือแอปพลิเคชันในการถ่ายและตัดต่อ Vlog

1.2 ผู้สอนที่นำรูปแบบฯ ไปใช้ ควรมีการศึกษา LMS (Learning Management System) ระบบจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านโมไบล์เลิร์นนิง การใช้งานต่างๆรวมถึงการสร้างบัญชีผู้ใช้งาน

1.3 ผู้สอนที่นำรูปแบบฯ ไปใช้ ควรมีการปฐมนิเทศเพื่อแนะนำขั้นตอนให้กับนักเรียนได้รู้จักกับการเรียนรู้ในโมไบล์เลิร์นนิง ชี้แจงขั้นตอน รูปแบบการจัดการเรียนรู้ รวมถึงเมนูการใช้งานต่างๆ ในโมไบล์เลิร์นนิง

1.4 ผู้สอนที่นำรูปแบบฯ ไปใช้ควรมีการ ตรวจการมีส่วนร่วมของนักเรียนในโมไบล์เลิร์นนิงเป็นระยะๆตลอดระยะเวลาของการนำรูปแบบฯ ไปใช้เพื่อให้ทราบถึงการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและได้เห็นถึงพัฒนาการทางการเรียนรู้ของผู้เรียน หากเกิดปัญหาขึ้นระหว่างการเรียนรู้ผู้สอนจะสามารถแก้ไขปัญหาได้ทันที

1.5 ผู้สอนที่นำรูปแบบฯ ไปใช้สามารถแจ้งความมคืบหน้าในห้องเรียนได้เป็นระยะ เพื่อกระตุ้นผู้เรียนและติดตามผู้เรียน อีกทั้งให้นักเรียนที่ทำงานไม่ทันเวลาได้ติดตามเพื่อที่จะไม่ให้เป็นภาระของนักเรียนในภายหลัง

2. เงื่อนไขของการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปใช้

2.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก

เพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การสะท้อนคิดระหว่างผู้เรียนกับสถานการณ์ การสะท้อนคิดระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และการสะท้อนคิดระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเรียน ดังนั้นหากต้องการนำรูปแบบไปใช้และให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ผู้สอนควรดำเนินกิจกกรรมให้ครอบคลุมทั้ง 3 องค์ประกอบ

2.2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบไปด้วย 7 ขั้นตอน ดังนั้นหากต้องการนำรูปแบบไปใช้และให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ผู้สอนควรดำเนินกิจกกรรมให้ครอบคลุมทั้ง 7 ขั้นตอน โดยมีระยะเวลาที่กำหนดไว้ครอบคลุมทั้ง 7 ตอนคือ 8 สัปดาห์

2.3 ผู้สอนสามารถเลือกใช้งาน LMS (Learning Management System) ระบบจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านโมไบล์เลิร์นนิง แอปพลิเคชันและโปรแกรมเสริมอื่นๆ ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับที่ผู้วิจัยเลือก เช่น คุณสมบัติด้านการแสดงความคิดเห็นที่สามารถแสดงได้ทั้งส่วนตัวและส่วนร่วม คุณสมบัติด้านการส่งงาน ติดตามงาน และแจ้งคะแนน คุณสมบัติด้านการตรวจไวยากรณ์เบื้องต้น คุณสมบัติด้านการอัปโหลดวิดีโอ

2.4 ผู้สอนสามารถใช้โปรแกรมเสริมในการติดต่องานหรือแจ้งคะแนนและแจ้งสถานการณ์ส่งงานเพื่อให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปด้วยความราบรื่น

2.5 บทบาทครูผู้สอนที่นำรูปแบบการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปใช้ ควรกำกับติดต่อและให้คำแนะนำในทุกขั้นตอนของกระบวนการการพัฒนาเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ อีกทั้งยังได้เห็นถึงปัญหาและหาแนวทางการแก้ไขปัญหาได้ทันที

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 6
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2. เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3. เพื่อนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

ศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ เอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงศึกษาข้อมูลที่ได้จากการวิจัยระยะที่ 1 และศึกษาผลการประเมินและความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ 15 คน โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน 1. ด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา 5 คน 2. ด้านภาษาอังกฤษ 5 คน 3. ด้านแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 5 คน และปรับปรุงให้เครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นก่อนนำไปทดลองใช้จริง

ระยะที่ 2 การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 150 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ก่อนทดลอง ระยะเวลา 1 เดือนก่อนการทดลอง ครู และผู้เชี่ยวชาญกำหนดขอบเขตการเรียนรู้ของนักเรียน และร่วมกันสร้างบทเรียนโมไบล์เลิร์นนิง

2. สัปดาห์ที่ 1 นักเรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลภายในกลุ่มจากนั้นร่วมกันวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ความต้องการของนักเรียน จากนั้นร่วมกันหาข้อมูลเพื่อแก้ไขปัญหา สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม และทำแบบทดสอบก่อนเรียน แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน และแบบประเมินความมั่นใจก่อนเรียน

3. สัปดาห์ที่ 2 – 6 นักเรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลภายในกลุ่มจากนั้นร่วมกันวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาความต้องการของนักเรียน จากนั้นร่วมกันหาข้อมูลเพื่อแก้ไขปัญหา และสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม นักเรียนสะท้อนความคิดเห็น ความรู้สึก แลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนในกลุ่ม นำเสนอปัญหาที่พบ และแนวทางแก้ไขปัญหา นักเรียนเขียนแบบร่าง นักเรียนรับฟังคำแนะนำ ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ แก้ไขและปรับปรุง นักเรียนลงมือทำ Vlog ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้วีล็อกโดยการพูดเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนนำเสนอชิ้นงานวิดีโอ Vlog

4. สัปดาห์ที่ 7 นักเรียนนำคำแนะนำมาปรับแก้ไข และลงมือถ่าย Vlog ครั้งที่ 2 ครู และนักเรียน ร่วมกันประเมินผลชิ้นงาน สรุปผลการดำเนินการ และข้อเสนอแนะ นักเรียนประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบ แบบประเมินความมั่นใจหลังเรียน และแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน

5. ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการประเมินด้านทักษะภาษาอังกฤษ แบบประเมินความมั่นใจ แบบประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบ และแบบแบบสอบถาม ไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ ผลการวิจัยพบว่า จากตารางที่ 7พบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 12.49, S.D. = 2.51) และหลังเรียน ($\bar{X}$ = 20.02, S.D. = 2.25) โดยทดสอบสมมติฐานด้วยค่าเฉลี่ยของประชากรด้วยสถิติที(t-test) ปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเท่ากับ 0.6019 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.6019 หรือร้อยละ 60.19

และผลของความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับดีมากเรียน ($\bar{X}$ = 4.13, S.D. = 0.84) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความพึงพอใจด้านช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 0.85) ด้านการส่งเสริม

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ ($\bar{X}$ = 4.18, S.D. = 0.84) ด้านความทันสมัย แปลกใหม่ของเทคโนโลยี ($\bar{X}$ = 4.16, S.D. = 0.77) ด้านความเหมาะสมของเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการเรียน ($\bar{X}$ = 4.15, S.D. = 0.84) ด้านความสะดวกใช้งานง่าย ($\bar{X}$ = 4.08, S.D. = 0.98) และด้านความเหมาะสมของเนื้อหาบทเรียนในโมไบล์เลิร์นนิง ($\bar{X}$ = 4.06, S.D. = 0.78)

ระยะที่ 3 การนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยได้นำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 10 คน ประเมินรูปแบบ และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม แล้วจึงนำผลการประเมินไปปรับปรุงรูปแบบฯให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา มีความเหมาะสมมากที่สุดและสามารถนำไปใช้ ในการพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาได้จริง

สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาวิจัยสามารถสรุปได้ 3 ระยะ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาได้รับการประเมินอยู่ในระดับดีมาก การประเมินแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับดีมาก การประเมินดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ แบบวัดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ทุกข้อ และในส่วนของแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน ได้มีการทดสอบค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก พบว่า จำนวน 30 ข้อ ทุกข้อมีความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.29 – 0.83 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.00-0.36 ซึ่งมีข้อสอบจำนวน 8 ข้อมีค่าอำนาจ

จำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.00-0.18 มีความหมายว่า มีค่าอำนาจจำแนกต่ำควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง และค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.81 – 0.83 ซึ่งมีข้อสอบจำนวน 2 ข้อ มีความหมายว่าง่ายมากควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง และมีข้อสอบจำนวน 20 ข้อ ที่มีค่าดัชนีความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน สามารถนำไปใช้ในการทดลองเพื่อเก็บข้อมูลได้จริง

2. การศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา พบว่า

1) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าประสิทธิผลทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 60.19

2) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

การนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา เป็นการนำเสนอผลที่ได้จากการศึกษาของผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษามาปรับปรุงแก้ไขและนำเสนอ เพื่อผู้เชี่ยวชาญรับรองรูปแบบ โดยนำเสนอในรูปแบบแผนภาพแสดงรูปแบบ และความเรียงอธิบายรูปแบบ ซึ่งได้นำข้อมูลจากระยะที่ 2 มาปรับปรุงแก้ไข และเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญรับรองรูปแบบ จำนวน 10 คน แสดงความคิดเห็นและประเมินรับรองรูปแบบ นำข้อมูลและข้อเสนอแนะที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข โดยปรับปรุงรายละเอียด ขั้นตอน กิจกรรมการเรียนรู้และการวัดผลการเรียนรู้ให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์มาก ผลการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจของนักเรียนมัธยมศึกษา อยู่ในระดับดีมากทุกข้อ ผลโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\overline{X}$= 4.87, S.D. = 0.28) หมายความว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจของนักเรียนมัธยมศึกษา ที่พัฒนาขึ้นมาความเหมาะสมสามารถนำไทดลองใช้ได้

อภิปรายผล

จากการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ตลอดจนเอกสาร การสอบถามผู้เชี่ยวชาญ การศึกษาผลของการใช้รูปแบบ และข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยจึงอภิปรายผลการวิจัยในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ดังนี้

จากการศึกษาผลของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา โดยสามารถอภิปรายผลการวิจัยตามการออกแบบรูปแบบฯทั้ง 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นแนะนำ (Project introduction) เป็นขั้นที่แนะนำขั้นตอนให้กับนักเรียนได้รู้จักกับการเรียนรู้ในโมไบล์เลิร์นนิง บทบาทของครูผู้สอนและบทบาทของผู้เรียน แจ้งภาระงาน ระยะเวลาแต่ละงาน รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่อยู่ในโมไบล์เลิร์นนิง ชี้แจงขั้นตอนการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ รวมถึงเมนูการใช้งานในโมไบล์เลิร์นนิงโดย มีทั้งเมนู สตรีม คือเมนูที่จะมีการประกาศภายในห้องเรียน นักเรียนสามารถ มองเห็นประกาศ และแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้ อีกทั้งครูผู้สอนสามารถประกาศรูปแบบ ข้อความ และแนบรูปภาพ วิดีโอ ลิงก์ หรือแทรกเพิ่มเติมได้ เมนูงานในชั้นเรียน เป็นเมนูที่นักเรียนจะมองเห็นภาระงานในชั้นเรียน ซึ่งสามารถ แสดงสถานะ การส่ง เวลา รายละเอียดงานได้ อีกทั้งนักเรียนยังสามารถแสดงความคิดเห็นในภาระงานในชั้นเรียนซึ่งนักเรียนคนอื่นสามารถมองเห็นได้ และสามารถแสดงความคิดเห็นที่เป็นส่วนตัวได้ ที่สามารถมองเห็นได้เฉพาะครูผู้สอนและนักเรียนที่แสดงความคิดเห็นเท่านั้น อีกทั้งเมื่อครูผู้สอนตรวจชิ้นงานของนักเรียน นักเรียนสามารถได้รับคำแนะนำจากครูผู้สอนได้โดยตรงและเป็นส่วนตัว รวมถึงการทราบคะแนนทันทีที่ผู้สอนตรวจงานและส่งคะแนนกลับให้นักเรียน ในเมนูดังกล่าวครูผู้สอนสามารถให้ผู้เรียนแก้ไขปรับปรุงงานของนักเรียนได้ตามคำแนะนำ มีความสอดคล้องกับ การประเมินผลระหว่างการจัดการเรียนรู้ (Formative Assessment) ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีการปรับปรุงและพัฒนาและได้สะท้อนผลไปยังผู้เรียนอีกด้วย ในขั้นตอนนี้มีความสอดคล้องกับผลการสำรวจความพึงพอใจในต่อการจัดการเรียนรู้ใน ขั้นการปฐมนิเทศมีค่าเฉลี่ย 3.9 ซึ่งมีความหมายว่าผู้เรียนมีความพึงพอในใจระดับ พอใช้ และการแนะนำเครื่องมือในการเรียนการสอนค่าเฉลี่ย 4.02 ซึ่งมีความหมายว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

2. ขั้นศึกษาเนื้อหาร่วมกันและสะท้อนความคิด (Study and reflection)

2.1 ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดประเด็นในโมไบล์เลิร์นนิง ครูแบ่งกลุ่มนักเรียน 3-4 คนต่อกลุ่มเพื่อให้นักเรียนได้สะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน การใช้ประโยคบอกเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น บอกความถี่ของการทำกิจกรรม บอกเล่าเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน อนาคต อีกทั้งนักเรียนได้

บอกวความรู้สึกต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และยังได้แลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนในกลุ่ม และกระตุ้นให้นักเรียนนำเสนอปัญหาที่พบ และช่วยกันระดมความคิดหาแนวทางแก้ไขปัญหา ผลการสังเกตสรุปว่านักเรียนให้ความร่วมมือในกิจกรรมเป็นอย่างดี ตอบโต้กับครูและกลุ่มเพื่อน ตามที่ครูได้จัดเตรียมไว้คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักการเรียนรู้ของ Pat Campbell และBarbara Burnaby (2001) ที่กล่าวว่า การได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียนไม่ได้หมายถึงการได้รับข้อมูลจากผู้สอนเพียงฝ่ายเดียว แต่เป็นการเรียนรู้จากสิ่งที่ได้เรียนรู้ ซึ่งหน้าที่ของครูผู้สอนคือกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้นั้นๆ ให้ได้แลกเปลี่ยน แบ่งปัน ร่วมแสดงความคิดเห็น

2.2 นักเรียนศึกษาเนื้อหา และข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งครูผู้สอนได้เตรียมเนื้อหาไว้ในโมไบล์เลิร์นนิงครบทุกเนื้อหา ในรูปของวิดีโอ และเอกสารเพื่อให้นักเรียนได้เข้าไปศึกษาด้วยตนเอง และสร้ามสร้างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

3. ขั้นการเขียนแบบร่างวีล็อก (Vlog drafting) เป็นขั้นที่นักเรียนได้เขียนแบบร่างบทก่อนการถ่ายทำ Vlog โดยการเลือกเรื่องในการเขียนบทก่อนการถ่ายทำ Vlog ให้นักเรียนเป็นคนเลือกหัวข้อในการเขียนเองโดยครูเป็นผู้แจ้งหัวข้อที่เกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันซึ่งนักเรียนสามารถใช้ความรู้จากขั้นศึกษาเนื้อหาร่วมกันและสะท้อนความคิดนำมาใช้ในขั้นการเขียนแบบร่างวีล็อกนี้ได้ ซึ่งในขั้นนี้ครูผู้สอนแนะนำโปรแกรมเสริมในการช่วยตรวจข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในการเขียนบทได้ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนโดยโปรแกรมเสริมที่ครูผู้สอนแนะนำให้นักเรียนใช้ในวิจัยนี้คือ Grammarly และ www.grammarcheck.net ซึ่งทั้งสองโปรแกรมเสริมนี้สามารถตรวจและแสดงคำแนะนำในการแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์พื้นฐานได้ โดยเฉพาระอย่างยิ่ง Grammarly ที่สามารถรองรับทุกอุปกรณ์ สามารถดาวน์โหลด ติดตั้งไว้ในคอมพิวเตอร์หรือ อุปกรณ์เครื่องที่ เช่น Smart phone อีกทั้งสามารถ Add-on ไว้ในเบราว์เซอร์ chrome และยังสามารถดาวน์โหลดติดตั้งไว้ในอุปกรณ์เคลื่อนที่ทั้งระบบ Android และ iOS ซึ่งกิจกรรมนี้นักเรียนในวิจัยนี้ได้ให้ความร่วมมือ จากการตรวจหลักฐานการตรวจข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษนักเรียนร้อยละ 100 ตรวจ และมีการตรวจทั้ง 2 โปรแกรมเสริมและเลือกตรวจเพียง 1 โปรแกรมเสริมตามความสะดวกของผู้เรียนและอุปกรณ์

4. ขั้นการแก้ไขแบบร่างวีล็อกตามคำแนะนำ (Vlog draft editing) เป็นขั้นที่นักเรียนได้รับการสะท้อนคิดจากครูเกี่ยวกับคำแนะนำ เมื่อนักเรียนตรวจข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์เสร็จแล้วนักเรียนจะส่งร่างบทนี้ในโมไบล์เลิร์นนิงให้กับครูผู้สอนเพื่อให้นักเรียนรับฟังคำแนะนำข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์อีกครั้ง และหลังจากนั้นนักเรียนสามารถนำไปแก้ไขและปรับปรุงได้ จากการเขียนแบบร่างในครั้งแรกตามคำแนะนำ และนักเรียนได้กลับไปแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษให้มีความถูกต้องมากยิ่งขึ้นซึ่งในนี้พบพฤติกรรมนักเรียนที่มีการส่งงานและมีความมั่นใจในการพูด

ภาษาอังกฤษมากขึ้นหลังจากได้ตรวจและแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์แล้วอีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการประเมินความพึงพอใจด้านความพึงพอใจด้านช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นมีค่า ($\overline{X}$ = 4.20, S.D. = 0.85) ซึ่งมีความหมายว่าช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับบมาก และความพึงพอใจด้านการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ มีค่า ($\overline{X}$ = 4.18, S.D. = 0.84) ซึ่งมีความหมายว่ากิจกรรมการเรียนรู้ช่วยการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ ในระดับมาก

5. ขั้นการถ่ายวีล็อก (Vlog-filming using smartphones) นักเรียนลงมือทำ Vlog ของตนเองโดยใช้สมาร์ตโฟน (Smartphones) ในการถ่าย Vlog และใช้โมบายแอปพลิเคชั่น (Mobile application) ในการตัดต่อ ซึ่งในขั้นนี้นักเรียนจะได้ใช้บทที่เขียนแบบร่างและได้ตรวจและคำแนะนำในการแก้ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ในขั้นการเขียนแบบร่างวีล็อก (Vlog drafting) และขั้นการแก้ไขแบบร่างวีล็อกตามคำแนะนำ (Vlog draft editing) แล้วซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการฝึกพูดภาษาอังกฤษได้ โดยในขั้นนี้นักเรียนจะได้ฝึกฝนการออกเสียงในการพูดภาษาอังกฤษจากการสอบถามนักเรียนในวิจัยครั้งนี้พบกว่านักเรียนจำนวนมีการฝึกพูดหลายรอบ และมีความมั่นใจในการสื่อสารมากขึ้นซึ่งกับ (S. Andiappan และคณะ, 2022) เมื่อนักเรียนเกิดความมั่นใจจะทำให้นักเรียนเกิดความคล่องในการพูดซึ่งเป็นหนึ่งในองค์ประกอบของทักษะการพูดภาษาอังกฤษของวิจัยนี้ คือ องค์ประกอบด้าน ความคล่องในการใช้ภาษา (Fluency) หลังจากนั้นนักเรียนสามารถใช้โมบายแอปพลิเคชั่น (Mobile application) ในการตัดต่อสามารถ แทรกเสียง กราฟิก และคำบรรยายในวิดีโอของนักเรียนได้ซึ่งจะทำให้วิดีโอของนักเรียนมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้นในขั้นตอนนี้ มีนักเรียนในวิจัยครั้งนี้ได้ขออนุญาตใส่ฟิลเตอร์ (Filter) เพื่อลดความเขินอายของนักเรียนครูผู้สอนจึงอนุญาตเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

6. ขั้นอัปโหลดวีล็อกและรับฟังคำแนะนำ (Upload vlogs and peer feedback) นักเรียนนำเสนอชิ้นงานวิดีโอ Vlog ผ่านการอัปโหลดไปยังโมไบล์เลิร์นนิงเพื่อรับฟังคำแนะนำในขั้นนี้นักเรียนจะได้นำคลิป Vlog ของตนเอง Upload ไว้ใน Cloud ซึ่งจากการสังเกตระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้นักเรียนสามารถเลือก Cloud ตามความเหมาะสมกับความเร็วอินเทอร์เน็ตและอุปกรณ์ของนักเรียนได้ ในการวิจัยครั้งนี้นักเรียนส่วนใหญ่ เลือก Upload ไว้ใน Google drive เนื่องจากมีความสะดวกเพราะนักเรียนมีการใช้เป็นปกติ เก็บไว้งานอื่นๆไว้อยู่ก่อนหน้านี้แล้วส่งผลให้ ง่ายต่อการใช้ง่าย และมีความเป็นส่วนตัว และนักเรียนส่วนหนึ่งพบปัญหาความช้าในการ Upload เนื่องจากขนาดไฟล์วิดีโอมีขนาดใหญ่ และความเร็วอินเทอร์เน็ตมีความเร็วช้า รวมถึงแพ็กเกจอินเทอร์เน็ตของนักเรียนมีกำจัด และมีนักเรียนอีกกลุ่มหนึ่งใช้ YouTube ในการ Upload ไฟล์วิดีโอของนักเรียน ซึ่งนักเรียนพบความสะดวกและเร็วกว่าเมื่อเทียบความเร็วระหว่าง Google drive เนื่องจาก YouTube

มีการปรับขนาดไฟล์ให้มีความเหมาะสม และยังสามารถตั้งค่าความเป็นส่วนตัวได้ สามารถให้มองเห็นเฉพาะผู้ที่มีลิงก์หรือเปิดแบบสาธารณะ อีกทั้งยังสามารถแสดงความคิดเห็นผ่าน YouTube ได้โดยตรง และเมื่อนักเรียนได้ Upload วิดีโอ Vlog ของนักเรียนเรียบแล้วนักเรียนนำมาส่งครูผ่านโมไบล์เลิร์นนิง ซึ่งจะสามารถรับฟังคำแนะนำได้โดยตรงจากครูผู้สอน

7. ขั้นสะท้อนความคิดเห็น (Final reflection) ครูและนักเรียน ร่วมกัน สะท้อนความคิดเห็น ประเมินผลชิ้นงานของนักเรียนผ่านโมไบล์เลิร์นนิงและข้อเสนอแนะในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนซึ่งในขั้นนี้ครูผู้สอนสามารถประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีประเด็นการประเมิน 5 ประเด็นได้แก่ 1) การออกเสียง (Pronunciation) 2) ไวยากรณ์ (Grammar) 3) คำศัพท์ (Vocabulary) 4) ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency) 5) ความเข้าใจ (Comprehension) โดยมีคะแนนเต็มด้านละ 5 คะแนน รวมทั้ง 5 ด้าน 25 คะแนน ผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนของนักเรียนในวิจัยครั้งนี้มีค่า ($\bar{x}$ = 20.89, S.D. = 2.34)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลวิจัยไปใช้งาน

โรงเรียนอาจพิจารณาการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาการเรียน ที่ไหน เวลาใดก็ได้ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบัน จากการสำรวจข้อมูลของนักเรียนในวิจัยนี้พบว่า มีนักเรียนใช้ Smart phone 91.6% เป็นอุปกรณ์เคลื่อนที่ ที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าถึงสารสนเทศหรือเนื้อหาการเรียนในการเรียนแบบโมไบล์เลิร์นนิง ซึ่งเป็นข้อมูลที่จะให้ครูผู้สอนออกแบบบทเรียนทั้งเป็นช่องทางหลักหรือช่องทางสำรองในการเรียนได้ อีกทั้งผลสำรวจ 97.4% ของนักเรียนในวิจัยนี้มีความถี่ในการใช้ Smart phone ทุกวันและ 62.8% มีจำนวนการใช้งาน Smart phone มากกว่า 6 ชั่วโมง จากข้อมูลดังกล่าวมาครูผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้นักเรียนเข้าถึงได้โดยใช้ Smart phone อีกทั้งในปัจจุบันมีโปรแกรมเสริมที่จะช่วยในการพัฒนาทักษะต่างๆของผู้เรียนเช่น วิจัยนี้พบปัญหาการไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเนื่องจากกลัวความผิดพลาดในด้านไวยากรณ์ผู้วิจัยจึงได้ใช้โปรแกรมเสริมในการตรวจไวยากรณ์ก่อนที่จะพูดเพื่อเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน และยังโปรแกรมเสริมอีกหลากหลายโปรแกรมที่จะช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะต่างๆให้กับผู้เรียน ดังนั้นครูผู้สอนนอกจากจะออกแบบกิจกรรมในโมไบล์เลิร์นนิงแล้วยังจำเป็นต้องศึกษาปัญหาและหาโปรแกรมเสริมที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะนั้นๆได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก ควรศึกษาตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับนั้น

เพื่อลดภาระงานหรือการซ้ำตัวชี้วัดเดิม อีกทั้งผู้วิจัยควรศึกษาความพร้อมของ อุปกรณ์เคลื่อนที่ของผู้เรียน เช่น Smartphone โปรแกรมเสริม และความเร็วของอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าถึงเนื้อหาและพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของตนเองได้อย่างเต็มประสิทธิภาพตามกระบวนการที่ผู้วิจัยได้วางแผนไว้ อีกทั้งครูผู้สอนควรกำกับติดตาม แต่ละกิจกรรมให้บรรลุไปได้ด้วยดีตามลำดับ เพื่อไม่ให้เป็นภาระติดค้างงานในภายหลัง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้มีการศึกษาค่าความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนซึ่งผลของค่าความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจด้านความเป็นผู้นำของนักเรียนมีค่า .048 มีค่าความสัมพันธ์ในระดับที่ต่ำมากในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาแนวทางการเสริมสร้างความมั่นใจในด้านความเป็นผู้นำของนักเรียนให้มีค่าความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น

2.2 การวิจัยครั้งนี้เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษผ่านกระบวนการสะท้อนคิดด้วยวีล็อกซึ่งมีการอัปโหลดวิดีโอลงใน Cloud ซึ่งทำให้เกิดความล่าช้าตามความเร็วอินเทอร์เน็ตของนักเรียนและความเร็วในการอัปโหลดใน Cloud ผู้วิจัยควรเลือก Cloud ที่มีความเร็วเหมาะสมกับอินเทอร์เน็ตของผู้เรียน

2.3 การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน เท่ากับ 0.6019 มีความหมายว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.6019 หรือร้อยละ 60.19 ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษาแนวทางการเพิ่มความรู้ของนักเรียนอีกร้อยละ 39.81 ของนักเรียนที่เหลือ

บรรณานุกรม

Ahmed, N., Pathan, Z., & Khan, F. (2017). Exploring the Causes of English Language Speaking Anxiety among Postgraduate Students of University of Balochistan, Pakistan. *International Journal of English Linguistics, 7*, 99. doi:10.5539/ijel.v7n2p99

Aldukhayel, D. (2019). Vlogs in L2 listening: EFL learners' and teachers' perceptions. *Computer Assisted Language Learning*, 1-20. doi:10.1080/09588221.2019.1658608

Ananda, T., & Sandi, V. (2019). Students' Experiences of Using Vlog to Learn English. *Journal of Foreign Languange Teaching and Learning, 4*. doi:10.18196/ftl.4134

Andiappan, S., Seng, G. H., & Shing, S. R. (2022). THE USE OF VLOGGING TO ENHANCE SPEAKING PERFORMANCE OF ESL STUDENTS IN A MALAYSIAN SECONDARY SCHOOL. *Teaching English with Technology*(1), 23-39.

Andriani, A., Sultan, A., Rufaida, S., & Nurfadilah, N. (2021). Development of Physics Learning Media Based-Mobile Learning Using Adobe Flash CS6 at Muhammadiyah University of Makassar. *Jurnal Pendidikan Fisika, 9*, 91-97. doi:10.26618/jpf.v9i1.4651

Authar, N., & Muflihah, T. (2020). *Students' vlog: Speaking application.* Paper presented at the Journal of Physics: Conference Series.

Aydin, S. (2014). The Use of Blogs in Learning English as a Foreign Language. *Mevlana International Journal of Education, 4*, 244-259. doi:10.13054/mije.13.79.4.1

Bailey, K. M. (2005). *Practical English language teaching : speaking*. New York: McGraw-Hill ESL/ELT.

Benabou, R., & Tirole, J. (2002). Self-Confidence And Personal Motivation. *The Quarterly Journal of Economics, 117*, 871-915. doi:10.1162/003355302760193913

Bhuwana, I. G. B., & Bhuwana, S. (2021). Self-Confidence: The First Step to be Able to Speak English.

Bock, A., Elvers, D., Peters, F., Kramer, C., Kniha, K., Hölzle, F., . . . Modabber, A. (2021). Effects of mobile learning on writing panoramic radiograph reports: a quasi-

experimental trial in dental education. *BMC Medical Education, 21*(1). doi:10.1186/s12909-021-02889-0

Boud, D. (2001). Using journal writing to enhance reflective practice. Promoting journal writing in adult education. *New Directions for Adult and Continuing Education, 2001*, 9-18. doi:10.1002/ace.16

Brown, H. D. (1994). *Teaching by principles : an interactive approach to language pedagogy*. Englewood Cliffs, N.J: Prentice Hall Regents.

Brown, H. D. (2004). *Language assessment : principle and classroom practices*: Pearson Education.

Campbell, P., & Burnaby, B. (2001). *Participatory practices in adult education*. Mahwah, N.J: L. Erlbaum Associates, Publishers.

Chuang, H.-H., & Rosenbusch, M. (2005). Use of digital video technology in an elementary school foreign language methods course. *British Journal of Educational Technology, 36*, 869-880. doi:10.1111/j.1467-8535.2005.00509.x

De Saint Léger, D. (2009). Self-Assessment of Speaking Skills and Participation in a Foreign Language Class. *Foreign Language Annals, 42*(1), 158-178. doi:https://doi.org/10.1111/j.1944-9720.2009.01013.x

Dewey, J. (1933). *How we think : a restatement of the relation of reflective thinking to the educative process*: Mass., D.C. Heath.

Feltz, D. L. (2007). *Self-confidence and sports performance*. Champaign, IL, US: Human Kinetics.

Harmer, J., & Harmer, J. (2007). The practice of English language teaching (Version 4th). Harlow, England: Pearson Longman.

Harris, D. (1964). English as a Second Language: Testing. *Overseas, 3*. doi:10.2307/323128

Heaton, J. B. (1988). *Writing English Language Tests Longman Handbook for Language Teachers* (New ed.). London ; New York: Longman.

Hinkle, D. E., Wiersma, W., & Jurs, S. G. (1998). *Applied statistics for the behavioral sciences* (4th ed.). Boston: Houghton Mifflin.

Huang, H. W. (2021). Effects of smartphone-based collaborative vlog projects on EFL learners' speaking performance and learning engagement. *Australasian Journal of Educational Technology, 37*(6), 18-40. doi:10.14742/ajet.6623

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Indrastana, N., & Rinda, R. (2021). *The Implementation of Mobile-Assisted Language Learning Through YouTube Vlogging to Boost Students' Speaking Performance*.

Kaplan, A., & Haenlein, M. (2010). Users of the World, Unite! The Challenges and Opportunities of Social Media. *Business Horizons, 53*, 59-68. doi:10.1016/j.bushor.2009.09.003

Kathleen, Y. (1998). *Reflection In The Writing Classroom*. Logan, Utah: Utah State University Press.

Kemp, S. (2022). DIGITAL 2022: GLOBAL OVERVIEW REPORT.

Kumar, P., & Raja, V. (2019). Mobile Learning. In (pp. 97-105).

Leong, L.-M., & Ahmadi, S. (2017). An Analysis of Factors Influencing Learners' English Speaking Skill. *International Journal of Research in English Education, 2*, 34-41. doi:10.18869/acadpub.ijree.2.1.34

Mayfield, C., Perdue, G., & Wooten, K. (2008). Investment management and personality type. *Financial Services Review, 17*.

McQuiggan, S., Kosturko, L., McQuiggan, J., & Sabourin, J. (2015). *Mobile Learning: A Handbook for Developers, Educators, and Learners*.

Nordin, M. N., Vejaratnam, N., Mutalib, N., Shafiai, S., Jamaluddin, N., Johari, S., & Mustafa, J. (2021). *Stimulating Self -Confidence of Special Education Students*.

Nunan, D. (1992). *Research methods in language learning /cby David Nunan*: Cambridge University Press.

Oller, J. (1979). *Language Tests at School: A Pragmatic Approach*.

Pocatilu, P., & Boja, C. (2009). Quality Characteristics and Metrics related to M-Learning Process. *The AMFITEATRU ECONOMIC journal, 11*, 346-354.

Quinn, C. (2011). *Designing mLearning: Tapping into the Mobile Revolution for Organizational Performance*.

Sarrab, M., Elgamel, L., & Aldabbas, H. (2012). Mobile Learning (M-Learning) and Educational Environments. *International Journal of Distributed & Parallel Systems, 3*, 31-38.

Savin-Baden, M., & Major, C. (2004). Foundations of Problem-Based Learning.

Siddiqui, K. A., Khan, R., & Siddiqui, I. (2022). SELF¬-CONFIDENCE AND SPEAKING SKILLS OF THE FIRST-YEAR UNDERGRADUATES: A CORRELATIONAL STUDY AT A PUBLIC

SECTOR UNIVERSITY IN PAKISTAN. *Ezikov Svyat (Orbis Linguarum)*, 106-110. doi:10.37708/ezs.swu.bg.v20i1.14

Siddiqui, K. A., Khan, R. A., & Siddiqui, I. A. (2022). SELF-CONFIDENCE AND SPEAKING SKILLS OF THE FIRST-YEAR UNDERGRADUATES: A CORRELATIONAL STUDY AT A PUBLIC SECTOR UNIVERSITY IN PAKISTAN. *Ezikov Svyat, 20*(1), 106-110. doi:10.37708/ezs.swu.bg.v20i1.14

Suhendri, S., Sugiharto, D., Wibowo, M., & Mulawarman, M. (2021). STUDY OF CONFORMITY BEHAVIOUR AND SELF-CONFIDENCE FROM SELF CONTROL PERSPECTIVE. doi:10.2991/icesre-18.2019.24

Thomes, J. (2019, July 17, 2019). Mobile Learning: Advantages And Disadvantages.

Wang, Y. (2021). *Application of college english mobile learning model in the field of "5g" technology.* Paper presented at the ACM International Conference Proceeding Series.

Watkins, J. (2012). Increasing Student Talk Time Through Vlogging. *Language Education in Asia, 3*, 196-203. doi:10.5746/LEiA/12/V3/I2/A08/Watkins

Zhang, H. (2022). A Study on the Application of Flipped Classroom Teaching Model in College English Based on the Mobile Learning. *Theory and Practice in Language Studies, 12*(2), 319-326. doi:10.17507/tpls.1202.13

Zhang, N., Zhang, Q., Liu, X., & Jiang, X. (2020). Improving College Students' English Writing Performance via Vlog. In (pp. 104-108): IEEE.

Zhang, P., Gou, X., & Xu, T. (2021). *Platform construction and application strategy on mobile learning for college english.* Paper presented at the ACM International Conference Proceeding Series.

Zuheer, K. (2008). The Effect of Using a Program Based on Cooperative Learning Strategy on Developing some Oral Communication Skills of Students, at English Department, Faculty of Education, Sana'a University. *Online Submission*.

กนกนุช ชื่นเลิศสกุล. (2544). การเรียนรู้โดยผ่านการสะท้อนคิด : การศึกษาและการปฏิบัติการพยาบาลในคลินิก Learning by Reflection : Education and Clinical Nursing Practice. วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา = *Journal of faculty of nursing Burapha University, 9*(2), 35-48.

กรรณิกา วิชัยเนตร. (2557). การสะท้อนคิด: การสอนเพื่อให้นักศึกษาพยาบาลพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการฝึกปฏิบัติการพยาบาล: สมาคมศิษย์เก่าพยาบาลตำรวจ.

กระทรวงศึกษาธิการ, ส. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. *2560 - 2579*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

กาญจนาภ วัฒนธรรม. (2563). การพัฒนาโมไบล์แอปพลิเคชันที่ใช้เทคโนโลยีเสียงในห้องเรียนกลับด้านเพื่อส่งเสริมทักษะและความมั่นใจในการฟัง-พูดภาษาจีนของนักเรียน. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

แคทลียา ศรีแปลก. (2561). ผลของการสอนแบบนิรนัยผ่านการเรียนในบริบทโมบายเลิร์นนิงที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ *4* ที่มีผลการเรียนต่างกัน : รายงานการวิจัย: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จตุรภัทร ประทุม. (2559). แนวทางการจัดการเรียนการสอนด้วย Google Classroom.

จุฬาพร เหมวรรณวดีกุล. (2542). การศึกษาความต้องการของบุคลากรฝึกอบรม เกี่ยวกับความรู้จากฐานงานวิจัยด้านฝึกอบรม ; A study of training personnel's needs for research based knowledge in training. In. Thailand, Australia: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ใจทิพย์ ณ สงขลา. (2550). *E-Instructional design :* วิธีวิทยาการออกแบบการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ (พิมพ์ครั้งที่ 1. ed.): ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชมพูนุท บุญอากาศ. (2559). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบ CIRC ร่วมกับเทคนิคการสะท้อนคิดที่มีต่อความสามารถและเจตคติในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. In: มหาวิทยาลัยรังสิต.

ณภัทร วุฒิวงศา. (2557). กลยุทธ์สร้างแรงจูงใจ: การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ *Motivational Strategies: Enhancing English Language Skills*: สถาบันส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ณัฏฐ์นรี ฤทธิรัตน์. (2557). ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษและปัญหาในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัย ; Thai University student's english oral proficiency and problems to developing english speaking skill. In: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

ณัฐวุธ แก้วสุทธา. (2553). ผลของการประเมินตนเองของนิสิตทันตแพทย์ต่อประสบการณ์การทำงานชุมชนในคลินิกทันตกรรมชุมชนโดยใช้แบบสะท้อนความคิด Dental Student’ Self-Evaluation on Their Community-Base Experience in Dental Public Health Clinic: Using the Self-Reflective Learning Log. *Srinakharinwirot University Dental Journal, 9*, 45.

ทวีศักดิ์ ชูมา. (2561). แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบกลวิธีการสื่อสาร. วารสารมหาจุฬาวิชาการ, *3*(1), 125-137.

ทัศนีย์ ทองศรี. (2558). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ *4* โดยใช้บทบาทสมมติ. มหาวิทยาลัยนเรศวร,

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ธงชัย แก้วกิริยา. (2558). การออกแบบและพัฒนาบทเรียน *M-learn* รูปแบบ เกมมัลติมีเดียสำหรับ *iOS* และ *Android*: ศูนย์วิจัยและพัฒนา / มหาวิทยาลัยเกริก.

ธนกร ชัยสิทธิ์, & ประกอบ กรณีกิจ. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ในการเรียนด้วยอุปกรณ์เคลื่อนที่ในประเทศไทย : การวิเคราะห์อภิมาน.

ธัญภูมิ ภูงามทอง. (2563). ผลของการใช้วิธีการสอนการแสดงละครโดยใช้โครงงานเป็นฐานผ่านสภาพการเรียนแบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาระดับปริญญาตรีชาวไทยผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. (ปริญญาศิลปสาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

ธีรพล เพียรเพ็ง, & ประกอบ กรณีกิจ. (2556). ผลของการสะท้อนคิดด้วยวีดิทัศน์ตามแนวคิดวงจรกิบส์ในแฟ้มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีต่อระดับการสะท้อนคิดของนักศึกษาครู. *An Online Journal of Education, 9*(4), 151-164.

ธีราภรณ์ พลายเล็ก. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ *2* สาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร: Institue for Research and Development Suan Sunandha Rajabhat University.

นิธิดา อดิภัทรนันท์. (2553). การใช้บล็อกเพื่อเพิ่มพูนความรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและความสามารถในการเขียนสะท้อนคิดของนักศึกษาระดับปริญญาตรี Writing blogs to enhance grammatical knowledge and reflection writing abilties of undergraduate students. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. คณะศึกษาศาสตร์.

ประกอบ กรณีกิจ, วิชุดา รัตนเพียร, & อารี พันธ์มณี. (2550). การพัฒนารูปแบบแฟ้มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์โดยใช้การประเมินตนเองเพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู.

ปริศนา มิยาตะ. (2546). การสอนที่ยึดรูปแบบวาทกรรมเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดนำเสนอ และความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. In: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ปิ่นสุดา มังคะรัตน์. (2561). การพัฒนาชุดการเรียนรู้แบบจำลองสถานการณ์เพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้เทคโนโลยี *AR (Augmented Reality)* สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ *4.* (การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. สำนักวิทยบริการ.

เพ็ญแข วงศ์สุริยา. (2546). การพัฒนาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษใน ฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ยอดแก้ว, แ., & จินตนา, ส. (2562). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาตามแนวคิดการรับใช้สังคมและการสะท้อนคิดเพื่อพัฒนาความฉลาดทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย.

เยาวนารถ โพธิ์มี, & สมพงษ์ จิตระดับ. (2553). ผลของโปรแกรมส่งเสริมทักษะการคิด โดยใช้ข่าวและเหตุการณ์สำคัญในชีวิตประจำวัน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคม ศาสนา และวัฒนธรรม ที่มีต่อความสามารถในการคิดสะท้อน ของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ *5*.

วารุณี ธนวรานิช. (2524). ทำอย่างไรจึงจะเชื่อมั่นนตนเอง. แนะแนว, 50-52.

วาเลน ดุลยากร, ประกอบ กรณีกิจ, & จินตวีร์ คล้ายสังข์. (2560). การพัฒนารูปแบบวีดิทัศน์สะท้อนคิดออนไลน์ในกระบวนการพัฒนาบทเรียนร่วมกันตามกรอบแนวคิดทีแพคเพื่อส่งเสริมความสามารถการบูรณาการไอซีทีในการสอน.

วินัย ธรรมศิลป์. (2527). การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ ด้านความเชื่อมั่นในตนเอง สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ *3* จังหวัดเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,

วิภาดา แก้วคงคา, & จินตวีร์ คล้ายสังข์. (2560). การพัฒนารูปแบบโมบายเลิร์นนิงแบบร่วมมือร่วมกับการใช้เหรียญตราดิจิทัลเพื่อเสริมสร้างทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ *6*.

ศักดิ์กุมภา อินชื่น. (2563). การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง *My Daily Life* โดยการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ *Constructivism* ร่วมกับ *English Vlogging* สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ *3.* (ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์,

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ส. (2558). คู่มือ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ระดับชั้นมัธยมศึกษากรุงเทพฯ.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3. ed.): สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อาทิตยา สีหราช, & สลา สามิภักดิ์. (2561). การส่งเสริมความสุขในการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ *5* โดยการจัดการเรียนรู้ผ่านการสะท้อนคิดด้วยการให้ข้อมูลย้อนกลับในวิชาเคมี.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ประกอบ กรณีกิจ
   อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์
   จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรสุข ตันตระรุ่งโรจน์
   อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์
   จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิชัย ลายเสมา
   อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
4. ดร.วรวุฒิ มั่นสุขผล
   อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
5. อาจารย์วรรนิสา หนูช่วย
   อาจารย์นักพัฒนาประจำสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
   มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาอังกฤษ

1. อาจารย์ณัฐมน ศรีสุข
   อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
   โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กมลวรรณ จรูญศรี
   อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สายสุนีย์ อุลิศ
   อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
4. ดร.พิณทิพา สืบแสง
   อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
5. ดร.พิชญ์สินี ไสยสิทธิ์
   อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์
   มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1. นางสาวชนัตตา ชื่นจิตต์
   ครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนมหรรณพาราม
   จังหวัดกรุงเทพมหานคร
2. นายปฏิญญา มุขสาร
   ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนยานนาเวศวิทยาคม
   จังหวัดกรุงเทพมหานคร
3. นางสาวปิยภัทร เรืองโรจน์
   ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย รังสิต
   จังหวัดปทุมธานี
4. นายคเชนทร์ สายเส็น
   ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย สุราษฎร์ธานี
   จังหวัดสุราษฎร์ธานี
5. นางสาวพิมภัทรา โค้วถาวร
   ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนโพธาวัฒนาเสนี
   จังหวัดราชบุรี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับรูปแบบฯ
3. แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
4. แบบประเมินความมั่นใจ
5. แบบสำรวจความพึงพอใจของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับกระบวนการสะท้อนคิดด้วยวีล็อก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจของนักเรียนมัธยมศึกษา

องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. หลักการหรือแนวคิดเกี่ยวกับการสอน
2. วัตถุประสงค์
3. กระบวนการเรียนการสอน
4. การวัดและประเมินผล

1. หลักการหรือแนวคิดเกี่ยวกับการสอน

1. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนรับรู้ถึงเหตุการณ์ที่ประสบพบเจออย่างใคร่ครวญ คิดวิเคราะห์ด้วยเหตุและผล ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ได้มุมมองใหม่ๆ และส่งผลให้ผู้เรียนปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
2. การสะท้อนคิดประกอบไปด้วย การอธิบาย ความรู้สึกต่อสถานการณ์ การประเมินผล การวิเคราะห์ และการสรุปผล เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน
3. การส่งเสริมการเรียนรู้ ให้มีการเตรียมการวางแผนในการถ่าย vlog มีการเขียนบท หรือเนื้อเรื่องเป็นวิดีโอสั้นหรือยาว ซึ่งมีจุดประสงค์ในการสื่อสารกับผู้รับชมผ่านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
4. มอบหมายงานให้ผู้เรียนตามความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน

2. วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมการรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งประกอบด้วยทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจ

3. กระบวนการเรียนการสอน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 การเตรียม

3.1.1 การปฐมนิเทศ อธิบายให้ผู้เรียนทราบรายละเอียดการสอนในเนื้อหาวิชา การวัดประเมินผล และวิธีการเรียนในโมไบล์เลิร์นนิงโดยมีตัวอย่างเพื่อช่วยเสริมความเข้าใจของผู้เรียน

3.1.2 แนะนำบทเรียนในโมไบล์เลิร์นนิง การลงทะเบียนเรียน การใช้เครื่องมือในการตัดต่อวิดีโอเพื่อทำ Vlog และฝึกการใช้เครื่องมือต่างๆของบทเรียน

3.1.3 ทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนการเรียน โดยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.2 การเตรียมเนื้อหา

การเตรียมเนื้อหาครูผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ผ่านโมไบล์เลิร์นนิง เช่น เอกสารในรูปแบบไฟล์ .pdf วิดีโอการบรรยายเนื้อหา แบบทดสอบในรูปแบบออนไลน์

3.3 ขั้นตอนการเรียนการสอน

การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นเพื่อส่งเสริมการรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งประกอบด้วยทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจ โดยมี 7 ขั้นตอน คือ (1) ขั้นแนะนำ (Project introduction) (2) ขั้นศึกษาเนื้อหาร่วมกันและสะท้อนความคิด (Study and reflection) (3) ขั้นการเขียนแบบร่างวีล็อก (Vlog drafting) (4) ขั้นการแก้ไขแบบร่างวีล็อก (Vlog draft editing) (5) ขั้นการถ่ายวีล็อก (Vlog-filming using smartphones) (6) ขั้นอัปโหลดวีล็อกและรับฟังคำแนะนำ (Upload vlogs and peer feedback) (7) ขั้นสะท้อนความคิดเห็น (Final reflection) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. **ขั้นแนะนำ (Project introduction)** เป็นขั้นที่แนะนำขั้นตอนให้กับนักเรียนได้รู้จักกับการเรียนรู้ในโมไบล์เลิร์นนิง ชี้แจงขั้นตอน รูปแบบการจัดการเรียนรู้ รวมถึงเมนูการใช้งานต่างๆ ในโมไบล์เลิร์นนิง
2. **ขั้นศึกษาเนื้อหาร่วมกันและสะท้อนความคิด (Study and reflection)**

   2.1 นักเรียนสะท้อนความคิดเห็น ความรู้สึก แลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนในกลุ่ม นำเสนอปัญหาที่พบ แนวทางแก้ไขปัญหา จากประเด็นที่ครูกำหนดให้ในโมไบล์เลิร์นนิง

   2.2 นักเรียนศึกษาเนื้อหา และข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ
3. **ขั้นการเขียนแบบร่างวีล็อก (Vlog drafting)** เป็นขั้นที่นักเรียนได้เขียนแบบร่างบทการถ่ายทำ Vlog นักเรียนรับฟังคำแนะนำ ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ แก้ไขและปรับปรุง
4. **ขั้นการแก้ไขแบบร่างวีล็อกตามคำแนะนำ (Vlog draft editing)** เป็นขั้นที่นักเรียนได้รับการสะท้อนคิดจากครูเกี่ยวกับคำแนะนำ การแก้ไขด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจากการเขียนแบบร่างในครั้งแรกตามคำแนะนำ และนักเรียนได้กลับไปแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษให้มีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น
5. **ขั้นการถ่ายวีล็อก (Vlog-filming using smartphones)** นักเรียนลงมือทำ Vlog ของตนเองโดยใช้สมาร์ตโฟน (Smartphones) ในการถ่าย Vlog และใช้โมบายแอปพลิเคชั่น (Mobile application) ในการตัดต่อ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

6. **ขั้นอัปโหลดวีล็อกและรับฟังคำแนะนำ (Upload vlogs and peer feedback)** นักเรียนนำเสนอชิ้นงานวิดีโอ Vlog ผ่านการอัปโหลดไปยังโมไบล์เลิร์นนิงเพื่อรับฟังคำแนะนำ
7. **ขั้นสะท้อนความคิดเห็น (Final reflection)** ครูและนักเรียน ร่วมกัน สะท้อนความคิดเห็น ประเมินผลชิ้นงาน สรุปผลการดำเนินการ และข้อเสนอแนะ

ตาราง แสดงขั้นตอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก เพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	เครื่องมือ
1.ขั้นแนะนำ (Project introduction) เป็นขั้นที่แนะนำขั้นตอนให้กับนักเรียนได้รู้จักกับการเรียนรู้ในโมไบล์เลิร์นนิง ชี้แจงขั้นตอน รูปแบบการจัดการเรียนรู้ รวมถึงเมนูการใช้งานต่างๆ ในโมไบล์เลิร์นนิง	ครูให้คำแนะนำขั้นตอนในการเข้าใช้งานโมไบล์เลิร์นนิง นำนักเรียนเข้าสู่ โมไบล์เลิร์นนิง ตรวจสอบเข้าสู่ระบบของนักเรียน	สมัครบัญชีการเข้าสู่โมไบล์เลิร์นนิง รับฟังคำแนะนำการใช้งานเมนูต่างๆ เช่น เมนูการส่งงาน การแสดงความคิดเห็น	สื่อการสอน / โมไบล์เลิร์นนิง
2. ขั้นศึกษาเนื้อหาร่วมกันและสะท้อนความคิด (Study and reflection) 1. นักเรียนสะท้อนความคิดเห็น ความรู้สึก แลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนในกลุ่ม นำเสนอปัญหาที่พบ แนวทางแก้ไขปัญหา จากประเด็นที่ครูกำหนดให้ในโมไบล์เลิร์นนิง	1. ครูตั้งประเด็นปัญหา กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกต่อสถานการณ์ในการใช้การพูดภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวัน 2. ครูสร้างสื่อการสอนในโมไบล์เลิร์นนิงให้กับ	1. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นในประเด็น สะท้อนความคิดเห็น ความรู้สึกกับสถานการณ์การพูดภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวัน 2. นักเรียนสืบค้นข้อมูล และศึกษา	บทเรียนโมไบล์เลิร์นนิง /สื่อการสอน / สถานการณ์ในตัวอย่างเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน (รูปภาพ วิดีโอ)

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	เครื่องมือ
2. นักเรียนศึกษาเนื้อหาและข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ	นักเรียนได้เข้าไปศึกษาหาข้อมูล และความรู้	เนื้อหาในโมไบล์เลิร์นนิง	
3. ขั้นการเขียนแบบร่างวีล็อก (Vlog drafting) เป็นขั้นที่นักเรียนได้เขียนแบบร่างบทการถ่ายทำ Vlog นักเรียนรับฟังคำแนะนำ ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ แก้ไขและปรับปรุง	ครูชี้แจงการเขียนแบบร่างบทในการถ่าย Vlog โดยใช้ความรู้จากการศึกษาร่วมกันมาเขียนในแบบร่าง	นักเรียนเขียนแบบร่างบทในการถ่าย Vlog และส่งในโมไบล์เลิร์นนิง	โมไบล์เลิร์นนิง
4. ขั้นการแก้ไขแบบร่างวีล็อกตามคำแนะนำ (Vlog draft editing) เป็นขั้นที่นักเรียนได้รับการสะท้อนคิดจากครูเกี่ยวกับคำแนะนำการแก้ไขด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจากการเขียนแบบร่างในครั้งแรกตามคำแนะนำ และนักเรียนได้กลับไปแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษให้มีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น	ครูตรวจและให้ผลป้อนกลับจากประเด็นข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนแก้ไขและเสริมความมั่นใจในการพูดในขั้นตอนการถ่าย Vlog	นักเรียนแก้ไขแบบร่างที่ได้รับการตรวจและสะท้อนคิดจากประเด็นข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและตรวจด้วยตนเองโดยโปรแกรมเสริม Grammarly	โมไบล์เลิร์นนิง โปรแกรมเสริม Grammarly
5. ขั้นการถ่ายวีล็อก (Vlog-filming using smartphones) นักเรียนลงมือทำ Vlog ของตนเอง	ครูกำหนดระยะเวลาในการส่ง แจ้งเกณฑ์การให้คะแนน ให้แนะนำกับ	นักเรียนลงมือถ่ายทำ Vlog และใช้โมบายแอปพลิเคชั่น (Mobile	โมบายแอปพลิเคชั่น

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน	เครื่องมือ
โดยใช้สมาร์ตโฟน (Smartphones) ในการถ่าย Vlog และใช้โมบายแอปพลิเคชั่น (Mobile application) ในการตัดต่อ	นักเรียนในการถ่าย Vlog	application) ในการตัดต่อ	
6. ขั้นอัปโหลดวีล็อกและรับฟังคำแนะนำ (Upload vlogs and peer feedback) นักเรียนนำเสนอชิ้นงานวิดีโอ Vlog ผ่านการอัปโหลดไปยังโมไบล์เลิร์นนิงเพื่อรับฟังคำแนะนำ	ครูชี้แจงวิธีการอัปโหลด Vlog และวิธีการส่งในโมไบล์เลิร์นนิง	นักเรียนอัปโหลด Vlog ตามวิธีที่ครูแนะนำ	โมไบล์เลิร์นนิงอัปโหลดผ่าน Google drive / YouTube
7. ขั้นสะท้อนความคิดเห็น (Final reflection) ครูและนักเรียน ร่วมกันสะท้อนความคิดเห็นประเมินผลชิ้นงาน สรุปผลการดำเนินการ และข้อเสนอแนะ	ครูสะท้อนคิดจากชิ้นงาน Vlog ของนักเรียน ประเมินผลงานตามเกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	นักเรียนร่วมกันสะท้อนความคิดเห็นผลงานของเพื่อนร่วมชั้น	แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ บทเรียนโมไบล์เลิร์นนิง และช่องแสดงความคิดเห็น

4. การวัดและประเมินผล

การวัดผลการเรียนรู้เมื่อจบกิจกรรมการเรียนรู้โดยประเมินจากการบันทึกผลการเรียนรู้ ดังนี้

1. การสะท้อนความคิดเห็น ประเมินจากการแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน
2. การนำเสนอผลงาน Vlog ประเมินจากชิ้นงานของผู้เรียน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน (Scoring rubric)
3. ประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
4. ประเมินความมั่นใจของผู้เรียนโดยใช้แบบประเมินความมั่นใจ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก เพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

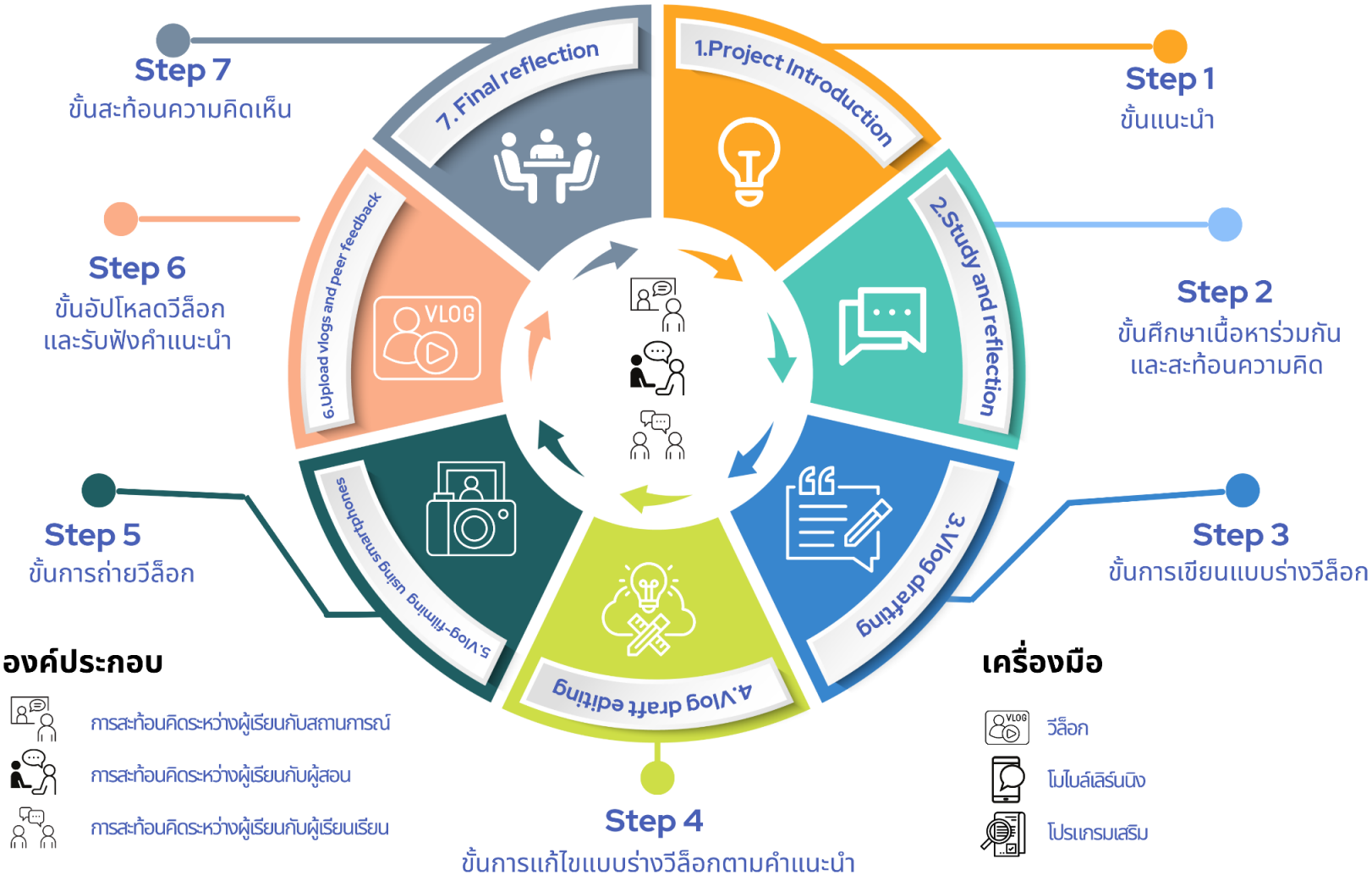

แผนการจัดการเรียนรู้

รายวิชา ภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ 32102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 เวลา 6 สัปดาห์

1. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

สาระที่ 1: ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 ม.4-6/1, ต 1.1 ม.4-6/2, ต 1.2 ม.4-6/1, ต 1.2 ม.4-6/5, ต 1.3 ม.4-6/1

สาระที่ 4 : ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ม.4-6/1

2. จุดประสงค์การเรียนรู้สู่ตัวชี้วัด

1. เขียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับชีวิตประจำวันของตนเองหรือสมาชิกในครอบครัว (ต 1.1 ม. 4-6/4)
2. พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสบการณ์พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบในสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

   (ต 1.2 ม.4-6/5, ต 4.1 ม.4-6/1)
3. พูดนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเองในสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น (ต 1.3 ม.4-6/1, ต 4.1 ม.4-6/1)
4. สนทนาโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น (ต 1.2 ม.4-6/1)
5. เข้าใจถ้อยคำ สำนวน ภาษาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ฟัง (ต 1.1 ม.4-6/1)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

3. สาระสำคัญ

หน่วยการเรียนรู้นี้มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนฟังการพูด แสดงความคิดเห็น สะท้อนคิดเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน อ่านข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน บทสนทนา ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในการพูดเกี่ยวกับชีวิตประจำวันเช่น **Present simple tense Present continues tense** และ **Past simple tense** พูดสนทนาเพื่อให้ข้อมูล พูดแสดงความคิดเห็น เขียนประสบการณ์เกี่ยวกับชีวิตประจำวันของตนเองหรือสมาชิกในครอบครัว

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

5. สาระการเรียนรู้

5.1 ความรู้ (K)

การฟัง : ข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้

การพูด : พูดให้ข้อมูล เล่าประสบการณ์เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

การอ่าน : จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ ตีความ แสดงความคิดเห็น

การเขียน : เขียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน และแสดงความคิดเห็นของตน

5.2 ทักษะ / กระบวนการ / กระบวนความคิด (P)

กระบวนการกลุ่ม

การคิดที่ใช้ในการสื่อสาร

การเชื่อมโยง

ทักษะด้านสังคม

5.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

☐ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ☐ ซื่อสัตย์สุจริต

☑ มีวินัย ☑ ใฝ่เรียนรู้

☑ อยู่อย่างพอเพียง ☑ มุ่งมั่นในการทำงาน

☐ รักความเป็นไทย ☐ มีจิตสาธารณะ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

6. จุดเน้นสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ทักษะศตวรรษที่ 21 (ใช้เฉพาะแกนหลัก 4Cs)

☐ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving)

☐ ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (Creativity and Innovation)

☑ ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership)

☑ ทักษะด้านการสื่อสารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information, and Media Literacy)

ทักษะด้านชีวิตและอาชีพ

☑ ความยืดหยุ่นและการปรับตัว

☑ การริเริ่มสร้างสรรค์และการเป็นตัวของตัวเอง

☑ทักษะสังคม และสังคมข้ามวัฒนธรรม

☐ การเป็นผู้สร้างหรือผู้ผลิต และความรับผิดชอบเชื่อถือได้

☑ ภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ

คุณลักษณะสำหรับศตวรรษที่ 21

☑ คุณลักษณะด้านการทำงาน ได้แก่ การปรับตัว ความเป็นผู้นำ

☑คุณลักษณะด้านการเรียนรู้ ได้แก่ การชี้นำตนเอง การตรวจสอบการเรียนรู้ของตนเอง

☑ คุณลักษณะด้านศีลธรรม ได้แก่ เคารพผู้อื่น ความซื่อสัตย์ สำนึกพลเมือง

7. ชิ้นงานหรือภาระงาน (หลักฐาน / ร่องรอยแสดงความรู้)

เขียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

8. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ระยะเวลา	**รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา**	**ผลลัพธ์**	**ผลลัพธ์ตามตัวแปร**
ขั้นที่ 1 ขั้นแนะนำ (Project introduction)			
สัปดาห์ที่ 1 (ใช้เวลา 1 ชั่วโมงในโมไบล์เลิร์นนิง)	ครูแนะนำขั้นตอนให้กับนักเรียนได้รู้จักกับการเรียนรู้ในโมไบล์เลิร์นนิง ชี้แจงขั้นตอนรูปแบบการจัดการเรียนรู้ แนะนำเมนูการใช้งานในโมไบล์เลิร์นนิง	นักเรียนเข้าใจขั้นตอนและรู้จักการใช้งานในโมไบล์เลิร์นนิงในพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจ นักเรียนสามารถใช้งานโมไบล์เลิร์นนิงได้รู้จักเมนูต่างๆในการใช้งาน	

ระยะเวลา	รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา	ผลลัพธ์	ผลลัพธ์ตามตัวแปร
ขั้นที่ 2 ขั้นศึกษาเนื้อหาร่วมกันและสะท้อนความคิด (Study and reflection)			
สัปดาห์ที่ 1 (ใช้เวลา 1 ชั่วโมงในโมไบล์เลิร์นนิง)	ครูตั้งประเด็นเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเพื่อให้นักเรียนสะท้อนความคิดเห็น ความรู้สึก แลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนในกลุ่ม นำเสนอปัญหาที่พบ แนวทางแก้ไขปัญหา จากประเด็นที่ครูกำหนดให้ในโมไบล์เลิร์นนิง	นักเรียนสามารถสะท้อนความคิดเห็นจากประเด็นที่ครูตั้งเรื่องการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน นักเรียนสามารถเสนอปัญหา ร่วมกันสะท้อนความคิดเห็นเพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาจากประเด็นที่ครูตั้งให้ได้ นักเรียนสามารถหาข้อสรุปแนวทางการแก้ปัญหาจากประเด็น/สถานการณ์ที่ครูตั้งให้ได้	กระบวนการสะท้อนคิด
สัปดาห์ที่ 2 (ใช้เวลา 1 ชั่วโมงในโมไบล์เลิร์นนิง)	นักเรียนศึกษาเนื้อหา และข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ	นักเรียนสามารถศึกษาหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆได้ เพื่อเสริมความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ	
ขั้นที่ 3 ขั้นการเขียนแบบร่างวีล็อก (Vlog drafting)			
สัปดาห์ที่ 2-3	นักเรียนเขียนแบบร่างบทการถ่ายทำ Vlog	นักเรียนสามารถเขียนแบบร่างบทการถ่ายทำ Vlog และส่งแบบร่างใน	วีล็อก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ระยะเวลา	รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา	ผลลัพธ์	ผลลัพธ์ตามตัวแปร
(ใช้เวลา 2 ชั่วโมงในโมไบล์เลิร์นนิง)	นักเรียนใช้โปรแกรมเสริมในการตรวจข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ก่อนส่งในในโมไบล์เลิร์นนิง นักเรียนรับฟังคำแนะนำ ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ แก้ไขและปรับปรุงจากครูในโมไบล์เลิร์นนิง	การถ่ายทำ Vlog ในโมไบล์เลิร์นนิง นักเรียนได้รับฟังคำแนะนำ ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ นำไปประยุกต์ใช้ แก้ไขและปรับปรุงให้มีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น	ความมั่นใจ
ขั้นที่ 4 ขั้นการแก้ไขแบบร่างวีล็อกตามคำแนะนำ (Vlog draft editing)			
สัปดาห์ที่ 3 (ใช้เวลา 1 ชั่วโมงในโมไบล์เลิร์นนิง)	ครูสะท้อนคิดด้านการแก้ไขไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจากการเขียนแบบร่างในครั้งแรก นักเรียนนำกลับไปแก้ไขข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษให้มีความถูกต้องมากยิ่งขึ้นเพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการนำร่างบทไปพูดภาษาอังกฤษในการถ่ายทำ Vlog ในขั้นตอนต่อไป	นักเรียนได้รับการสะท้อนคิดจากครูเกี่ยวกับคำแนะนำ การแก้ไขด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษจากการเขียนแบบร่างในครั้งแรกตามคำแนะนำ นักเรียนสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดในแบบร่างและมีความมั่นใจในการนำบทไปพูดภาษาอังกฤษในการถ่าย	กระบวนการสะท้อนคิด ความมั่นใจ

ระยะเวลา	รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา	ผลลัพธ์	ผลลัพธ์ตามตัวแปร
		ทำ Vlog ในขั้นตอนต่อไป	
ขั้นที่ 5 ขั้นการถ่ายวีล็อก (Vlog-filming using smartphones)			
สัปดาห์ที่ 4 (เวลาขึ้นอยู่กับนักเรียนในการถ่าย Vlog และการตัดต่อ)	นักเรียนลงมือทำ Vlog ของตนเองโดยใช้สมาร์ตโฟน (Smartphones) ในการถ่าย Vlog และใช้โมบายแอปพลิเคชั่น (Mobile application) ในการตัดต่อ	นักเรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษจากแบบร่างที่ได้รับการสะท้อนคิดและแก้ไขแบบข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษอย่างมีความมั่นใจ นักเรียนสามารถใช้สมาร์ตโฟน (Smartphones) ในการถ่าย Vlog และใช้โมบายแอปพลิเคชั่น (Mobile application) ในการตัดต่อ	วีล็อก
ขั้นที่ 6 ขั้นอัปโหลดวีล็อกและรับฟังคำแนะนำ (Upload vlogs and peer feedback)			
สัปดาห์ที่ 5 (ใช้เวลา 2 ชั่วโมงในโมไบล์เลิร์นนิง)	นักเรียนนำเสนอชิ้นงานวิดีโอ Vlog ผ่านการอัปโหลดไปยังโมไบล์เลิร์นนิง ครูให้ฟังคำแนะนำผลงาน Vlog ของนักเรียน	นักเรียนสามารถอัปโหลด Vlog ของนักเรียนไปยังโมไบล์เลิร์นนิง	ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ระยะเวลา	รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา	ผลลัพธ์	ผลลัพธ์ตามตัวแปร
		นักเรียนสามารถนำเสนอผลงาน Vlog ในโมไบล์เลิร์นนิงได้	
ขั้นที่ 7 ขั้นสะท้อนความคิดเห็น (Final reflection)			
สัปดาห์ที่ 6 (ใช้เวลา 2 ชั่วโมงในโมไบล์เลิร์นนิง)	ครูและนักเรียน ร่วมกัน สะท้อนความคิดเห็นประเมินผลชิ้นงาน สรุปผลการดำเนินการ และข้อเสนอแนะ	นักเรียนได้ร่วมกันสะท้อนความคิดเห็นจากผลงานของตนเอง นักเรียนได้รับการประเมินผลงาน Vlog นักเรียนได้รับการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนได้รับการประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ	กระบวนการสะท้อนคิด

9. แหล่งการเรียนรู้

1. โมไบล์เลิร์นนิง
2. หนังสือเรียน New World 5 หน้า 1-7
3. คลิปวิดีโอประกอบการเรียนโมไบล์เลิร์นนิง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

4. เอกสารประกอบการเรียนโมไบล์เลิร์นนิง
5. เว็บไซต์ : https://app.grammarly.com/

10. การวัดและประเมินผล

10.1 วิธีวัดและประเมินผล

- ประเมินการอ่านออกเสียง โดยใช้แบบประเมินการอ่านออกเสียง และใช้เกณฑ์ผ่านระดับพอใช้
- ประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นโดยใช้เกณฑ์การประเมินการพูด และใช้เกณฑ์ผ่านระดับพอใช้
- ประเมินการเขียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารโดยใช้ call centers โดยใช้เกณฑ์การประเมินการเขียน และใช้เกณฑ์ผ่านระดับพอใช้

10.2 เครื่องมือ

- แบบประเมินการอ่านออกเสียง
- แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น
- ประเมินการเขียน

10.3 เกณฑ์การประเมิน

- แบบประเมินใบงาน ตามเกณฑ์ 4 ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้ ปรับปรุง

11. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

12. กิจกรรมเสนอแนะสำหรับนักเรียนเรียนร่วม

.....

.....

.....

13. บันทึกหลังการสอน

13.1 สรุปผลการเรียนการสอน

1. นักเรียนจำนวน .....คน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ ..... คน คิดเป็นร้อยละ .....

ไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ ..... คนคิดเป็นร้อยละ .....

ได้แก่ 1.....

2.....

นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ได้แก่

1.....

2.....

2. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ (K)

.....

.....

.....

3. นักเรียนมีความรู้เกิดทักษะ (P)

.....

.....

.....

4. นักเรียนมีเจตคติ ค่านิยม คุณธรรมจริยธรรม (A)

.....

.....

.....

13.2 ปัญหา/อุปสรรค/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

13.3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายนำชัย แสนศิลป์)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ชื่อผู้รับการประเมิน..... ชั้น..... เลขที่.....

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน					คะแนนรวม
	5	4	3	2	1	
1 การออกเสียง (Pronunciation)						
2 ไวยากรณ์ (Grammar)						
3 คำศัพท์ (Vocabulary)						
4 ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency)						
5 ความเข้าใจ (Comprehension)						
รวม						

เกณฑ์การให้คะแนน

	5	4	3	2	1
การออกเสียง (Pronunciation)	ผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดี สามารถเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา	ผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดี แต่ยังมีปัญหาด้านการออกเสียงบ้าง แต่ผู้ฟังสามารถฟังได้เข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร	มีปัญหาด้านการออกเสียงน้อย ผู้รับสารหรือผู้ฟังจะต้องตั้งใจฟังจึงสามารถเข้าใจได้ และมีการออกเสียงผิด ซึ่งทำให้ผู้ฟังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในบางครั้ง	มีปัญหาด้านการออกเสียงอย่าง ยากต่อการทำความเข้าใจในการพูดสื่อสารในคำที่พูด ผู้ที่รับสารหรือผู้ฟังจะต้องถามย้ำว่าผู้พูดต้องการสื่อสารอะไร	มีปัญหาด้านการออกเสียงอย่างมาก และไม่สามารถสื่อสารให้เข้าใจในสิ่งที่พูดได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

	5	4	3	2	1
ไวยากรณ์ (Grammar)	ผู้พูดมีการใช้ไวยากรณ์ในประโยค ผิดเล็กน้อย เช่น การเรียงคำในประโยคผิด	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดบ้างแต่สามารถสื่อความหมายในประโยคได้	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อยๆ จนทำให้การสื่อสารและความเข้าใจในประโยคผิดไปด้วย	ผู้พูดสามารถใช้ไวยากรณ์ง่ายๆ ได้ แต่มีการใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับคำในประโยคผิดบ่อยๆทำให้ฟังเข้าใจยาก	ผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้ เนื่องจากการใช้ไวยากรณ์ที่ผิดและเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง
คำศัพท์ (Vocabulary)	ผู้พูดมีความรู้ความเข้าใจและสามารถเลือกใช้ คำศัพท์สำนวน วลี ได้อย่างคล่องแคล่วเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา	ผู้พูดใช้คำศัพท์ที่ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์บ้างบางครั้ง	ผู้พูดมีการใช้คำผิดบ่อยประโยคและคำศัพท์ที่ใช้สื่อสารมีน้อยและมีปัญหาในการคิดหาคำศัพท์มาใช้ในการพูดสื่อสาร	ผู้พูดมีการเลือกใช้คำศัพท์ในการสื่อสารผิดสืบเนื่องจากผู้พูดมีความรู้ในคำศัพท์น้อยทำให้ยากต่อการสื่อสารและยากในความเข้าใจในประโยคที่พูด	ผู้พูดไม่สามารถเลือกใช้คำในการสื่อสารและสารความหมายได้ เนื่องจากไม่มีความรู้ในคำศัพท์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

	5	4	3	2	1
ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา	ผู้พูดมีความสามารถในการพูดได้อย่างคล่องแคล่วเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา	ผู้พูดมีความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูด มีการพูดสะดุดเป็นบางครั้ง	ผู้พูดมีความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูดไม่มากเพราะเกิดการติดขัดเรื่องการใช้ภาษาบ้างเล็กน้อย	ผู้พูดมีการหยุดเว้นบ่อยๆ หยุดคิดเป็นเวลานานเพราะ มีความรู้ในภาษาน้อย	ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการสนทนา เป็นเวลานานมากจนทำให้มีปัญหาในการสื่อสารและไม่สามารถสื่อสารได้
ความเข้าใจ (Comprehension)	ผู้พูดสามารถพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้เป็นอย่างดี ไม่มีปัญหาเทียบเท่าเจ้าของภาษา	ผู้พูดสามารถพูดเกิดความเข้าใจได้อย่างครบถ้วน แต่ยังมีข้อความซ้ำๆ บ้าง	ผู้พูดมีความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองสื่อสารและพูดได้เป็นส่วนมาก แต่มีความช้าในการพูดและมีการพูดคำซ้ำบ้าง	ผู้พูดติดขัดเนื่องจากคิดหาคำที่จะใช้ในการสื่อสารหรือพูด มักจะพูดซ้ำและติดๆขัดๆ	ผู้ฟังไม่เข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสาร ผู้พูดไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายและสื่อสารให้เข้าใจได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบประเมินความมั่นใจ

ชื่อผู้รับการประเมิน..... ชั้น..... เลขที่.....

คำอธิบาย ให้นักเรียนอ่านข้อความทุกข้ออย่างตั้งใจและพิจารณาว่าตนเองมีความคิดเห็นตามข้อความนั้นๆ มากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย/ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

โดยมีค่าระดับดังนี้ ระดับ 5 หมายถึง ระดับมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง ระดับมาก
ระดับ 3 หมายถึง ระดับปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง ระดับน้อย
ระดับ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

รายละเอียด	**ระดับคะแนน**				
	5	4	3	2	1
1. ถามครูทันทีเมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียน					
2. ชอบการนำเสนอหน้าห้องเรียน					
3. ชอบพูดแสดงความคิดเห็นมากกว่าการเขียน					
4. ชอบการรับฟังมากกว่าการพูด					
5. เมื่อเกิดปัญหาขึ้น มักจะหาวิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเองก่อนเสมอ					
6. กล้าพูดภาษาอังกฤษออกมา แม้จะไม่ทราบว่าถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์หรือไม่					
7. ชอบการเรียนรู้/ทำสิ่งแปลกใหม่อยู่เสมอ					
8. ชอบนำเสนอความคิดเห็นใหม่ๆ					
9. ติดตามข้อมูล ข่าวสาร เทรนด์ใหม่ๆของประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษอยู่เสมอ เช่น ซีรีย์ เพลง อาหาร เป็นต้น					
10. ไม่รู้สึกเศร้าเสียใจเมื่อได้รับการตำหนิหรือวิจารณ์เมื่อพยายามเต็มความสามารถแล้ว					
11. รู้สึกพึงพอใจกับสถานภาพของตนเองในห้องเรียน					
12. ยอมรับผิดด้วยตนเอง เมื่อทำในสิ่งที่ผิดพลาด					
13. ชอบช่วยเหลือเพื่อนในการทำงานเสมอ					
14. สามารถทำงานกับกลุ่มเพื่อนที่ไม่สนิทได้					
15. ชอบทำงานกลุ่มมากกว่าการทำงานคนเดียว					
รวม					

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

แบบสำรวจความพึงพอใจ

เรื่อง ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

ขอความอนุเคราะห์ท่านตอบแบบสอบถามครบทุกข้อ เพื่อที่ให้การวิจัยครั้งนี้มีความสมบูรณ์และมีคุณค่าต่อการนำไปใช้ในการพัฒนา ศึกษาผล และนำเสนอการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์มา ณ ที่นี้
นายนำชัย แสนศิลป์
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

<u>ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม</u>

<u>คำชี้แจ้ง</u> โปรดทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. เพศ

(1) ชาย ☐ (2) หญิง ☐

<u>ตอนที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา</u>

<u>คำชี้แจ้ง</u> ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้ระดับใด โปรดทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

รายละเอียด	**ระดับการประเมิน**				
	มากที่สุด	**มาก**	**ปานกลาง**	**น้อย**	**ไม่มี**
โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิด					
1. ความทันสมัย แปลกใหม่ของเทคโนโลยี					
2. ความเหมาะสมของเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการเรียน					
3. ความสะดวกใช้งานง่าย					
4. ความเหมาะสมของเนื้อหาบทเรียนในโมไบล์เลิร์นนิง					
5. สามารถส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้					
6. ช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น					

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายละเอียด	ระดับการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
กระบวนการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก					
1.การเตรียมความพร้อมก่อนการเรียนการสอน					
1.1 การปฐมนิเทศ					
1.2 การแนะนำเครื่องมือในการเรียนการสอน					
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
2.1 ครูมีวิธีการนำเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจ					
2.2 การทบทวนความรู้เดิมทำให้เข้าใจบทเรียนใหม่มากยิ่งขึ้น					
2.3 กิจกรรมภาคปฏิบัติเป็นการฝึกใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้จริง					
2.4 กิจกรรมในห้องเรียนทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น					
2.5 กิจกรรมในห้องเรียนทำให้นักเรียนได้สะท้อนคิดมากขึ้น					
2.6 กิจกรรมในห้องเรียนช่วยให้เพิ่มปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน					
2.7 กิจกรรมในห้องเรียนช่วยให้เพิ่มปฏิสัมพันธ์กับครู					
3.ขั้นสรุป					
3.1 การทบทวนบทเรียนซ้ำช่วยให้จดจำโครงสร้างและสามารถแต่งประโยคได้มากขึ้น					
4.กิจกรรมนอกห้องเรียน					
4.1 ท่านทบทวนเนื้อหาบทเรียนผ่านโมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อฝึก**ทักษะการพูด**เป็นประจำ					
4.2 การใช้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก ทำให้ท่านเกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ					

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

รายละเอียด	ระดับการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
4.3 การใช้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก ช่วยเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างท่านกับครู					
4.4 การใช้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก ช่วยเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมชั้น					

5. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับโมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและความมั่นใจของนักเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์มา ณ ที่นี้

นายนำชัย แสนศิลป์

นิสิตระดับปริญญาโท ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค
แบบประเมินเครื่องมือ

1. แบบสอบถามความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับรูปแบบการสอน
2. แบบประเมินและรับรองร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบสอบถามความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถาม

ชื่อ..... ตำแหน่ง.....

หน่วยงาน/สังกัด.....

คำชี้แจง 1. แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อรวบรวมความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

2. แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น จำนวน 9 ข้อ ซึ่งท่านสามารถพิจารณารายละเอียดของรูปแบบการสอนได้จากเอกสารประกอบการพิจารณารูปแบบ

โปรดทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์พิจารณา

5 หมายถึง เหมาะสมในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง เหมาะสมในระดับมาก

3 หมายถึง เหมาะสมในระดับปานกลาง

2 หมายถึง เหมาะสมในระดับน้อย

1 หมายถึง เหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายละเอียด	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. รูปแบบการสอนสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการสอน					
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ ระบุลักษณะของผู้เรียนที่ต้องการพัฒนา สอดคล้องกับรูปแบบการสอน					
3. ขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบ ประกอบด้วย					
3.1 การเตรียมผู้เรียน					

รายละเอียด	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
3.2 การเตรียมเนื้อหา					
3.3 กิจกรรมการเรียนการสอน					
3.4 การวัดและประเมินผล					
4. การเตรียมบทเรียนในโมไบล์เลิร์นนิง					
4.1 จุดประสงค์การเรียนรู้					
4.2 ขั้นตอนการเรียนรู้					
4.3 ความรู้ที่จำเป็นสำหรับการเรียน					
4.4 การแจ้งผลการทดสอบในการเรียน					
5. กิจกรรมการสอนบทเรียนในโมไบล์เลิร์นนิง					
5.1 มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย					
5.2 กิจกรรมมีความน่าสนใจ					
5.3 ผู้สอนให้ผลป้อนกลับกับผู้เรียน					
5.4 ผู้เรียนได้มีการสะท้อนคิด					
5.5 เปิดโอกาสผู้เรียนสามารถใช้ความรู้มาประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้					
6. การเตรียมผู้เรียน เพื่อความพร้อมในการเรียนการสอน					
6.1 การให้คำแนะนำขั้นตอนในการเข้าใช้งานโมไบล์เลิร์นนิง					
6.2 การตรวจสอบการเข้าสู่ระบบของผู้เรียน					
6.3 การศึกษารายละเอียดจากบทเรียนในโมไบล์เลิร์นนิง					
7 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับกระบวนการสะท้อน คิดด้วยวีล็อก					
7.1 ขั้นแนะนำ (Project introduction)					
7.2 ขั้นศึกษาเนื้อหาร่วมกันและสะท้อนความคิด (Study and reflection)					

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

รายละเอียด	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
7.3 ขั้นการเขียนแบบร่างวีล็อก (Vlog drafting)					
7.4 ขั้นการแก้ไขแบบร่างวีล็อก (Vlog draft editing)					
7.5 ขั้นการถ่ายวีล็อก (Vlog-filming using smartphones)					
7.6 ขั้นอัปโหลดวีล็อกและรับฟังคำแนะนำ (Upload vlogs and peer feedback)					
7.7 ขั้นสะท้อนความคิดเห็น (Final reflection)					
8. การประเมิน					
8.1 ประเมินผลงาน Vlog					
8.2 ประเมินจากแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ					
8.3 ประเมินจากการมีส่วนร่วมในการสะท้อนคิด					
9. โดยภาพรวม รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น สามารถนำไปใช้ได้จริงในระดับใด					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์มา ณ ที่นี้

นายนำชัย แสนศิลป์

นิสิตระดับปริญญาโท ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบประเมินและรับรองร่างรูปแบบ
การจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนา
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจของนักเรียนมัธยมศึกษา
<u>สำหรับผู้เชี่ยวชาญ</u>

ผู้วิจัย นายนำชัย แสนศิลป์
นิสิตระดับปริญญาโท
ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ศาสตราจารย์ ดร.จินตวีร์ คล้ายสังข์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อส่งเสริมการรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งประกอบด้วยทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจ

วัตถุประสงค์ของการประเมิน

เพื่อประเมินความเหมาะสมและรับรองร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ผลที่ได้จากการประเมินจะนำไปปรับปรุงแก้ไขรูปแบบให้มีความสมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้ในการสอนต่อไป

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อ-สกุล.....
ตำแหน่งทาวิชาการ.....
สถานที่ทำงาน.....

คำชี้แจง

การประเมินและรับรองร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา 3 ตอน ได้แก่ 1) รายละเอียดของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา 2) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม 3) ข้อสรุปจากการประเมินความเหมาะสมและรับรองรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น จำนวน 9 ข้อ ซึ่งท่านสามารถพิจารณารายละเอียดของรูปแบบการสอนได้จากเอกสารประกอบการพิจารณารูปแบบ

โปรดทำเครื่องหมาย √ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์พิจารณา

5	หมายถึง	เหมาะสมในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมในระดับมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมในระดับน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่กรุณาประเมินและรับรองร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างมาก

นายนำชัย แสนศิลป์
ผู้วิจัย
นิสิตระดับปริญญาโท ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 รายละเอียดของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

รายละเอียดของรูปแบบ	**ระดับความเหมาะสม**				
	5	**4**	**3**	**2**	**1**
1. รูปแบบการสอนสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการสอน					
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ ระบุลักษณะของผู้เรียนที่ต้องการพัฒนา สอดคล้องกับรูปแบบการสอน					
3. ขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบ ประกอบด้วย					
3.1 การเตรียมผู้เรียน					
3.2 การเตรียมเนื้อหา					
3.3 กิจกรรมการเรียนการสอน					
3.4 การวัดและประเมินผล					
4. การเตรียมบทเรียนในโมไบล์เลิร์นนิง					
4.1 จุดประสงค์การเรียนรู้					
4.2 ขั้นตอนการเรียนรู้					
4.3 ความรู้ที่จำเป็นสำหรับการเรียน					
4.4 การแจ้งผลการทดสอบในการเรียน					
5. กิจกรรมการสอนบทเรียนในโมไบล์เลิร์นนิง					
5.1 มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย					
5.2 กิจกรรมมีความน่าสนใจ					
5.3 ผู้สอนให้ผลป้อนกลับกับผู้เรียน					
5.4 ผู้เรียนได้มีการสะท้อนคิด					
5.5 เปิดโอกาสผู้เรียนสามารถใช้ความรู้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					
6. การเตรียมผู้เรียน เพื่อความพร้อมในการเรียนการสอน					
6.1 การให้คำแนะนำขั้นตอนในการเข้าใช้งานโมไบล์เลิร์นนิง					

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

รายละเอียดของรูปแบบ	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
6.2 การตรวจสอบการเข้าสู่ระบบของผู้เรียน					
6.3 การศึกษารายละเอียดจากบทเรียนในโมไบล์เลิร์นนิง					
7 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับกระบวนการสะท้อนคิดด้วยวีล็อก					
7.1 ขั้นแนะนำ (Project introduction)					
7.2 ขั้นศึกษาเนื้อหาร่วมกันและสะท้อนความคิด (Study and reflection)					
7.3 ขั้นการเขียนแบบร่างวีล็อก (Vlog drafting)					
7.4 ขั้นการแก้ไขแบบร่างวีล็อก (Vlog draft editing)					
7.5 ขั้นการถ่ายวีล็อก (Vlog-filming using smartphones)					
7.6 ขั้นอัปโหลดวีล็อกและรับฟังคำแนะนำ (Upload vlogs and peer feedback)					
7.7 ขั้นสะท้อนความคิดเห็น (Final reflection)					
8. การประเมิน					
8.1 ประเมินผลงาน Vlog					
8.2 ประเมินจากแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ					
8.3 ประเมินจากการมีส่วนร่วมในการสะท้อนคิด					
9. โดยภาพรวม รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น สามารถนำไปใช้ได้จริงในระดับใด					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อสรุปจากการประเมินความเหมาะสมและรับรองรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

จากแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาแล้ว ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า

☐ รูปแบบมีความเหมาะสมดีและรับรองรูปแบบ สามารถนำไปทดลองใช้ได้

☐ รูปแบบมีความเหมาะสมดีแล้ว แต่ควรปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะก่อนนำไปทดลอง

☐ รูปแบบยังไม่มีความเหมาะสม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ลงชื่อ.....

( )

ภาคผนวก ง

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้และแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง

1. แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
2. แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
3. แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสำรวจความพึงพอใจ
4. แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความมั่นใจ
5. แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก เพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับกระบวนการสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

Development of a mobile learning model integrating vlog reflective learning method to enhance confidence and English speaking skills of secondary students

อาจารย์ที่ปรึกษาหลักวิทยานิพนธ์ ศาสตราจารย์ ดร.จินตวีร์ คล้ายสังข์

ผู้วิจัย นายนำชัย แสนศิลป์

นิสิตระดับปริญญาโท ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

<u>คำชี้แจง</u> โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับการตรวจสอบรายการประเมินแต่ละข้อที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย โดยมีเกณฑ์ดังนี้

ให้คะแนน 5 หมายถึง ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดีมาก

ให้คะแนน 4 หมายถึง ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับดี

ให้คะแนน 3 หมายถึง ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับปานกลาง

ให้คะแนน 2 หมายถึง ผ่านเกณฑ์การประเมินระดับพอใช้

ให้คะแนน 1 หมายถึง ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

รายการประเมิน	ผลการประเมิน					ข้อคิดเห็น
	5	4	3	2	1	
1. ตัวชี้วัดมีความสอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัดและสาระสำคัญ						
2. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัด สาระสำคัญ และตัวชี้วัด						

รายการประเมิน	ผลการประเมิน					ข้อคิดเห็น
	5	4	3	2	1	
3. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับความรู้ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์						
4. สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ และตัวชี้วัด						
5. กิจกรรมการเรียนรู้ มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
6. สื่อ อุปกรณ์ แหล่งเรียนรู้ มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
7. วิธีการวัดประเมินผล มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
8. เครื่องมือวัดประเมินผล มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
9. มีการนำโมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
10. มีการนำแนวคิดกระสะท้อนคิดมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์มา ณ ที่นี้

นายนำชัย แสนศิลป์

นิสิตระดับปริญญาโท ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับกระบวนการสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

Development of a mobile learning model integrating vlog reflective learning method to enhance confidence and English speaking skills of secondary students

อาจารย์ที่ปรึกษาหลักวิทยานิพนธ์ ศาสตราจารย์ ดร.จินตวีร์ คล้ายสังข์

ผู้วิจัย นายนำชัย แสนศิลป์

นิสิตระดับปริญญาโท ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

<u>คำชี้แจง</u> โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับการตรวจสอบรายการประเมินแต่ละข้อที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม โดยมีเกณฑ์ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าเนื้อหาในแบบสอบถามตรงตามวัตถุประสงค์ของแบบประเมิน

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าเนื้อหาในแบบสอบถามตรงตามวัตถุประสงค์ของแบบประเมิน

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าเนื้อหาในแบบสอบถามตรงตามวัตถุประสงค์ของแบบประเมิน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการประเมิน						ผลการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	-1	0	+1	
การออกเสียง (Pronunciation)	ผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดี สามารถเทียบเท่ากับ	ผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดี แต่ยังมีปัญหาด้านการออกเสียงบ้าง แต่	มีปัญหาด้านการออกเสียงน้อย ผู้รับสารหรือผู้ฟังจะต้องตั้งใจฟังจึง	มีปัญหาด้านการออกเสียงอย่างยากต่อการทำความเข้าใจใน	มีปัญหาด้านการออกเสียงอย่างมากและไม่สามารถสื่อสาร				

	รายการประเมิน					ผลการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	-1	0	+1	
	เจ้าของภาษา	ผู้ฟังสามารถฟังได้เข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร	สามารถเข้าใจได้และมีการออกเสียงผิด ซึ่งทำให้ผู้ฟังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในบางครั้ง	การพูดสื่อสารในคำที่พูด ผู้ที่รับสารหรือผู้ฟังจะต้องถามย้ำว่าผู้พูดต้องการสื่อสารอะไร	ให้เข้าใจในสิ่งที่พูดได้				
ไวยากรณ์ (Grammar)	ผู้พูดมีการใช้ไวยากรณ์ในประโยคผิดเล็กน้อย เช่น การเรียงคำในประโยคผิด	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดบ้างแต่สามารถสื่อความหมายในประโยคได้	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อยๆ จนทำให้การสื่อสารและความเข้าใจในประโยคผิดไปด้วย	ผู้พูดสามารถใช้ไวยากรณ์ง่ายๆ ได้ แต่มีการใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับคำในประโยคผิดบ่อยๆ ทำให้ฟัง	ผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้เนื่องจากการใช้ไวยากรณ์ที่ผิดและเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง				

รายการประเมิน						ผลการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	-1	0	+1	
				เข้าใจยาก					
คำศัพท์ (Vocabulary)	ผู้พูดมีความรู้ความเข้าใจและสามารถเลือกใช้คำศัพท์สำนวนวลี ได้อย่างคล่องแคล่วเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา	ผู้พูดใช้คำศัพท์ที่ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์บ้างบางครั้ง	ผู้พูดมีการใช้คำผิดบ่อยประโยคและคำศัพท์ที่ใช้สื่อสารมีน้อย และมีปัญหาในการคิดหาคำศัพท์มาใช้ในการพูดสื่อสาร	ผู้พูดมีการเลือกใช้คำศัพท์ในการสื่อสารผิดสืบเนื่องจากผู้พูดมีความรู้ในคำศัพท์น้อยทำให้ยากต่อการสื่อสารและยากในความเข้าใจในประโยคที่พูด	ผู้พูดไม่สามารถเลือกใช้คำในการสื่อสารและสารความหมายได้เนื่องจากไม่มีความรู้ในคำศัพท์				
ความคล่องแคล่วของ	ผู้พูดมีความสามารถในการพูดได้อย่าง	ผู้พูดมีความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูด	ผู้พูดมีความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูด	ผู้พูดมีการหยุดเว้นบ่อยๆ หยุดคิด	ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการสนทนา				

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

	รายการประเมิน					ผลการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	-1	0	+1	
	คล่องแคล่วเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา	มีการพูดสะดุดเป็นบางครั้ง	ไม่มากเพราะเกิดการติดขัดเรื่องการใช้ภาษาบ้างเล็กน้อย	เป็นเวลานานเพราะ มีความรู้ในภาษาน้อย	เป็นเวลานานมากจนทำให้มีปัญหาในการสื่อสารและไม่สามารถสื่อสารได้				
ความเข้าใจ (Comprehension)	ผู้พูดสามารถพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้เป็นอย่างดี ไม่มีปัญหาเทียบเท่าเจ้าของภาษา	ผู้พูดสามารถพูดเกิดความเข้าใจได้อย่างครบถ้วนแต่ยังมีข้อความซ้ำๆบ้าง	ผู้พูดมีความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองสื่อสารและพูดได้เป็นส่วนมากแต่มีความช้าในการพูดและมีการพูดคำซ้ำบ้าง	ผู้พูดติดขัดเนื่องจากคิดหาคำที่จะใช้ในการสื่อสารหรือพูดมักจะพูดซ้ำและติดๆขัดๆ	ผู้ฟังไม่เข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสาร ผู้พูดไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายและสื่อสารให้เข้าใจได้				

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์มา ณ ที่นี้

นายนำชัย แสนศิลป์

นิสิตระดับปริญญาโท ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสำรวจความพึงพอใจ

เรื่อง ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยโมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับกระบวนการสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

Development of a mobile learning model integrating vlog reflective learning method to enhance confidence and English speaking skills of secondary students

อาจารย์ที่ปรึกษาหลักวิทยานิพนธ์ ศาสตราจารย์ ดร.จินตวีร์ คล้ายสังข์

ผู้วิจัย นายนำชัย แสนศิลป์

นิสิตระดับปริญญาโท ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

<u>คำชี้แจง</u> โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับการตรวจสอบรายการประเมินแต่ละข้อที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม โดยมีเกณฑ์ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าเนื้อหาในแบบสอบถามตรงตามวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าเนื้อหาในแบบสอบถามตรงตามวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าเนื้อหาในแบบสอบถามตรงตามวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายการประเมิน	ผลการประเมิน			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	+1	
โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิด				
1. ความทันสมัย แปลกใหม่ของเทคโนโลยี				
2. ความเหมาะสมของเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการเรียน				
3. ความสะดวกใช้งานง่าย				
4. ความเหมาะสมของเนื้อหาบทเรียนในโมไบล์เลิร์นนิง				
5. สามารถส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้				
6. ช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ				
กระบวนการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก				
1. การเตรียมความพร้อมก่อนการเรียนการสอน				
1.1 การปฐมนิเทศ				
1.2 การแนะนำเครื่องมือในการเรียนการสอน				
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
2.1 ครูมีวิธีการนำเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจ				
2.2 การทบทวนความรู้เดิมทำให้เข้าใจบทเรียนใหม่มากยิ่งขึ้น				
2.3 กิจกรรมภาคปฏิบัติเป็นการฝึกใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้จริง				
2.4 กิจกรรมในห้องเรียนทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น				
2.5 กิจกรรมในห้องเรียนทำให้นักเรียนได้สะท้อนคิดมากขึ้น				
2.6 กิจกรรมในห้องเรียนช่วยให้เพิ่มปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน				
2.7 กิจกรรมในห้องเรียนช่วยให้เพิ่มปฏิสัมพันธ์กับครู				
3. ขั้นสรุป				
3.1 การทบทวนบทเรียนซ้ำช่วยให้จดจำโครงสร้างและสามารถแต่งประโยคได้มากขึ้น				
4. กิจกรรมนอกห้องเรียน				

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

4.1 ท่านทบทวนเนื้อหาบทเรียนผ่านโมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อฝึก**ทักษะการพูด**เป็นประจำ				
4.2 การใช้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก ทำให้ท่านเกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ				
4.3 การใช้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก ช่วยเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างท่านกับครู				
4.4 การใช้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก ช่วยเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมชั้น				
5. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับโมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและความมั่นใจของนักเรียน				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์มา ณ ที่นี้

นายนำชัย แสนศิลป์

นิสิตระดับปริญญาโท ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความมั่นใจ
เรื่อง การวัดระดับความมั่นใจในการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับกระบวนการสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา
Development of a mobile learning model integrating vlog reflective learning method to enhance confidence and English speaking skills of secondary students

อาจารย์ที่ปรึกษาหลักวิทยานิพนธ์ ศาสตราจารย์ ดร.จินตวีร์ คล้ายสังข์

ผู้วิจัย นายนำชัย แสนศิลป์
นิสิตระดับปริญญาโท ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำชี้แจ้ง โปรดทำเครื่องหมาย (√) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นต่อรายการประเมินแต่ละข้อ โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบวัดตรงตามองค์ประกอบคุณลักษณะ
ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบวัดตรงตามองค์ประกอบคุณลักษณะ
ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบวัดไม่ตรงตามองค์ประกอบคุณลักษณะ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

องค์ประกอบคุณลักษณะความมั่นใจ	ข้อคำถามขององค์ประกอบคุณลักษณะความมั่นใจ	ผลการประเมิน			ข้อคิดเห็น
		1	0	-1	
กล้าแสดงออก	1. ถามครูทันทีเมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียน				
	2. ชอบการนำเสนอหน้าห้องเรียน				
	3. ชอบพูดแสดงความคิดเห็นมากกว่าการเขียน				
	4. ชอบการรับฟังมากกว่าการพูด				

องค์ประกอบคุณลักษณะความมั่นใจ	ข้อคำถามขององค์ประกอบคุณลักษณะความมั่นใจ	ผลการประเมิน			ข้อคิดเห็น
		1	0	-1	
มีความเป็นผู้นำ	5. เมื่อเกิดปัญหาขึ้น มักจะหาวิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเองก่อนเสมอ				
	6. กล้าพูดภาษาอังกฤษออกมา แม้จะไม่ทราบว่าถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์หรือไม่				
มีความคิดสร้างสรรค์	7. ชอบการเรียนรู้/ทำสิ่งแปลกใหม่อยู่เสมอ				
	8. ชอบนำเสนอความคิดเห็นใหม่ๆ				
	9. ติดตามข้อมูล ข่าวสาร เทรนด์ใหม่ๆ ของประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษอยู่เสมอ เช่น ซีรีย์ เพลง อาหาร เป็นต้น				
มีความมั่นคงทางจิตใจ	10.ไม่รู้สึกเศร้าเสียใจเมื่อได้รับการตำหนิหรือวิจารณ์เมื่อพยายามเต็มความสามารถแล้ว				
	11.รู้สึกพึงพอใจกับสถานภาพของตนเองในห้องเรียน				
	12.ยอมรับผิดด้วยตนเอง เมื่อทำในสิ่งที่ผิดพลาด				
มีความปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์สังคม	13.ชอบช่วยเหลือเพื่อนในการทำงานเสมอ				
	14.สามารถทำงานกับกลุ่มเพื่อนที่ไม่สนิทได้				
	15.ชอบทำงานกลุ่มมากกว่าการทำงานคนเดียว				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์มา ณ ที่นี้

นายนำชัย แสนศิลป์

นิสิตระดับปริญญาโท ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับกระบวนการสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา

Development of a mobile learning model integrating vlog reflective learning method to enhance confidence and English speaking skills of secondary students

อาจารย์ที่ปรึกษาหลักวิทยานิพนธ์ ศาสตราจารย์ ดร.จินตวีร์ คล้ายสังข์

ผู้วิจัย นายนำชัย แสนศิลป์
นิสิตระดับปริญญาโท ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำชี้แจ้ง โปรดทำเครื่องหมาย (√) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นต่อรายการประเมินแต่ละข้อ โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าเนื้อหาในแบบทดสอบก่อน – หลังเรียนตรงตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าเนื้อหาในแบบทดสอบก่อน – หลังเรียนตรงตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าเนื้อหาในแบบทดสอบก่อน – หลังเรียนตรงตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	ผลการประเมิน			ข้อคิดเห็น
	-1	0	+1	
1. This week Anna is away on business so Tim _____ dinner for himself. 1. cook 2. cooks				

รายการประเมิน	ผลการประเมิน			ข้อคิดเห็น
	-1	0	+1	
3. are cooking 4. is cooking				
2. What_____ for breakfast? 1. do you usually have 2. are you usually having 3. have you usually 4. do usually you have				
3. Their father_____ a rich man. He has a sport car and it _____ so expensive. 1. are, is 2. are, are 3. is, is 4. are, isn't				
4. My friend and his colleague usually _____ golf whenever they are not too busy. 1. play 2. plays 3. are playing 4. is playing				
5. Anna _____ very hard in class, but I don't think She'll pass the course. 1. try 2. trys 3. tries 4. trying				
6. Today Mr. and Mrs. Sirichai _____ to work separately because Mr. Sirichai has to go to a meeting at another branch. 1. drive 2. drives 3. are driving 4. is driving				

รายการประเมิน	ผลการประเมิน			ข้อคิดเห็น
	-1	0	+1	
7. Anna and Jinny_____football right now at school. 1. is playing 2. play 3. playing 4. are playing				
8. What_____you_____now? 1. am, do 2. are, do 3. are, doing 4. is, doing				
9. We _____ for our English test at the moment. 1. study 2. are studying 3. is studying 4. studied				
10. _____the teacher_____English at this time? 1. Are, teaching 2. Is, teaching 3. Do, teaching 4. Does, teaching				
11. _____I_____English subject by teacher Kano right now? 1. Am, testing 2. Are, testing 3. Am, test 4. Is, tests				
12. (A) _____they fix their bicycles? (B) Yes, they_____fell in the water. 1. Did, did 2. Were, did				

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายการประเมิน	ผลการประเมิน			ข้อคิดเห็น
	-1	0	+1	
3. Did, fixed 4. Was, did				
13. Where _____you go to school? 1. did 2. does 3. were 4. Was				
14. They_____go camping in a park when they were children. 1. didn't like 2. liked 3. liked to 4. Like				
15. My classmate and I_____our teacher a question about the test. 1. ask 2. asked 3. was asking 4. was				
16. I had to_____dinner last night, so I couldn't watch the TV program. 1. cook 2. cooking 3. cooked 4. cooks				
17. Anna wanted to_____work yesterday but she was sick. 1. go to 2. went 3. go 4. going				
18. (A) Did you_____the book? (B) No, I _____				

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายการประเมิน	ผลการประเมิน			ข้อคิดเห็น
	-1	0	+1	
1. finish, not finish 2. finishing, wasn't 3. finish, didn't 4. finished, did				
19. He _____twenty minutes for the bus yesterday. 1. waits 2. waited 3. was wait 4. was waiting				
20. I _____at the library very late last night. 1. did stayed 2. stayed 3. was stayed 4. was				
21. Waiphot Phetsuphan _____ a Thai singer. He _____ from 1961 to 2022. 1. is, lives 2. was, is living 3. was, lived 4. is, lived				
22. The Adams _____ us _____ to their house last Friday. 1. invites, to come 2. invite, came 3. invited, to come 4. invited, came				
23. _____ you _____ a nice weekend in Pattaya? 1. Do, having 2. Are, have 3. Did, having 4. Did, have				
24. What _____ Namchai _____ on holiday last week?				

รายการประเมิน	ผลการประเมิน			ข้อคิดเห็น
	-1	0	+1	
1. does, do 2. does, does 3. did, do 4. did, does				
25. He_____home early from the party yesterday. 1. camed 2. came 3. didn't came 4. comes				
26. I'm never late for our English class. I'm_____ on time. 1. often 2. usually 3. sometimes 4. never				
27. She doesn't _____finish work early because she is often busy. 1. never 2. usually 3. always 4. seldom				
28. We usually _____ breakfast at 7:30 a.m. 1. go 2. have 3. watch 4. get up				
29. Anna_____ plays computer games at night because she need to wake up early in the morning. 1. never 2. often 3. sometimes 4. always				

รายการประเมิน	ผลการประเมิน			ข้อคิดเห็น
	-1	0	+1	
30. What _____ Somchai _____ at the moment? 1. does, do 2. is, do 3. are, doing 4. is, doing				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์มา ณ ที่นี้

นายนำชัย แสนศิลป์

นิสิตระดับปริญญาโท ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ
ต้นแบบโมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

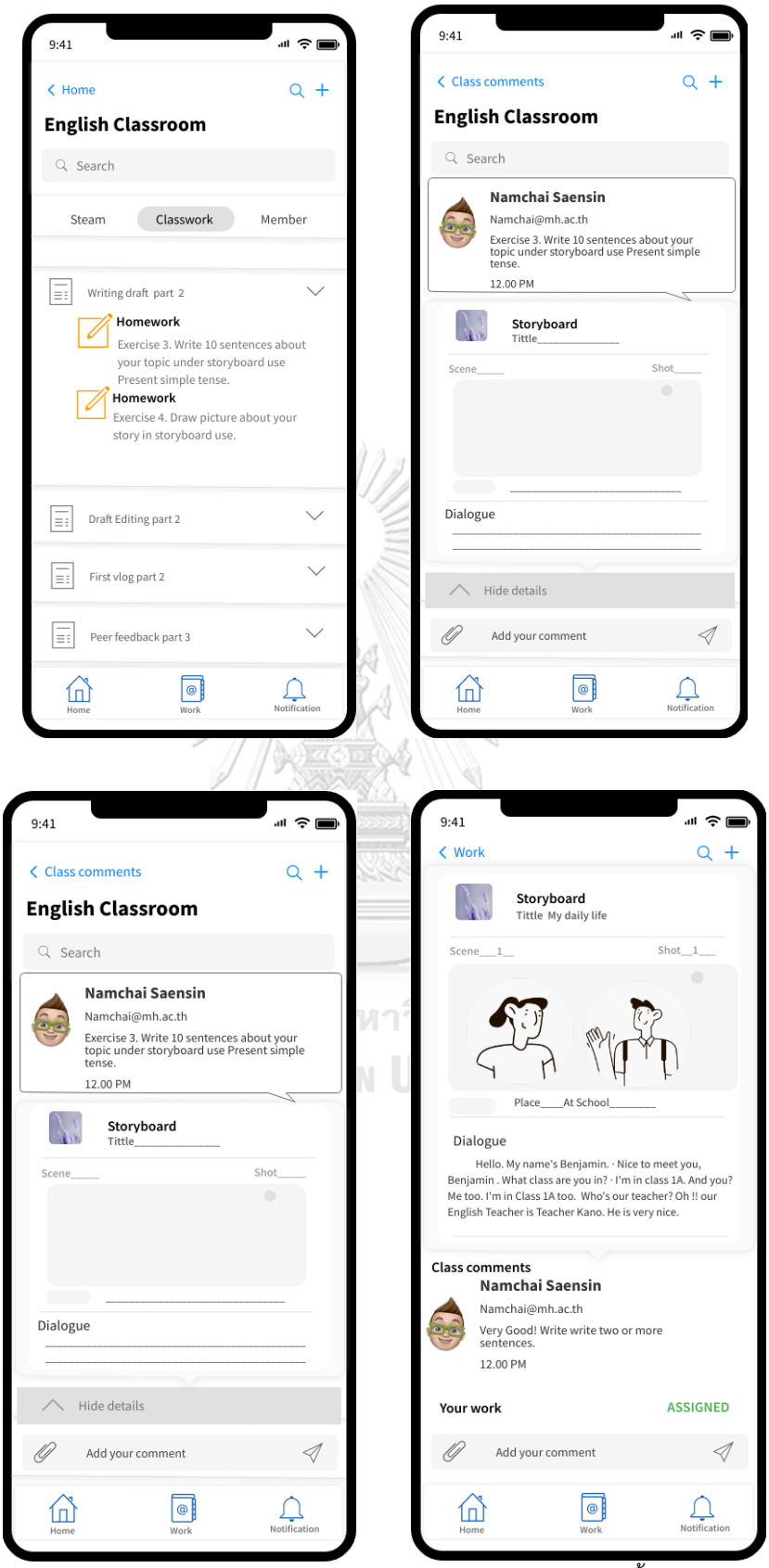

โครงร่างโมไบล์เลิร์นนิงหน้ากิจกรรมการเรียนรู้แบบวีล็อกและการสะท้อนคิด(ขั้นการเขียนแบบร่าง)

โครงร่างโมไบล์เลิร์นนิงหน้ากิจกรรมการเรียนรู้แบบวีล็อกและการสะท้อนคิด (ขั้นอัปโหลดและรับฟังคำแนะนำ)

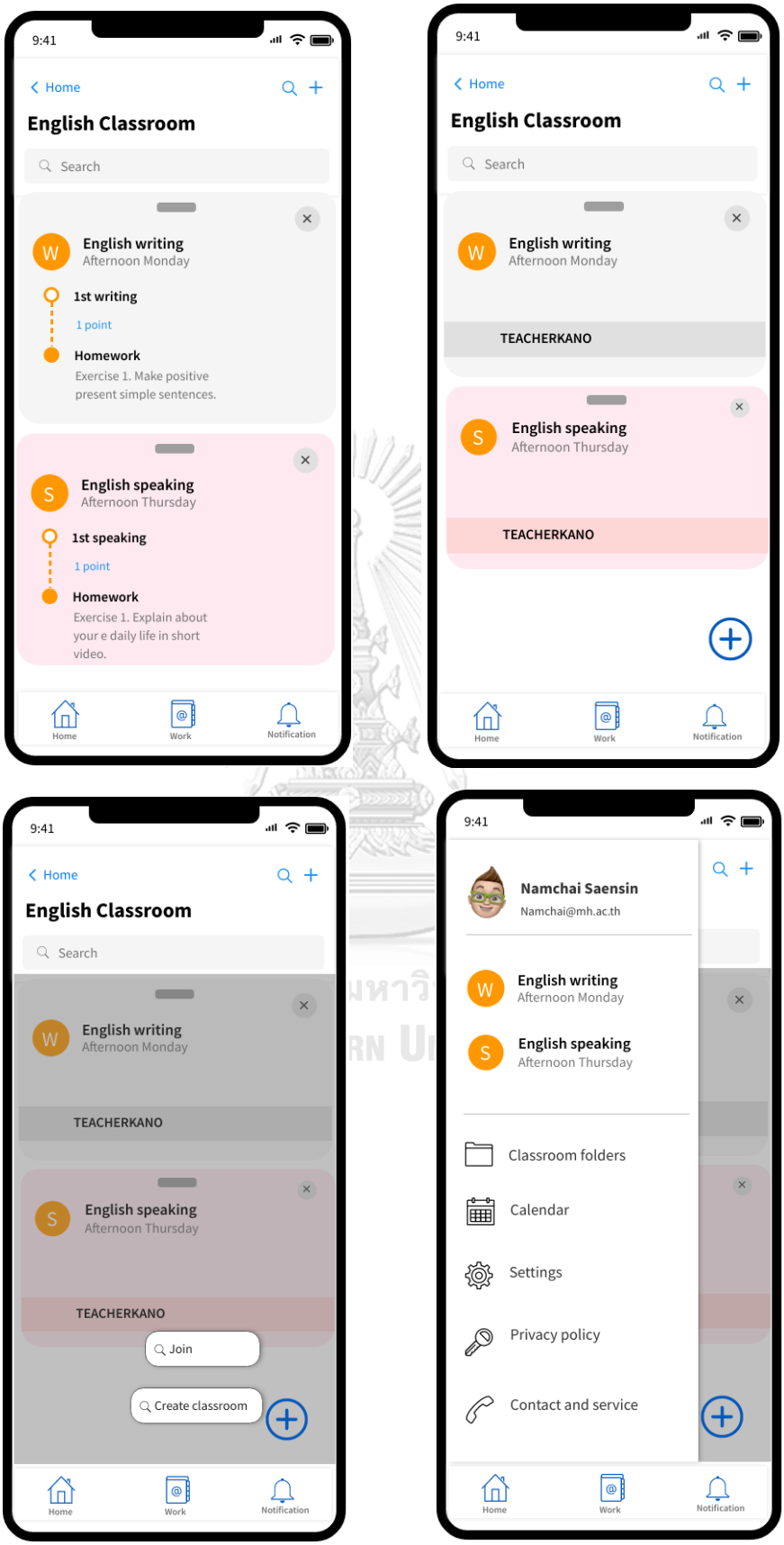

โครงร่างโมไบล์เลิร์นนิงหน้าโฮมและหน้าระบบสมาชิก

โครงร่างโมไบล์เลิร์นนิงหน้างานของชั้นเรียน

ภาคผนวก ฉ

ผลการประเมินเครื่องมือวิจัยจากผู้เชี่ยวชาญ

1. ผลการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจของนักเรียนมัธยมศึกษา
2. ผลการประเมินแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
3. ผลการประเมินแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
4. ผลการประเมินแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสำรวจความพึงพอใจ
5. ผลการประเมินแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความมั่นใจ
6. ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน
7. ผลการทดลองหาค่าดัชนีความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

1. ผลการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจของนักเรียนมัธยมศึกษา

การประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจของนักเรียนมัธยมศึกษา ใช้แบบประเมินรูปแบบ
การจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจของนักเรียนมัธยมศึกษา ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ 10 คน โดยประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา 5 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ 5 คน

หัวข้อการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่										$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
1. รูปแบบการสอนสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนารูปแบบการสอน	4	5	5	5	5	5	4	5	5	5	4.8	0.42	ดีมาก
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ ระบุลักษณะของผู้เรียนที่ต้องการพัฒนา สอดคล้องกับรูปแบบการสอน	4	5	5	5	5	5	4	4	5	4	4.6	0.52	ดีมาก
3. ขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบ ประกอบด้วย													
3.1 การเตรียมผู้เรียน	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	0.00	ดีมาก
3.2 การเตรียมเนื้อหา	5	5	4	4	5	4	5	5	5	4	4.6	0.52	ดีมาก
3.3 กิจกรรมการเรียนการสอน	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	4.9	0.32	ดีมาก
3.4 การวัดและประเมินผล	4	5	5	4	4	5	5	5	5	5	4.7	0.48	ดีมาก
4. การเตรียมบทเรียนในโมไบล์เลิร์นนิง													
4.1 จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	0.00	ดีมาก
4.2 ขั้นตอนการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	0.00	ดีมาก
4.3 ความรู้ที่จำเป็นสำหรับการเรียน	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	0.00	ดีมาก

หัวข้อการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่										$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
4.4 การแจ้งผลการทดสอบในการเรียน	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	4.9	0.32	ดีมาก
5. กิจกรรมการสอนบทเรียนในโมไบล์เลิร์นนิง													
5.1 มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย	5	5	5	5	5	5	4	4	5	5	4.8	0.42	ดีมาก
5.2 กิจกรรมมีความน่าสนใจ	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	4.9	0.32	ดีมาก
5.3 ผู้สอนให้ผลป้อนกลับกับผู้เรียน	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	4.9	0.32	ดีมาก
5.4 ผู้เรียนได้มีการสะท้อนคิด	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	4.9	0.32	ดีมาก
5.5 เปิดโอกาสผู้เรียนสามารถใช้ความรู้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	5	5	5	5	5	5	4	4	5	5	4.8	0.42	ดีมาก
6. การเตรียมผู้เรียน เพื่อความพร้อมในการเรียนการสอน													
6.1 การให้คำแนะนำขั้นตอนในการเข้าใช้งานโมไบล์เลิร์นนิง	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	4.9	0.32	ดีมาก
6.2 การตรวจสอบการเข้าสู่ระบบของผู้เรียน	4	5	5	4	5	5	4	5	5	5	4.7	0.48	ดีมาก
6.3 การศึกษารายละเอียดจากบทเรียนในโมไบล์เลิร์นนิง	5	5	5	4	5	5	4	5	5	5	4.8	0.42	ดีมาก
7 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับกระบวนการสะท้อนคิดด้วยวีล็อก													
7.1 ขั้นแนะนำ (Project introduction)	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	0.00	ดีมาก
7.2 ขั้นศึกษาเนื้อหาร่วมกันและสะท้อนความคิด (Study and reflection)	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	4.9	0.32	ดีมาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

หัวข้อการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่										$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			
7.3 ขั้นการเขียนแบบร่างวีล็อก (Vlog drafting)	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	4.9	0.32	ดีมาก
7.4 ขั้นการแก้ไขแบบร่างวีล็อก (Vlog draft editing)	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	4.9	0.32	ดีมาก
7.5 ขั้นการถ่ายวีล็อก (Vlog-filming using smartphones)	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	0.00	ดีมาก
7.6 ขั้นอัปโหลดวีล็อกและรับฟังคำแนะนำ (Upload vlogs and peer feedback)	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	4.9	0.32	ดีมาก
7.7 ขั้นสะท้อนความคิดเห็น (Final reflection)	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	4.9	0.32	ดีมาก
8. การประเมิน													
8.1 ประเมินผลงาน Vlog	4	5	5	4	5	5	5	5	5	5	4.8	0.42	ดีมาก
8.2 ประเมินจากแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4.9	0.32	ดีมาก
8.3 ประเมินจากการมีส่วนร่วมในการสะท้อนคิด	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	0.00	ดีมาก
9. โดยภาพรวม รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น สามารถนำไปใช้ได้จริงในระดับใด	4	5	5	5	5	5	5	4	5	5	4.8	0.42	ดีมาก
รวม											**4.87**	**0.28**	**ดีมาก**

จากตารางข้างต้น พบว่า ผลการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจของนักเรียนมัธยมศึกษา อยู่ในระดับดีมากทุกข้อผลโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x}$ = 4.87, S.D. = 0.28)

หมายความว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจของนักเรียนมัธยมศึกษา ที่พัฒนาขึ้นมาความเหมาะสมสามารถนำไทดลองใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

2. ผลการประเมินแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การประเมินแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ 5 คน

หัวข้อการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1. ตัวชี้วัดมีความสอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัด และสาระสำคัญ	5	5	5	4	4	4.6	0.55	ดีมาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัด สาระสำคัญ และตัวชี้วัด	5	5	5	4	4	4.6	0.55	ดีมาก
3. จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับความรู้ทักษะ กระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์	5	5	4	4	5	4.6	0.55	ดีมาก
4. สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ และตัวชี้วัด	3	5	4	4	5	4.2	0.84	ดี
5. กิจกรรมการเรียนรู้ มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.8	0.45	ดีมาก
6. สื่อ อุปกรณ์ แหล่งเรียนรู้ มีความสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0.00	ดีมาก
7. วิธีการวัดประเมินผล มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3	5	5	5	5	4.6	0.89	ดีมาก
8. เครื่องมือวัดประเมินผล มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	3	5	5	5	5	4.6	0.89	ดีมาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

9. มีการนำโมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0.00	ดีมาก
10. มีการนำแนวคิดกระสะท้อนคิดมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	5	5	4.8	0.45	ดีมาก
รวม						**4.86**	**0.52**	

จากตารางข้างต้น พบว่า ผลการประเมินแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ผลโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X}$ = 4.86, S.D. = 0.52) หมายความว่าแผนการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาความมั่นใจและทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่พัฒนาขึ้นมาความเหมาะสมสามารถนำไทดลองใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

3. ผลการประเมินแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การประเมินแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ใช้แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ 5 คน

	รายการประเมิน					ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	แปลผล
	5	4	3	2	1	1	2	3	4	5		
การออกเสียง (Pronunciation)	ผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดี สามารถเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา	ผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดี แต่ยังมีปัญหาด้านการออกเสียงบ้าง แต่ผู้ฟังสามารถฟังได้เข้าใจในสิ่งที่ผู้	มีปัญหาด้านการออกเสียงน้อย ผู้รับสารหรือผู้ฟังจะต้องตั้งใจฟังจึงสามารถเข้าใจได้ และมีการออกเสียงผิด ซึ่งทำให้	มีปัญหาด้านการออกเสียงอย่างยากต่อการทำความเข้าใจในการพูดสื่อสารในคำที่พูด ผู้ที่รับสารหรือผู้ฟังจะต้องถามย้ำว่าผู้พูด	มีปัญหาด้านการออกเสียงอย่างมากและไม่สามารถสื่อสารให้เข้าใจในสิ่งที่พูดได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

	รายการประเมิน					ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	แปลผล
	5	4	3	2	1	1	2	3	4	5		
		พูดต้องการสื่อสาร	ผู้ฟังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในบางครั้ง	ต้องการสื่อสารอะไร								
ไวยากรณ์ (Grammar)	ผู้พูดมีการใช้ไวยากรณ์ในประโยค ผิดเล็กน้อย เช่น การเรียงคำในประโยคผิด	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดบ้าง แต่สามารถสื่อความหมายในประโยคได้	ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อยๆ จนทำให้การสื่อสารและความเข้าใจในประโยคผิดไปด้วย	ผู้พูดสามารถใช้ไวยากรณ์ง่ายๆ ได้ แต่มีการใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับคำในประโยคผิดบ่อยๆ ทำให้	ผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้เนื่องจากการใช้ไวยากรณ์ที่ผิดและเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง	+1	+1	+1	-1	+1	0.60	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

	รายการประเมิน					ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	แปลผล
	5	4	3	2	1	1	2	3	4	5		
				ฟังเข้าใจยาก								
คำศัพท์ (Vocabulary)	ผู้พูดมีความรู้ความเข้าใจและสามารถเลือกใช้คำศัพท์สำนวนวลี ได้อย่างคล่องแคล่วเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา	ผู้พูดใช้คำศัพท์ที่ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์บ้างบางครั้ง	ผู้พูดมีการใช้คำผิดบ่อยประโยคและคำศัพท์ที่ใช้สื่อสารมีน้อยและมีปัญหาในการคิดหาคำศัพท์มาใช้ในการพูดสื่อสาร	ผู้พูดมีการเลือกใช้คำศัพท์ในการสื่อสารผิดสืบเนื่องจากผู้พูดมีความรู้ในคำศัพท์น้อยทำให้ยากต่อการสื่อสารและยากในความเข้าใจในประโยคที่พูด	ผู้พูดไม่สามารถเลือกใช้คำในการสื่อสารและสารความหมายได้เนื่องจากไม่มีความรู้ในคำศัพท์	+1	+1	+1	-1	+1	0.60	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

	รายการประเมิน					ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	แปลผล
	5	4	3	2	1	1	2	3	4	5		
ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency)	ผู้พูดมีความสามารถในการพูดได้อย่างคล่องแคล่วเทียบเท่ากับเจ้าของภาษา	ผู้พูดมีความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูด มีการพูดสะดุดเป็นบางครั้ง	ผู้พูดมีความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูดไม่มากเพราะเกิดการติดขัดเรื่องการใช้ภาษาบ้างเล็กน้อย	ผู้พูดมีการหยุดเว้นบ่อยๆ หยุดคิดเป็นเวลานานเพราะมีความรู้ในภาษาน้อย	ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการสนทนาเป็นเวลานานมากจนทำให้มีปัญหาในการสื่อสารและไม่สามารถสื่อสารได้	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
ความเข้าใจ (Comprehension)	ผู้พูดสามารถพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้เป็นอย่างดี	ผู้พูดสามารถพูดเกิดความเข้าใจได้อย่าง	ผู้พูดมีความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองสื่อสารและพูดได้เป็น	ผู้พูดติดขัดเนื่องจากคิดหาคำที่จะใช้ในการสื่อสาร	ผู้ฟังไม่เข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสารผู้พูดไม่สามารถพูด	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายการประเมิน					ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	แปลผล
5	4	3	2	1	1	2	3	4	5		
ไม่มีปัญหาเทียบเท่าเจ้าของภาษา	ครบถ้วนแต่ยังมีข้อความซ้ำๆบ้าง	ส่วนมาก แต่มีความช้าในการพูดและมีการพูดคำซ้ำบ้าง	หรือพูดมักจะพูดซ้ำและติดๆขัดๆ	ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายและสื่อสารให้เข้าใจได้							

จากตารางข้างต้น พบว่า ผลผลการประเมินแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้านการออกเสียง (Pronunciation)มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 1.00 ด้านไวยากรณ์ (Grammar) มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 0.60 คำศัพท์ (Vocabulary) มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 0.60 ด้านความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency) มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 0.80 ด้านความเข้าใจ (Comprehension) มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 0.80 **ทั้ง 4 ด้านสามารถนำไปใช้ในการทดลองเพื่อเก็บข้อมูลได้จริง**

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

4. ผลการประเมินแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสำรวจความพึงพอใจ

การประเมินแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสำรวจความพึงพอใจ ใช้แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสำรวจความพึงพอใจ ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ 5 คน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิด							
1. ความทันสมัย แปลกใหม่ของเทคโนโลยี	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. ความเหมาะสมของเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. ความสะดวกใช้งานง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. ความเหมาะสมของเนื้อหาบทเรียนในโมไบล์เลิร์นนิง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. สามารถส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6. ช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ	+1	0	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
กระบวนการจัดการเรียนรู้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก							
1. การเตรียมความพร้อมก่อนการเรียนการสอน							
1.1 การปฐมนิเทศ	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
1.2 การแนะนำเครื่องมือในการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน							
2.1 ครูมีวิธีการนำเข้าสู่บทเรียนที่น่าสนใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.2 การทบทวนความรู้เดิมทำให้เข้าใจบทเรียนใหม่มากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3 กิจกรรมภาคปฏิบัติเป็นการฝึกใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้จริง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.4 กิจกรรมในห้องเรียนทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.5 กิจกรรมในห้องเรียนทำให้นักเรียนได้สะท้อนคิดมากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า	แปล
	1	2	3	4	5	IOC	ผล
2.6 กิจกรรมในห้องเรียนช่วยให้เพิ่มปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน	+1	0	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
2.7 กิจกรรมในห้องเรียนช่วยให้เพิ่มปฏิสัมพันธ์กับครู	+1	0	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
3. ขั้นสรุป							
3.1 การทบทวนบทเรียนซ้ำช่วยให้จดจำโครงสร้างและสามารถแต่งประโยคได้มากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. กิจกรรมนอกห้องเรียน							
4.1 ท่านทบทวนเนื้อหาบทเรียนผ่านโมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อฝึกทักษะการพูดเป็นประจำ	+1	+1	-1	+1	+1	0.60	ใช้ได้
4.2 การใช้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก ทำให้ท่านเกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.3 การใช้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก ช่วยเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างท่านกับครู	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.4 การใช้โมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อก ช่วยเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างท่านกับเพื่อนร่วมชั้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับโมไบล์เลิร์นนิงร่วมกับวิธีการเรียนรู้แบบสะท้อนคิดด้วยวีล็อกเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและความมั่นใจของนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

จากตารางข้างต้น พลว่า ผลการประเมินแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสำรวจความพึงพอใจ มีค่าดัชนีความสอดคล้องผ่านเกณฑ์การประเมินทุกข้อ **สามารถนำไปใช้ในการทดลองเพื่อเก็บข้อมูลได้จริง**

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

5. ผลการประเมินแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความมั่นใจ

การประเมินแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความมั่นใจ ใช้แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความมั่นใจ ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ 5 คน

รายการประเมิน		ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	แปลผล
องค์ประกอบคุณลักษณะความมั่นใจ	ข้อคำถามขององค์ประกอบคุณลักษณะความมั่นใจ	1	2	3	4	5		
กล้าแสดงออก	1. ถามครูทันทีเมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	2. ชอบการนำเสนอหน้าห้องเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	3. ชอบพูดแสดงความคิดเห็นมากกว่าการเขียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	4. ชอบการรับฟังมากกว่าการพูด	0	+1	+1	0	+1	0.60	ใช้ได้
มีความเป็นผู้นำ	5. เมื่อเกิดปัญหาขึ้น มักจะหาวิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเองก่อนเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	6. กล้าพูดภาษาอังกฤษออกมาแม้จะไม่ทราบว่าถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์หรือไม่	+1	0	-1	0	+1	0.20	ใช้ไม่ได้
มีความคิดสร้างสรรค์	7. ชอบการเรียนรู้/ทำสิ่งแปลกใหม่อยู่เสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	8. ชอบนำเสนอความคิดเห็นใหม่ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	9. ติดตามข้อมูล ข่าวสาร เทรนด์ใหม่ๆของประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษอยู่เสมอ เช่น ซีรีย์ เพลง อาหาร เป็นต้น	+1	0	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

รายการประเมิน		ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	แปลผล
องค์ประกอบคุณลักษณะความมั่นใจ	ข้อคำถามขององค์ประกอบคุณลักษณะความมั่นใจ	1	2	3	4	5		
มีความมั่นคงทางจิตใจ	10.ไม่รู้สึกเศร้าเสียใจเมื่อได้รับการตำหนิหรือวิจารณ์เมื่อพยายามเต็มความสามารถแล้ว	+1	0	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
	11.รู้สึกพึงพอใจกับสถานภาพของตนเองในห้องเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	12.ยอมรับผิดด้วยตนเอง เมื่อทำในสิ่งที่ผิดพลาด	+1	+1	+1	0	+1	1.00	ใช้ได้
มีความปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์สังคม	13.ชอบช่วยเหลือเพื่อนในการทำงานเสมอ	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
	14.สามารถทำงานกับกลุ่มเพื่อนที่ไม่สนิทได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
	15.ชอบทำงานกลุ่มมากกว่าการทำงานคนเดียว	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้

จากตารางข้างต้น พบว่า ผลการประเมินแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความมั่นใจ **ทั้ง 5 ด้าน 15 ข้อมี 14 ข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ผ่านการประเมิน สามารถนำไปใช้ในการทดลองเพื่อเก็บข้อมูลได้จริง มี 1 ข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ 0.20 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์จึงแก้ไขปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว**

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

6. **ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน**

การประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ 5 คน

รายการประเมิน	ผลการประเมิน					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
1. This week Anna is away on business so Tim _____ dinner for himself. 1. cook 2. cooks 3. are cooking 4. is cooking	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. What_____ for breakfast? 1. do you usually have 2. are you usually having 3. have you usually 4. do usually you have	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. Their father_____ a rich man. He has a sport car and it _____ so expensive. 1. are, is 2. are, are 3. is, is 4. are, isn't	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. My friend and his colleague usually _____ golf whenever they are not too busy. 1. play 2. plays 3. are playing 4. is playing	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. Anna _____ very hard in class, but I don't think she'll pass the course. 1. try 2. trys 3. tries 4. trying	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผลการประเมิน					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
6. Today Mr. and Mrs. Sirichai _____ to work separately because Mr. Sirichai has to go to a meeting at another branch. 1. drive 2. drives 3. are driving 4. is driving	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7. Anna and Jinny_____football right now at school. 1. is playing 2. play 3. playing 4. are playing	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8. What_____you_____ _now? 1. am, do 2. are, do 3. are, doing 4. is, doing	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9. We _____ for our English test at the moment. 1. study 2. are studying 3. is studying 4. studied	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10. _____the teacher_____English at this time? 1. Are, teaching 2. Is, teaching 3. Do, teaching 4. Does, teaching	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11. _____I_____English subject by teacher Kano right now? 1. Am, testing 2. Are, testing 3. Am, test 4. Is, tests	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12. (A) _____they fix their bicycles?	+1	+1	-1	+1	+1	0.60	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผลการประเมิน					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
(B) Yes, they_____fell in the water. 1. Did, did 2. Were, did 3. Did, fixed 4. Was, did							
13. Where _____you go to school? 1. did 2. does 3. were 4. was	-1	-1	-1	-1	+1	-0.60	ใช้ไม่ได้
14. They_____go camping in a park when they were children. 1. didn't like 2. liked 3. liked to 4. like	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15. My classmate and I_____our teacher a question about the test. 1. ask 2. asked 3. was asking 4. was	-1	-1	-1	-1	+1	-0.60	ใช้ไม่ได้
16. I had to_____dinner last night, so I couldn't watch the TV program. 1. cook 2. cooking 3. cooked 4. cooks	-1	-1	-1	-1	+1	-0.60	ใช้ไม่ได้
17. Anna wanted to_____work yesterday but she was sick. 1. go to 2. went 3. go 4. going	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18. (A) Did you_____the book? (B) No, I _____ 1. finish, not finish 2. finishing,wasn't 3. finish, didn't 4. finished, did	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผลการประเมิน					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
19. He _____twenty minutes for the bus yesterday. 1. waits 2. waited 3. was wait 4. was waiting	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20. I _____at the library very late last night. 1. did stayed 2. stayed 3. was stayed 4. was	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
21. Waiphot Phetsuphan _____ a Thai singer. He _____ from 1961 to 2022. 1. is, lives 2. was, is living 3. was, lived 4. is, lived	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22. The Adams _____ us _____ to their house last Friday. 1. invites, to come 2. invite, came 3. invited, to come 4. invited, came	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23. _____ you _____ a nice weekend in Pattaya? 1. Do, having 2. Are, have 3. Did, having 4. Did, have	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
24. What _____ Namchai _____ on holiday last week? 1. does, do 2. does, does 3. did, do 4. did, does	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
25. He_____home early from the party yesterday.	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน	ผลการประเมิน					ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5		
1. camed 2. came 3. didn't came 4. comes							
26. I'm never late for our English class. I'm_____ on time. 1. often 2. usually 3. sometimes 4. never	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27. She doesn't _____finish work early because she is often busy. 1. never 2. usually 3. always 4. seldom	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
28. We usually _____ breakfast at 7:30 a.m. 1. go 2. have 3. watch 4. get up	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29. Anna_____ plays computer games at night because she need to wake up early in the morning. 1. never 2. often 3. sometimes 4. always	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30. What _____ Somchai _____ at the moment? 1. does, do 2. is, do 3. are, doing 4. is, doing	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

จากตารางข้างต้น พบว่า ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน **ทั้งหมด 30 ข้อ มี 28 ข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ผ่านการประเมิน สามารถนำไปใช้ในการทดลองเพื่อเก็บข้อมูลได้จริง มี 2 ข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องที่ -0.60 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์จึงแก้ไขปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว**

7. ผลการทดลองหาค่าดัชนีความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน

ข้อที่	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูก n = 42		ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
	กลุ่มคะแนนสูง	กลุ่มคะแนนต่ำ		
1.	17	12	0.69	0.23
2.	10	7	0.40	0.14
3.	15	7	0.52	0.36
4.	18	11	0.69	0.32
5.	6	6	0.29	0.00
6.	19	15	0.81	0.18
7.	8	6	0.33	0.09
8.	16	13	0.69	0.14
9.	19	13	0.76	0.27
10.	18	14	0.76	0.18
11.	17	13	0.71	0.18
12.	18	13	0.74	0.23
13.	20	15	0.83	0.23
14.	19	13	0.76	0.27
15.	17	10	0.64	0.32
16.	17	12	0.69	0.23
17.	18	12	0.71	0.27
18.	17	11	0.67	0.27
19.	19	13	0.76	0.27
20.	15	10	0.60	0.23
21.	16	10	0.62	0.27
22.	19	13	0.76	0.27
23.	17	10	0.64	0.32
24.	18	10	0.67	0.36
25.	17	9	0.62	0.36

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ข้อที่	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูก n = 42		ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
	กลุ่มคะแนนสูง	กลุ่มคะแนนต่ำ		
26.	18	13	0.74	0.23
27.	16	10	0.62	0.27
28.	19	13	0.76	0.27
29.	12	7	0.45	0.23
30.	15	11	0.62	0.18

จาก

ตารางข้างต้น พบว่า ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบก่อน-หลังเรียนจำนวน 30 ข้อ ทุกข้อมีความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.29 – 0.83 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.00-0.36 ซึ่งมีข้อสอบจำนวน 8 ข้อมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.00-0.18 มีความหมายว่า มีค่าอำนาจจำแนกต่ำควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง และค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.81 – 0.83 ซึ่งมีข้อสอบจำนวน 2 ข้อ มีความหมายว่าง่ายมากควรปรับปรุงหรือตัดทิ้ง **และมีข้อสอบจำนวน 20 ข้อ ที่มีค่าดัชนีความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน สามารถนำไปใช้ในการทดลองเพื่อเก็บข้อมูลได้จริง**

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ฉ
ภาพระหว่างดำเนินกิจกรรมและตัวอย่างผลงานนักเรียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ภาพระหว่างดำเนินกิจกรรม

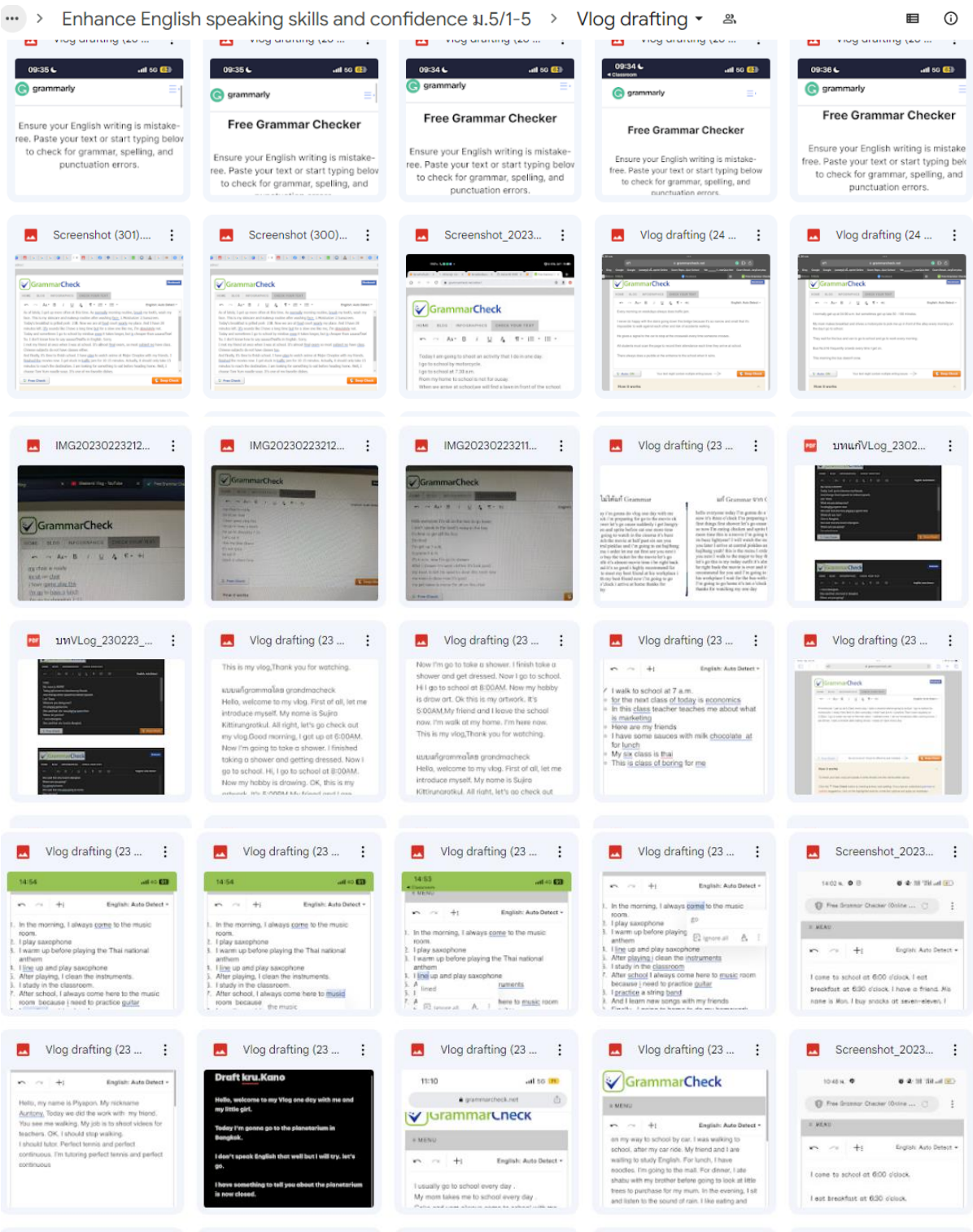

ตัวอย่างผลงานนักเรียน

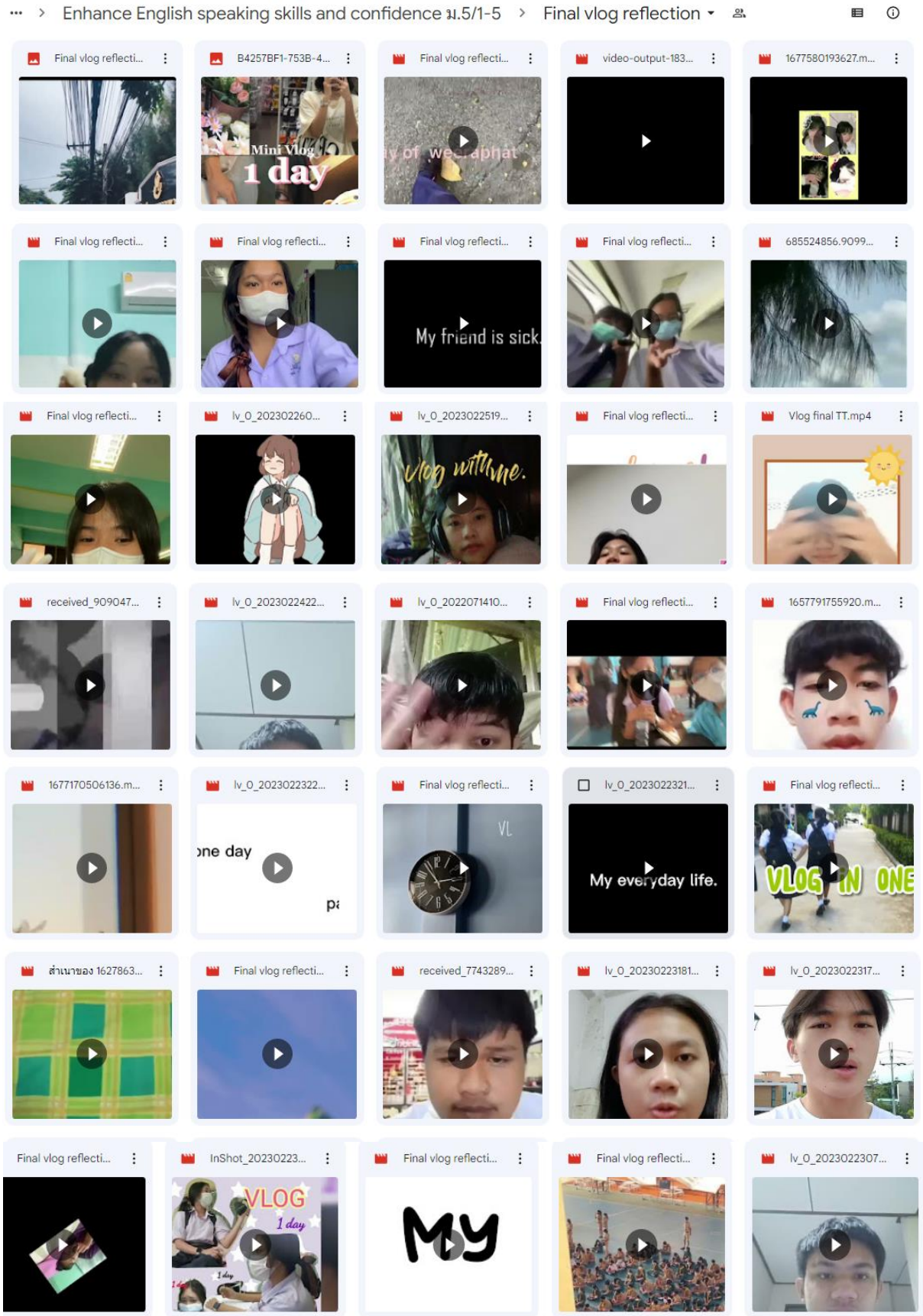

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นำชัย แสนศิลป์
วัน เดือน ปี เกิด	25 สิงหาคม 2533
สถานที่เกิด	กาฬสินธุ์
วุฒิการศึกษา	สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ที่อยู่ปัจจุบัน	กรุงเทพมหานคร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY